

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

MAGISTERSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2012 – 2014

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Ivo Vorálek

**Vývoj a současná právní úprava zákona o střelných
zbraních**

Praha 2014

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Aleš Zpěvák

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

MASTER COMBINED STUDIES

2012 – 2014

DIPLOMA THESIS

Ivo Vorálek

**The development and the current legal modification of
the law of firearms**

Prague 2014

The Diploma Thesis Work Supervisor: JUDr. Aleš Zpěvák

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 23. 2. 2014

Ivo Vorálek

Poděkování

Chtěl bych poděkovat JUDr. Aleši Zpěvákovi za rady, pomoc a připomínky při zpracování této diplomové práce.

Anotace

Diplomová práce se zabývá právní úpravou zákona o střelných zbraních, historickým vývojem střelných zbraní a střeliva, pravidel jejich užívání a řeší kontinuální vývoj v oblasti práva. Podrobně popisuje počátky vývoje střelných zbraní a střeliva a pravidla s ní spojená od historie až po současnou právní úpravu. Poukazuje na odlišné a dokonalejší zpracování novelizací a zásadní změny zákona související se vstupem našeho státu do Evropské unie. Na závěr porovnává právní hlediska na úseku zbraní a střeliva se zahraničím.

Klíčové pojmy

Dovoz, vývoz a tranzit zbraní, držení zbraně, charakteristika zákona, nabývání zbraně, nošení zbraně, právní předpis, právní úprava, střelná zbraň a střelivo, zákon.

Annotation

The diploma thesis deals with a legal modification of the law of firearms, it also deals with the historical development of firearms and ammunition, with the regulation of their usage and solve the continual development in the legal area. It describes in detail the beginning of the development of firearms and ammunition and the regulations connected with it from the very history up to the recent legal modification. The thesis refers to a different and more flawless processing of amendments and main changes of law related to the accession of our country to the EU. In conclusion the diploma thesis compares the legal standpoint with respect to firearms and ammunition with the abroad situation.

Key words

Acquiring of a firearm, carrying of a firearm, firearm and ammunition, characteristization of the law, import, export and transit of firearms, a law, a legal modification, a legal regulation, possession of a firearm.

OBSAH

ÚVOD	8
1 CHARAKTERISTIKA A CÍL DIPLOMOVÉ PRÁCE	10
2 HISTORICKÝ VÝVOJ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA ÚSEKU ZBRANÍ A STŘELIVA	11
3 CHARAKTERISTIKA CÍSAŘSKÉHO PATENTU Č. 223/1852 Ř. Z.	13
3.1 Podrobné vymezení základní pojmů císařského patentu č 223/1852 ř. z.	13
3.2 Rozbor § 42 císařského patentu č. 223 z roku 1852	17
4 ZÁSADY A ÚPRAVA DLE ZÁKONŮ Č. 81/1938 SB., Č. 162/1949 SB., Č. 147/1983 SB.	21
4.1 Charakteristika zákona č. 81/1938 Sb.	21
4.2 Charakteristika zákona č. 162/1949 Sb.	23
4.3 Charakteristika zákona č. 147/1983 Sb.	29
5 VŠEOBECNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA PO ROCE 1989	35
6 CHARAKTERISTIKA A ROZBOR ZÁKONA Č. 288/1995 SB.	38
7 PRÁVNÍ ÚPRAVA NA ÚSEKU ZBRANÍ A STŘELIVA DO ROKU 2002	45
8 ROZBOR ZÁKONA O ZBRANÍCH Č. 119/2002 SB. A JEHO NOVELIZACÍ..	48
8.1 Všeobecná charakteristika zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních	48
8.2 Novelizace zákona č. 119/2002 Sb. a jejich souvislost se vstupem ČR do EU	52
8.3 Rozdělení zbraní a střeliva podle zákona č. 119/2002 Sb.	55
8.4 Rozbor podstatných částí zákona č. 119/2002 Sb. a předchozích	61
9 ZÁKLADNÍ PŘEHLED PRÁVNÍ ÚPRAVY NA ÚSEKU ZBRANÍ A STŘELIVA V ZAHRANIČÍ	69
9.1 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva ve Spolkové republice Německo....	69
9.2 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva ve Švýcarské konfederaci	71
9.3 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva v Rakouské republice	73
9.4 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva v Lichtenštejnském knížectví	74
ZÁVĚR	76
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	79
SEZNAM PŘÍLOH.....	85

ÚVOD

Již z historie je patrné, že vlivem evoluce a postupného vývoje lidstva, zdokonalování hmatových a myšlenkových principů, začali lidé využívat nástroje k zajištění obživy a také k obraně před nebezpečím tehdejší doby. Chronologickým vývojem je první účel postupně eliminován, nicméně na významu nabývá spíše druhý z uvedených účelů. Zbraně se stávají důležitou součástí života a prostředkem pro ozbrojený zápas. V návaznosti na tuhle myšlenku se můžeme dočíst ve většině slovníků a encyklopedií, že se zbraně stávají prostředkem používaným v boji k eliminování protivníka.

Vznik a postupný rozvoj zbraní je určen dosaženou úrovní dané společnosti. Zbraně můžeme dělit do různých skupin podle zaměření a určitých hledisek. Na úvod své práce bych rád rozdělil zbraně dle způsobu prostředků ničení na jednotlivé skupiny. Zbraně chladné, střelné a úderné. Tomuto problému bych raději věnoval pozornost hned v úvodu, protože v následujících kapitolách se věnuji již převážně problematice právní úpravy střelných zbraní, ačkoliv již nyní musím avizovat, že zákony, kterými se v práci detailněji zabývám, se netýkají pouze zbraní střelných, nýbrž řeší i problematiku ostatních skupin, zejména pak skupině zbraní chladných.

Rozdíl mezi chladnou a střelnou zbraní, která se podobně jako střelná zbraň, používá k lovu, k boji nebo sportovním účelům je, že je ovládána pouze silou, přesněji řečeno svalovou silou. Jak si jistě umíte představit, jedná se o vůbec nejstarší druh zbraní, které byly používány zejména v době kamenné. Počátkem jejich vzniku a rozvoje bylo bezesporu objevení bronzu a výroba železa. Chladné zbraně a jejich vrcholná vláda panovala od starověku až do 17. století. V následujících letech, po vzniku střelných zbraní a jejich globálnímu rozšíření, však chladné zbraně nebyly zatraceny a objevují se jejich určité druhy až doposud. Zejména v asijských zemích jsou stále používány v různých formách jako nedílná součást více druhů bojových umění. V krátkosti bych rád uvedl alespoň částečné rozdělení chladných zbraní a to na zbraně dlouhé (meč), krátké (dýka, nůž), bodné (kopí) a sečné (šavle). Není cílem této diplomové práce zabývat se tímto rozsáhlým členěním, proto uvádím pouze jednoduché rozdělení uvedené skupiny zbraní.

Úderná zbraň působí na zvěř nebo člověka přeměnou pohybové energie k destrukci zasaženého místa. Jejich účinek lze zvyšovat vytvářením ostrých hran a hrotů. V dnešní době se používají jen v policejních silách – obušek. Mezi úderné zbraně patří například palcát, kyj, řemdih nebo palice.

Nyní se dostáváme k hlavnímu typu zbraní, kterému je tato práce věnována a to střelným zbraním. Jsou to zbraně zasahující protivníka nebo kořist na větší vzdálenost. Uvedenou skupinu lze rozdělit na palné zbraně a mechanické zbraně. Mechanické střelné zbraně patří taky k nejstarším zbraním z hlediska historie, stejně jako chladné zbraně. U obou je nutno využívat k její manipulaci svalové síly, jenže u mechanických střelných zbraní také vlastností jiných, nejčastěji přírodních materiálů. Jako typy těchto zbraní můžeme pro představu uvést luky, praky nebo kuše. U palných zbraní je tomu jinak, jsou to zbraně, u kterých je použití odvozeno od okamžitého uvolnění energie střelného prachu při výstřelu. Její konstrukce se liší v závislosti na potřebné vzdálenosti a účinku zásahu.

Kromě uvedeného základního dělení střelných zbraní je můžeme dělit i z dalších hledisek, například podle účelovosti na zbraně vojenské, obranné, lovecké, sportovní nebo signální. Další vymezení a dělení střelných zbraní podrobnější charakteristikou ponechám následujícím kapitolám diplomové práce, z důvodu větší přehlednosti a úpravy v souladu s právními předpisy.

Téma vývoj a současná právní úprava zákona o střelných zbraních jsem si vybral z důvodu osobního zájmu o danou oblast a taky z toho důvodu, že bych se rád stal vlastníkem zbrojního průkazu, což mě přivedlo na myšlenku spojit téma diplomové práce s mým pozdějším osobním zájmem.

TEORETICKÁ ČÁST

1 CHARAKTERISTIKA A CÍL DIPLOMOVÉ PRÁCE

V první části mé diplomové práce objasňuji otázky týkající se zejména historického vývoje právní úpravy platné na území dnešní České republiky v úseku zbraní a střeliva. Tato část podrobněji popisuje vývoj a charakteristické znaky dané doby, vyznačující tvorbu a působnost základních významných právních předpisů této oblasti. Snažím se propojit vztahy po sobě následujících právních předpisů, kde u každé z vývojových etap provádím ve vhodných částech zhodnocení ve srovnání s aktuální platnou právní úpravou. Jedná se zejména o úpravu dle císařského patentu č. 223/1852 ř. z.

Druhá část práce je věnována rozboru právních předpisů, které předcházely podobě dnešních platných právních předpisů. Konkrétně se podrobněji zajímám o zákony č. 81/1938 Sb., č. 162/1949 Sb., a č. 147/1983 Sb. V této části práce, dostává nejvíce prostoru rozbor zákona o zbraních a střelivu č. 288/1995 Sb. Tento zákon je podrobněji popsán, neboť sloužil k podkladu aktuálně platného právního předpisu. Jsou zde zhodnoceny jeho výhody a potažmo i nedostatky.

Třetí část práce se zabývá současnou platnou právní úpravou na úseku zbraní a střeliva, zejména se snažím o rozbor a popis aktuálně platné právní normy zákona č. 119/2002 Sb., jeho novelizací a též zhodnocení aktuálního stavu zákona o střelných zbraních a jeho možného budoucího vývoje.

V závěrečné fázi diplomové práce se zabývám srovnáním aktuálně platných právních norem v České republice se zahraničními platnými právními předpisy. Snažím se najít a objasnit odlišnosti konkrétních právních předpisů, jež určují manipulaci a podmínky pro držení střelných zbraní a střeliva, případně vysvětlit tyto odlišnosti na konkrétních příkladech.

2 HISTORICKÝ VÝVOJ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA ÚSEKU ZBRANÍ A STŘELIVA

Na rozdíl od obecnější popisu úvodní části, bych se rád zabýval v části následující poněkud podrobnějším popisem historického vývoje právních předpisů, jež upravovaly podmínky pro držení zbraní a střeliva na území našeho současného státu. Rád bych zdůraznil, že v uvedené kapitole budu spíše rámcově vymezovat propojení mezi určitými právními předpisy vztahující se k této oblasti. Podrobnější rozbor budu uvádět spíše v kapitolách následujících, které budou více zaměřeny na obsah, principy a kritéria konkrétních patentů, vyhlášek a zákonů.

Podle historického hlediska mohu konstatovat, že na našem území existuje již přes 150 let velmi rozsáhlá, velmi podrobná a ve velkém počtu případů i kvalitní právní úprava státní správy v oblasti zbraní a střeliva. Její změna a zvláště vývoj, byly určeny především politickými, kulturními a sociálními podmínkami a dokonce i tradičními zvyklostmi z hlediska historie naší země.

Za doby Rakouska-Uherska bylo naše současné území právem považováno za jednu z nejvyspělejších oblastí v rámci monarchie a kromě jiných neméně významných průmyslových oblastí, se zde rozvíjel velmi kvalitní zbrojní průmysl, který byl v dané době neodmyslitelnou součástí každé oblasti. V době rakouského císařství upravoval podmínky a právní vztahy týkající se držení, výroby a obchodu se zbraněmi a střelivem císařský patent, který byl vydán dne 24. října 1852 pod č. 223 ř. z. K uvedenému patentu v následujících letech přibyla řada dalších souvisejících předpisů. Jako jeden z nejvýznamnějších, bych zde rád zmínil nařízení ze dne 29. ledna 1853 číslo 16 ř. z., které tento patent provádí. Před rokem 1939, tedy těsně před okupací naší země, byl vytvořen nový zákon o zbraních a střelivu. Vzhledem k již popsané okupaci se o tomto zákoně zmiňuji pouze okrajově, protože uvedený zákon, jenž byl publikován v roce 1938 ve Sbírce zákonů a nařízení č. 81,¹ nikdy nenabyl účinnosti. Nicméně v jedné z následujících částí práce je tomuto zákonu věnována celá podkapitola.

Zákon, který právoplatně nahradil císařský patent z roku 1852 č. 223 ř. z., byl až zákon č. 162 ze dne 16. června 1949. Prováděcí vyhláškou k uvedenému zákonu byla vyhláška ministerstva vnitra č. 365/1953 Ú.I.,² která byla nahrazena v roce 1961

---

¹ Zákon č. 81 ze dne 8. dubna 1938: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1938, částka 26. Dostupné z: http://depositum.cz/knihovny/ckd/tiskclanek.php?id=c_21744

² Vyhláška ministerstva vnitra č. 365 ze dne 5. prosince 1953: kterou se vydávají podrobnější předpisy k provedení zákona o zbraních a střelivu. In: *Úřední list*. 1953, částka 150. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=27559&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

vyhláškou č. 124. Tato vyhláška byla i s uvedeným zákonem zrušena jiným zákonem Federálního shromáždění, vydaným 14. prosince 1983 pod číslem 147, a to téměř po 34 letech jeho účinnosti. Zákon č. 147/1983 Sb. prováděla vyhláška ministerstva vnitra č. 10/1984 Sb.

Reakcí jedné z nejvýznamnějších změn poslední doby v Československu po roce 1989, byla novela tohoto zákona z roku 1990 č. 49/90 Sb. Po rozpadu České a Slovenské federativní republiky na dva samostatné územní celky platil i nadále v nově vzniklé České republice zákon č. 147/1983 Sb., a to na základě ústavního zákona č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské federativní republiky. V roce 1993 došlo na Slovensku k nahrazení tohoto zákona zákonem č. 246/1993 Sb., zatímco u nás jsme čekali s úpravou o dva roky déle do roku 1995, kdy byl vydán dne 3. listopadu zákon č. 288/1995 Sb. Prováděcím předpisem je vyhláška ministerstva vnitra č. 50/1996 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o střelných zbraních. K vydání aktuálně platného zákona, který je platný dodnes, došlo dne 8. března 2002 a to zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu neboli aktuálně nazývaného o zbraních. Tento zákon je s menšími obměnami používán neustále od počátku jeho provedení. K vytvoření tohoto zákona došlo převážně z důvodu vstupu České republiky do Evropské unie, aby se vzájemné zákony zemí Evropské unie sjednotily a členské země tyto zákony mohly přijmout za své.

3 CHARAKTERISTIKA CÍSAŘSKÉHO PATENTU Č. 223/1852 Ř. Z.

Jak již bylo v předchozím textu této diplomové práce okrajově zmíněno, prvním významným a uceleným předpisem stanovující určitá konkrétní pravidla a práva, byl císařský patent Františka Josefa I. číslo 223, vydaný dne 24. října 1852. Obecně se nazýval zbrojní patent a nabyl účinnosti dne 1. ledna 1852.³ Jak je teda patrné, legisvakační lhůta byla zhruba dvouměsíční a to zejména z důvodů, aby se s ním mohli seznámit potřebné orgány, instituce a v neposlední řadě občané samotní.

3.1 Podrobné vymezení základních pojmů císařského patentu č. 223/1852 ř. z.

Platnost patentu z hlediska územní působnosti, byla stanovena ve všech zemích Rakouského císařství, včetně království českého. Výjimku měly pouze územní celky Lombardsko-benátské království, a Tyrolské a Vorarlberské knížecí hrabství, kde měli povolenou zvláštní právní úpravu. Výbornou kvalitu tohoto patentu potvrzuje také fakt, že nebyl podstatně změněn po celou dobu své účinnosti v délce 93 let. Sloužil po celou dobu jako základní právní norma pro podklad a vydávání dalších norem a interních předpisů. K tomuto patentu byly vázány čtyři dodatky. První dodatek byl zákon na ochranu republiky č. 50 Sb. z 19. března roku 1923, dále nařízení ministerstva vnitra o obchodu se starými nábojnicemi č. 72 ř. z., z 26. února 1917, třetím dodatkem byla právní úprava o střelivu a čtvrtý dodatek se vztahoval k úpravě o střílení.

Dalších právních předpisů spojených se zbrojním patentem byla celá řada. Zde bych uvedl předpis nařízení ministerstva vnitřních záležitostí, vydané dne 29. ledna roku 1853 pod číslem 16 ř. z., jímž se zbrojní patent prováděl, dále také nařízení č. 63 ř. z., ze dne 2. dubna 1853 o držení a nošení soukromých zbraní vojenskými osobami a naposledy nařízení č. 8 ř. z., ze dne 26. prosince 1853, kterým se určovaly úřady, jež měly vydávat zbrojní pasy úředníkům. K tomuto zbrojnímu patentu se vztahovaly mimo jiné župní statuty o zbraních a střelivu. Uvedu alespoň dva

---

³ Patent císařský č. 223 ode dne 24. října 1852. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1852, částka LXVII. Dostupné z: <http://is.muni.cz/do/1499/el/estud/praf/ps09/dlibrary/web/rs.html>

a to zákon č. 414 Sb. z., ze dne 15. července 1919, jímž se zavádí monopol výbušných látek a zákon č. 207 Sb. z.⁴ ze dne 17. prosince 1931 o zkoušení a označování ručních střelných zbraní a o označování nábojů.

Z výše uvedeného je jednoznačně zřejmé, že císařský patent platil nejen za doby trvání Rakouska – Uherska, ale i po vzniku samostatné Československé republiky po říjnu 1918. To svědčí o kvalitním právním předpisu, jakým císařský patent zajisté byl. Recepční norma zajišťující kontinuitu mezi rakouským a uherským právním řádem, byla schválena dne 28. října 1918 na schůzi pléna Národního výboru v Praze, a později v mírně pozměněné verzi publikována ve Sbírce zákonů a nařízení pod č. 11. Recepčním zákonem z 28. října 1918 byl sice převzat celý rakouský a uherský právní řád, nebylo však možné toto opatření brát absolutně.⁵ Podle zmíněného zákona veškeré říšské zákony a nařízení, a tím i císařský patent, zůstávají v platnosti. Císařský patent a předpisy s ním související, byl zrušen až v roce 1949 na základě § 25 zákona č. 162/1949 Sb. o zbraních a střelivu.

Tento právní předpis byl vydán z toho důvodu, že císařský patent nedefinoval pojem zbraně. Výklad pojmu zbraně byl ponechán soudům nebo politickým úřadům podle jejich příslušnosti. Nejvyšší soud v Brně ve svém rozhodnutí roku 1924 uvádí, že za zbraň se bere předmět určený k obraně a útoku způsobit zranění, jak je uvedeno v § 36 zbrojního patentu. Dále také neobsahuje císařský patent přesnou formulaci pojmu střeliva a ponechává jej na výkladu a úpravě v jednotlivých ministerských nařízeních. V § 2 byl vymezen pojem tzv. zapovězených zbraní, respektive zbraní, jejichž držení bylo zakázáno. Jednalo se o dýky, stylity (dýky s krátkou čepelí a trojím ostřím), terceroly (malé kapesní pistole) a všechny ruční střelné zbraně kratší délky než 18 cm,⁶ větrovky, ruční granáty, děla, petardy a rakety, a tzv. zákeřné zbraně například zbraně ukryté v holi či obuvi aj. Další zakázanou zbraní byla vyčleněna střelná bavlna s třaskavinami, označována za tzv. zapovězenou municí. Takové vymezení zakázaných zbraní a munice dovolilo tehdejším zákonodárcům vyhnout se definici pojmu zbraně, což může být bráno jako určitá výhoda, neboť jakékoliv přesné definování pojmů přináší určité problémy a rizika.

---

⁴ Zákon č. 207 ze dne 17. prosince 1931: o zkoušení a označování ručních střelných zbraní a o označování nábojů. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1931, částka 96. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=5361&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

⁵ KROUPA, Jiří a Karel SCHELLE. *Historie a současnost českého a československého konstitucionalismu*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 1993, s. 7. ISBN 80-210-0617-X.

⁶ Nařízení č. 148: vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministeriemi záležitostí vnitřních, financí a práv dne 4. prosince 1875. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1875, částka XLVI. Dostupné z: <http://is.muni.cz/do/1499/el/estud/praf/ps09/dlibrary/web/rs.html>

Pro výrobu a prodej zakázaných zbraní a munice potřebovali tehdejší obchodníci zvláštní úřední povolení, jakousi koncesi, jež vydával politický zemský úřad po zjištění stanoviska státního úřadu bezpečnosti, což znamenaly okresní a státní policejní úřady. Vydání takové koncese předcházelo ověření místa budoucího působení živnostníka, dále jeho spolehlivost a minimálně dvouletou praxi. Součástí koncese bylo i povolení držení takových věcí. Bylo nutné danými obchodníky, aby si vedli evidenci v tzv. záznamních knihách, kde figurovaly jména, čísla a povolení zákazníků a na jejichž základě docházelo k prodeji. V případě, že taková evidence nebyla vedena, mohla následovat pokuta a v krajních případech i ztráta živnosti.

Základním demokratickým principem císařského patentu bylo, co není zákonem zakázáno, je dovoleno. Dle § 12 mohl každý, komu to nebylo zákonem nebo úřadem výslovně zakázáno držet zbraň. Z pohledu množství držených zbraní dovoľoval patent držet pouze určité množství zbraní, které nevzbuzovalo jakékoliv důvodné podezření jejich zneužití. Pokud by množství držených zbraní překročilo osobní potřebu, je povinností danou skutečnost nahlásit politickému zemskému úřadu, jenž následně rozhodne o další držbě zbraní. Na uvedenou skutečnost a její nesplnění myslel zbrojní patent, pokud nešlo o trestný čin řešený podle trestního zákona, a to propadnutím věci nebo sankcí vězení. Tyto ustanovení byly vztahovány pouze na dovolené zbraně. Zbraně zakázané, vyjmenované v § 2 zbrojního patentu, bylo dovoleno držet jen těm osobám, jež získaly potřebné zvláštní písemné povolení. Zmiňované povolení přiděloval do roku 1929 politický zemský úřad, od tohoto roku přešla příslušnost udělovat povolení k držení zakázaných zbraní na státní policejní úřady.⁷ Aby žadatel mohl obdržet toto povolení, musel prokázat příčiny zřetele hodné, neboli důvody z jakých žádá o získání tohoto povolení. Rozhodovací pravomoc o udělení či zamítnutí závisela na uvážení příslušného úřadu.

Avizovaný právní předpis podrobně rozlišoval právo zbraň nosit od práva zbraň držet. Císařský patent tyto instituty vytvořil a určil jako projev důvěry v občany. Mimo výjimky mohl zbraň držet téměř každý a zákonodárce důvěrně předpokládal, že toto právo nebude zneužito k jejímu nošení. Právo nosit zbraň bylo u vojenských osob upraveno speciálními vojenskými předpisy.⁸ Ostatní osoby potřebovaly k tomu, aby mohli nosit a užívat zbraň získat zvláštní povolení, zbrojní pas. Bez příslušného

---

⁷ Vládní nařízení č. 186/1929: o některých přesunech působnosti zemských úřadů na úřady okresní. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1929, částka 72. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-asp/?Id=4938&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

⁸ 3. Nařízení č. 63 ze dne 2. dubna 1853: o držení a nošení soukromých zbraní vojenskými osobami. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1853. Dostupné z: http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0796_02.htm

povolání nemohl nikdo jiný legálně nosit zbraň. Výjimku tvořily pouze osoby uvedené v § 15 zbrojního patentu. Jednalo se o osoby, jimž uvedené vyplývalo ze služební činnosti, dále živnostníky, kteří se výrobou a prodejem zbraní zabývají a osoby, kterým zbraň tvořila součást kroje. Dalšími, kdo byly zproštěny povinností vlastnit povolení, bylo uniformované služebnictvo, jimž zbraň tvořila součást uniformy a taky cizinci, kteří nosili zbraně jako součást národního kroje a klasičtí střelci na oficiálně uznaných střelnicích.

Ostatní zájemci, kteří chtěli nosit zbraň, museli získat zbrojní pas. O ten se mohly ucházet jen osoby nezávadné. Nezávadnost osoby nebyla nijak zvlášť v patentu definována. Běžně se vycházelo z toho, že osobní vlastnosti, jež poskytují záruku, že osoba, o níž jde, nezneužije zbraní, na které se vydá zbrojní pas a nebude tudíž jednat proti účelu zákona.⁹ Pojem nezávadnosti nelze ve vztahu k současnému zákonu ztotožňovat s pojmem bezúhonnosti. Za závadné osoby byly považovány i osoby stále netrestané, ovšem jejichž důvěryhodnost byla již určitými okolnostmi zpochybněna. Pojem závadnosti bych spojil s pojmem spolehlivosti, vymezeným v § 45 zákona č. 288/1995 Sb.

Jak již bylo dříve zmíněno, ustanovení § 17 zbrojního patentu nepřikazovalo jakýkoliv nárok na vydání zbrojního pasu ani pro osoby nezávadné. Vydání, odnětí či odepření zbrojního pasu bylo závislé na úvaze příslušného úřadu. Musíme ovšem odlišit úvahy úřadů podle patentu a podle zákonů, které následovaly. V patentu se jednalo spíše o jakousi libovůli, kdežto zde jsou stanovena velmi striktní pravidla. Tudíž k odepření vydaného zbrojního pasu mohlo dojít jen na základě přesných, náležitě zjištěných skutečností. Při vydávání zbrojních pasů bylo důležité, aby úřady postupovaly podle platných předpisů a to velmi tvrdě, udělení mohly odepírat osobám, které nedávaly záruky, že zbraně nějak nezneužijí. Do roku 1860 bylo oprávnění vydávat zbrojní pasy určeno okresnímu hejtmanství, od tohoto roku okresním úřadům nebo státním policejním úřadům. U zakázaných zbraní uděloval povolení k jejich nošení s určitými výjimkami zemský úřad. Konkrétně v případech tohoto typu zbraní nebyly brány v potaz pouze předpoklady uvedené v § 17 patentu,¹⁰ povolení k nošení zakázané zbraně se mohlo vydávat pouze tehdy, jestliže jsou pro to ohleduplné důvody. Tyto důvody se zjišťovaly na základě podrobného šetření a zvážení všech rozhodných okolností. Vydání zbrojních pasů bylo na dobu nejdéle tří let, případně na

⁹ VYHNANOVSKÝ, František. *Zbraně a střelivo: komentované předpisy platné v zemi České a Moravskoslezské*. Praha: Československý Kompas, 1936, s. 33.

¹⁰ Patent císařský č. 223 ode dne 24. října 1852. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1852, částka LXVII. Dostupné z: <http://is.muni.cz/do/1499/el/estud/praf/ps09/dlibrary/web/rs.html>

kratší dobu podle okolností s nimi spojených. Patent stanovoval povinnost, že pokud někdo má u sebe zbraň, musí v daném okamžik mít při sobě i platný zbrojní pas.

Pokud osoby, cestující ze zahraničí, vezly s sebou jakoukoliv zbraň, musely ke zbráním vlastnit také původní předepsané listiny. Podle § 23 si mohly osoby, které cestovaly z ciziny na území Československé republiky a měly platný cestovní pas s sebou vzít také zbraně potřebné k jejich osobní ochraně nebo zbraně, které tvořily součást jejich uniformy nebo národního kroje.¹¹ Zastupitelské úřady byly oprávněné i k vydávání pasů a pro tyto osoby se dále vydávaly průvodní listy, které u nás měly platnost řádného zbrojního pasu.

Odejmout někomu zbrojní pas podle § 41 zbrojního patentu bylo možno jen z důvodů uvedených v tomto paragrafu, v případě, kdy se dopustí přestupku proti zbrojnímu patentu. Ukáže-li se, že majitel zbrojního pasu je nespolehlivým (závadným) z jiného důvodu, může mu být zbrojní pas odňat okresním (státním policejním) úřadem podle § 17 zbrojního patentu.¹²

Jako je tomu v současné platné právní úpravě o zbraních a střelivu, byly také v císařském patentu vymezeny sankční ustanovení, jež se používala při jeho porušení. Dokonce se v § 28 objevuje odkaz na určité paragrafy obecného trestního zákona. Kupříkladu za nedovolenou výrobu zbraní byl ukládán trest vězení, za nošení zbraně bez příslušného povolení byl ukládán peněžitý trest, propadnutí věci nebo dokonce vězení. Co se mě na dané věci líbí, že v případě peněžitého uložení trestu, nebyly peníze z pokut odváděny státu, ale vydány do pokladny chudých v místě, kde přestupek vznikl.

3.2 Rozbor § 42 císařského patentu č. 223 z roku 1852

Poslední část mého pojednání o císařském patentu č. 223 z roku 1852 se věnuje velmi zajímavému § 42. Bylo-li to vyžadováno pro veřejnou bezpečnost, mohlo dojít na základě nařízení zemského prezidenta k tomu, že některým osobám na určitý čas bylo omezeno či zastaveno povolení zbraň držet nebo nosit. V takovém případě bylo nutno tuto zbraň úředně uložit. K takovým opatřením nebyl ustanoven a oprávněn okresní úřad, jak by se dalo předpokládat, nýbrž pouze zemský úřad. Právo držet a

---

¹¹ Patent císařský č. 223 ode dne 24. října 1852. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1852, částka III. Dostupné z: <http://is.muni.cz/do/1499/el/estud/praf/ps09/dlibrary/web/rs.html>

¹² VYHNANOVSKÝ, František. *Zbraně a střelivo: komentované předpisy platné v zemi České a Moravskoslezské*. Praha: Československý Kompas, 1936, s. 65.

nosit zbraně bylo omezeno nařízením moravského místodržitele z roku 1910 nebo nařízením zemského prezidenta rovněž z roku 1910.

Z právních předpisů, které nepřímo doplňovaly nebo přímo souvisely se zbrojním patentem, bych rád uvedl alespoň některé. Pokusil jsem se vybrat takové právní předpisy, vztahující se k upraveným oblastem nebo majíce úzký vztah k současné právní úpravě, případně jsou-li nějakým způsobem zajímavé.

Nejdříve bych rád jmenoval zákon na ochranu republiky ze dne 19. března 1923 a především § 13 a následující. Tento pojednává, kromě ustanovení v samotném zbrojním patentu a obecném trestním zákoně, o dalších sankcích na úseku nedovoleného používání, hromadění a přechovávání zbraní. V hlavě třetí tohoto zákona se dokonce hovoří o tzv. nedovoleném ozbrojování.¹³ Obsahem i pojmem se tento zákon blíží § 185 trestního zákona sbírky zákonů č. 140/1961. Vcelku striktně označuje zákon na ochranu republiky za zločin jednání osob, které opatří, přechovávají nebo někomu přenechají konkrétní druhy především vysoce účinných zbraní bez potřebného úředního povolení. Tímto zákonem je stanovena i vyšší sankce pro takové osoby, jež svým jednáním chtějí úmyslně vyvolat vzpouru. Odpovědnosti bude zbaven ten, kdo na základě vyhlášky státní zprávy odevzdá příslušnému úřadu nedovoleně držené zbraně.

Následně chci upozornit na třetí dodatek ke zbrojnímu patentu, vymezující otázku užívání a zřizování střelnic. Při jejich zřizování platila zásada, pokud nebylo stanoveno speciálním zákonem jinak, že povolení ke zřízení civilní střelnice náleželo do samotné působnosti obce podle stavebních řádů a obecních zákonů. V místech, kde existovaly státní policejní úřady, bylo třeba ke zřízení a užívání střelnic nejenom povolení těchto úřadů, ale taky povolení úřadů stavebních. Právě do této skupiny náležela většina střelnic sloužících ke sportovním účelům.¹⁴ Dle právní úpravy bylo nutné, aby střelnice určené k tomu samostatně nebo v souvislosti s jinými zařízeními, sloužily k provozování živnosti a vycházely z tehdejšího živnostenského řádu. I v těchto případech musel majitel objektu získat živnostensko-policejní povolení a povolení podle stavebního řádu.

Čtvrtý dodatek ke zbrojnímu patentu stanovuje, že je výslovně zakázáno střílet v blízkosti staveb a stodol. Vezmeme-li například střílení při slavnostních příležitostech, tak to bylo několikrát zakázáno a znovu povoleno. Uvedená situace se vyřešila

---

¹³ Zákon č. 50 ze dne 19. března 1923: na ochranu republiky. In: *Sbírka zákonů*. 1923, částka 3. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgizv6njqfzygmmjtfuya>

¹⁴ VYHNANOVSKÝ, František. *Zbraně a střelivo: komentované předpisy platné v zemi České a Moravskoslezské*. Praha: Československý Kompas, 1936, s. 79-80.

pragmaticky a došlo k tomu, že střílení při svatbách, křtinách a procesích bylo sice povoleno, nýbrž pouze tehdy, nebránil-li tomu jakýkoliv právní předpis, kterých bylo nespočetně, a tudíž bylo takové střílení, vyjma několika případů, fakticky nemožné.

Otázky dopravy, převozu, dovozu a vývozu zbraní a střeliva řešily dva právní předpisy. Prvním předpisem bylo již zmiňované nařízení ministerstva vnitra, spravedlnosti a nejvyššího policejního úřadu č. 16 z roku 1853, jež provádělo zbrojní patent a také nařízení ministerstva vnitra č. 39 ř. z., ze dne 11. února 1860 a jeho doplňky.¹⁵ Veškeré zásilky zbraní musely být řádně vybaveny zbrojním pasem. Od druhotně jmenovaného nařízení č. 39 došlo k přejmenování listiny na průvodní list. Takové zbrojní pasy byly vydávány výhradně za účelem dopravy zbraní a obsahovaly údaje o místě jejich dodání. Vydání bylo pouze na dobu potřebnou k jejich dopravě. K vydání listiny stačilo jen ústní oznámení příslušnému úřadu. Vydání takových listin spravovaly státní policejní úřady nebo politické úřady první instance. V případě dovozu nebo vývozu látek, které podléhaly prachovému monopolu, bylo třeba navíc kromě průvodního listu pro střelivo taky povolení monopolního úřadu. Výjimku tvořili opět pouze určití živnostníci, kteří mohli i bez průvodního listu posílat zbraně, ovšem jejichž počet nepřevyšoval množství šesti kusů od každého typu zbraně.

Ve Sbírce zákonů a nařízení byl v roce 1931 publikován zákon č. 207, o zkoušení a označování ručních střelných zbraní a o označování nábojů. Prováděcím předpisem bylo vládní nařízení č. 221 Sbírky zákonů a nařízení ze dne 22. prosince 1931. Za ruční střelné zbraně byly pokládány všechny ruční zbraně, kterými bylo možné střílet střely se střelným prachem nebo s roznětkami. Přezkoušení zbraní nepodléhalo jen zbraním jako celku, ale podléhalo mu i přezkoušení podstatných částí zbraní, tedy i hlavním a závěrovým ústrojím. Ruční střelné zbraně všech kategorií bez rozdílu ráže a rozměrů, podléhaly úřednímu přezkoušení úřadem pro zkoušení střelných zbraní, aby byla potvrzena jejich bezpečnost.¹⁶ Takové úřady byly přímo podřízeny ministerstvu veřejných prací. Vyhovující střelné zbraně, které při přezkoušení úřadem obstály zkušebními předpisy, byly dodatečně opatřeny speciálními úředními značkami a popsány v prováděcím předpisu. Proti tomu nevyhovující zbraně byly vráceny k odstranění závad neslučitelných s používáním nebo bylo znemožněno jejich používání. Uvedený právní předpis se nevztahoval na

---

¹⁵ Nařízení ministerstva vnitra, spravedlnosti, financí a policie č. 39 ze dne 11. února 1860: ve znění nařízení ministerstva vnitra, spravedlnosti, financí a železnic ze dne 1. října 1896, č. 182 ř. z., jímž se předchozí nařízení doplňuje. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1860, částka 39. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=58&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

¹⁶ Zákon č. 207 ze dne 17. prosince 1931: o zkoušení a označování ručních střelných zbraní a o označování nábojů. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1931, částka 96. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=5361&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

zbraně určené k výzbroji vojska a k vojenským zbraním, kterými byly vyzbrojeny orgány státní bezpečnostní a finanční služby a také orgány justiční zprávy ve věznicích.

4 ZÁSADY A ÚPRAVA DLE ZÁKONŮ Č. 81/1938 Sb., Č. 162/1949 Sb., Č. 147/1983 Sb.

4.1 Charakteristika zákona č. 81/1938 Sb.

Do roku 1939 neboli do roku okupace Československé republiky, byl ještě vydán jeden zákon o zbraních a střelivu. K jeho publikaci došlo ve Sbírce zákonů a nařízení dne 23. dubna 1938 a jedná se o zákon č. 81/1938 Sb. Jak jsem již v předchozí části této práce zmínil, o uvedeném zákoně pojednávám pouze krátce, jelikož tento zákon sice nabyl platnosti, nikdy ale nenabyl účinnosti. Jeho účinnost byla vázána vydáním právních a zvláštních nařízeních, které ovšem nikdy nebyly vydány. Jmenovaný zákon byl úplně zrušen pozdějším vydáním zákona o zbraních a střelivu z roku 1949.

Zákon č. 81/1938 Sb. obsahoval více pojmových ustanovení než předchozí platný patent z roku 1852. Základním rozdílem bylo, že členil zbraně a střelivo na zvlášť nebezpečné a ostatní. Mezi zvlášť nebezpečné zbraně patřily zbraně určené výhradně nebo převážně pro vojenské účely, tedy zbraně vojenské, dále zákeřné zbraně a zbraně, které byly z původní podoby změněny tak, aby způsobovaly těžší poranění a nakonec výbušné přístroje. Označení zvlášť nebezpečné zbraně se vztahovalo i na vojenské střelivo a náboje s tříštivou a třaskavou střelou. Tento zákon již vysvětloval pojmy střelné zbraně a střelivo. Jako střelné zbraně byly označovány takové zbraně, jejichž mechanismem se střela vypuzuje z hlavně výbuchem vznícených plynů, silou stlačeného vzduchu či plynu nebo zvláštním procesem. Střelivem byly označeny náboje do střelných zbraní a jejich nezbytné součásti. Zákon, kromě výše uvedeného, řešil také otázku bodných, úderných a sečných zbraní.¹⁷

Formálně byla také upravena oblast zbraní a střeliva, které nebyly považovány za zvlášť nebezpečné. Stanovy o zvlášť nebezpečných zbraních a střelivu vycházely systémově z odkazů a výjimek týkajících se této obecné úpravy. Obchodovat a vyrábět zbraně a střelivo mohly pouze stálé provozovny a jen osoby k tomu oprávněné podle živnostenského řádu. K výrobě obzvláště nebezpečných zbraní a střeliva bylo navíc zapotřebí ještě zvláštního povolení, jež vydával pouze zemský úřad. V případě výroby vojenských zbraní či vojenského střeliva muselo speciální povolení vydávat

---

¹⁷ Zákon č. 81 ze dne 8. dubna 1938: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů a nařízeních*. 1938, částka 26. Dostupné z: http://depositum.cz/knihovny/ckd/tiskclanek.php?id=c_21744

ministerstvo vnitra. Výrobci i obchodníci museli pečlivě vést záznamy o každé vyrobené, prodané nebo skladované zbraně a střelivu a tyto záznamy museli předkládat k nahlédnutí okresnímu úřadu. Úprava a její provádění je zde velmi podobná císařskému patentu.

Zákon č. 81/1938 Sb. velmi podobně rozlišoval pojmy nošení a držení zbraní. Již zde byl ovšem patrný rozdíl v tom, že držení střelné zbraně a střeliva bylo možné pouze na základě povolení, které vydával okresní úřad a nazývaném zbrojní list. Působnost okresních úřadů ve správních obvodech vykonávaly policejní úřady. V případě držení jiných zbraní bylo třeba zbrojního listu pouze tehdy, jestliže jejich držení množství převyšovalo u fyzických osob jejich osobní potřebu. Povolení se vydávalo osobám starším 18 let, pokud zde nebyla obava možnosti zneužití a na dobu maximálně pěti let. Osoby mladší 18 let získaly povolení jen ve výjimečných případech, ve kterých bylo prokázáno, že jsou zde důvody hodné zvláštního zřetele. V případě držení zvláště nebezpečných zbraní a střeliva bylo toto povolení vydáváno okresním úřadem, případně vojenským zemským úřadem. Zbrojní list byl, v uvedeném případě, vydáván jen svéprávným osobám, jež prokázaly nutnou potřebu k držení této zbraně a to maximálně na dobu tří let.

Nosit zbraně a střelivo dle tohoto zákona mohly pouze fyzické osoby, které obdržely povolení od okresního úřadu, a u vojenských zbraní od vojenského zemského úřadu, nazývané zbrojní pas. Ten byl vydáván osobám starším 18 let. Podmínky získání zbrojního pasu pro zvláště nebezpečné zbraně a tím i práva nosit tyto zbraně a střelivo, kopírovaly podmínky pro získání zbrojního listu v uvedených případech. Rozdíl byl ve vyšším ochranném stupni, kde bylo nutné prokázat zvláště důležitou potřebu k nošení této zbraně a střeliva.

K přepravě zbraní ze zahraničí zde byly vytvořeny dvě základní podmínky. Jednalo se o zbrojní průvodní list pro zásilky a zbrojní průvodní list pro cestující. V případech cestujících osob k nám do tehdejší Československé republiky a majících či přepravujících zbraně, musely osoby vlastnit platné povolení okresního úřadu nebo musely mít zbrojní průvodní list pro cestující při přepravě takových zbraní. Ten vydávaly příslušné zastupitelské úřady po dobu jednoho roku. Pokud se jednalo o zvláště nebezpečné zbraně, bylo nutné i povolení ministerstva vnitra nebo obrany. Zasílání zbraní a střeliva do zahraničí, jejich dovoz či pouze převážení přes celní území státu, bylo povoleno jen na základě zbrojního průvodního listu pro zásilky, který vydával příslušný okresní úřad.

Veškerá povolení dle tohoto zákona byly poskytovány příslušnými úřady na základě jejich volného uvážení. Na druhou stranu mohly tyto úřady povolení také odejmout, pokud zde byla důvodná obava zneužití nebo vyžadoval-li to důležitý veřejný zájem. K uvedenému se vztahují ustanovení o mimořádných opatřeních mající stejný význam jako ve zbrojním patentu v § 42. Ve zvláštních případech, kdy si to vyžadovalo obnovení veřejného pořádku, bezpečnosti a klidu nebo jiný důležitý zájem, mohl okresní nebo zemský úřad nařídit mimořádné hlášení veškerých a nebo určitých zbraní a střeliva či dokonce přikázat jejich odevzdání do úschovy, případně taky zakázat jejich nošení a držení.

Jestliže šlo o výrobu a nabývání zbraní státem, svazky územní samosprávy nebo podniky důležitými pro obranu státu, na uvedené subjekty se tento zákon nevztahoval a to ani na držení a nošení zbraní a střeliva příslušníky četnictva, vojenskými osobami, diplomaty a jinými osobami. Tento právní předpis také obsahoval podmínky převodu a přechodu zbraní celním územím a jiná trestní ustanovení. Zde bych rád podotknul, že beztrestnou osobou byla považována taková osoba, která měla ve chvíli, kdy hrozilo bezprostřední nebezpečí u sebe zbraň bez příslušného povolení a pokud by se potvrdilo, že měla sloužit pouze k odvrácení takového nebezpečí.

4.2 Charakteristika zákona č. 162/1949 Sb.

Po skončení druhé světové války se právní kontinuita zajišťovala na základě ústavních dekretů prezidenta republiky v návaznosti na předválečném období. Jednalo se především o ústavní dekret č. 11/1944 Úředního věstníku československého, o obnovení právního pořádku.¹⁸ Na základě zásad prosazených odbojem, tento dekret stanovoval především, že předpisy vydané do 28. září roku 1938 včetně, pocházejí ze svobodné vůle našeho lidu a tvoří československý právní řád. Z opačného hlediska z něj vyloučil výslovně normy vydané v období nesvobody a to od 30. září 1938 do dne, který vláda měla určit svým nařízením. Podle tohoto nařízení končila doba nesvobody dne 4. května roku 1945.

Tím došlo k navázání na císařský patent č. 223 z roku 1852. Tento patent měl být zrušen již zákonem o zbraních a střelivu z roku 1938, ale platně byl zrušen až na

---

¹⁸ Ústavní dekret č. 11 vydaný dne 3. srpna 1944. In: *Úřední věstník československý*. 1944. Dostupné z: http://iuridictum.pecina.cz/index.php?title=%C3%9Astavn%C3%AD_dekret_%C4%8D._11/1944_%C3%9A%C5%99._v%C4%9Bst._%C4%8Dsl.&action=edit

základě zákona č. 162/1949 Sb. dne 16. června 1949,¹⁹ kde je podle § 25 tohoto zákona uváděn výčet zrušených právních předpisů. Zde je uvedena, kromě zbrojního patentu jako takového, většina prováděcích a doplňujících předpisů. Bylo výslovně určeno, že mají být zachovány pouze některé zákony mj. zákon č. 300/1920 Sb. o mimořádných opatřeních nebo zákon č. 131/1936 Sb. o obraně státu aj., a dále také živnostenský řád a předpisy o výbušninách. Účinnost zákona byla ponechána nařízení ministra vnitra v dohodě s ministrem národní obrany, jako tomu bylo ve vládním nařízení o zákoně z roku 1938. Toto nařízení č. 290 bylo ze dne 23. prosince 1949. Na základě tohoto nařízení nabyt potřebný zákon č. 162/1949 Sb., řešící poválečnou problematiku tohoto odvětví, účinnosti dne 1. února 1950. Jedinou výjimku tvořil § 24 o prováděcích předpisech, který nabyt účinnosti již dnem svého vyhlášení.

K zákonu č. 162/1949 Sb. byly postupem času vydány tři prováděcí vyhlášky. První vyhláškou byla vyhláška č. 34/1950 Úředního listu, která byla zrušena na základě prováděcího předpisu ministerstva vnitra č. 365/1953 Úředního listu, jenž nabyt účinnosti dne 1. ledna 1954. Poslední prováděcí vyhláškou byla po uplynutí osmi let vyhláška ministerstva vnitra č. 124 z roku 1961,²⁰ publikovaná ve Sbírce zákonů. Poslední vyhláška nabyt účinnosti dne 1. ledna roku 1962.

Samozřejmostí bylo zachování právní kontinuity s předchozí právní úpravou, jež se stalo na základě přechodných ustanovení o povoleních. Tato povolení vydaná dle dosavadních předpisů zůstávala platná na dobu, na kterou byla vydána, nicméně se musela řídit novými ustanoveními nového zákona a předpisů podle něho vydaných. Občané vlastníci zbraní a střelivo do účinnosti tohoto zákona a podle nového právního předpisu k tomu potřebovaly povolení, měli lhůtu k podání této žádosti v době čtyř týdnů. Zprvu se tato doba může zdát velmi krátká, ovšem musíme také poukázat na více než sedmiměsíční legisvakační lhůtu.

Tento zákon charakterizoval právě probíhající dobu, ve které vznikl a dále působil. Musíme podotknout, že i zde se, podobně jako v jiných právních aktech, promítl odklon od základních demokratických zásad. Můžeme zde najít řadu ustanovení, která by dnes byla v demokratické společnosti nemyslitelná. I uvedený předpis vycházel hlavně, stejně jako vše v dané době, z již prověřených sovětských vzorů. Motivací byl převážně strach z ozbrojené opozice, což se projevovalo kupříkladu v získávání povolení na základě tohoto zákona, které bylo založeno na volném uvážení

---

¹⁹ Zákon č. 162 ze dne 16. června 1949: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1949, částka 48. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=21601&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

²⁰ Vyhláška ministerstva vnitra č. 124 ze dne 7. listopadu 1961: o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1961. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgyyv6mjsqg>

příslušných orgánů, ale více méně dle jejich libosti. To bylo zapříčiněno i tím, že zákon neurčoval žádné konkrétní podmínky, které musel zájemce o zbrojní pas nebo zbrojní list splňovat. Nutno zmínit, že i tento nově platný zákon byl velmi motivován zákonem č. 81/1938 Sb.

I v rámci nového zákona č. 162/1949 Sb., došlo k rozdělení zbraní a střeliva a to na zbraně vojenské, nedovolené a ostatní. Jako v jiných předchozích normách se vojenskými zbraněmi označovaly zbraně určené výhradně pro vojenské účely a vojenským střelivem pak bylo označeno střelivo výhradně pro vojenské zbraně. Označení nedovolené zbraně a střelivo vycházelo z předchozích předpisů. Nedovolenými zbraněmi byly označovány zákeřné zbraně (gumové obušky, boxery aj.), zbraně upravené takovým způsobem, že jejich tvar a vzhled bylo možno utajit či jejichž funkčnost byla změněna, aby způsobovaly těžší zranění, výbušná zařízení nevyjímaje. Jako nedovolené střelivo se označovaly náboje s třaskavou střelou a náboje, jejichž vystřelení způsobilo závažnější poranění. „*K tomuto cíli se vyplní dutina, do které byl předtím vložen hřeb, prachem nebo jinou výbušnou látkou a přikryje větší zápalkou, při nárazu způsobí hřeb zapálení zápalky, která ostatní náboj střely zapálí, takže následuje výbuch uvnitř těla.*“²¹ V zákoně nebyl přesně vymezen pojem střelné zbraně, nicméně jeho definici převzala prováděcí vyhláška z roku 1961. Obsahem této vyhlášky byly pouze střelné zbraně. Pro její účely se pod tímto pojmem rozuměly palné zbraně s drážkovanou hlavní, v nichž se uvádí střela do pohybu okamžitým uvolněním energie střelného prachu či nárazové složce a také zbraně, ve kterých je střela uvedena do pohybu tlakem plynů nebo vzduchu, vypuštěných z tlakové nádoby. Tato prováděcí vyhláška se ovšem nevztahovala na střelné zbraně a střelivo, které bylo užito v zařízeních ozbrojených sil a útavech, a na zbraně a střelivo vyrobené nejpozději roku 1870 včetně. Další výjimku z této vyhlášky tvořily lovecké brokové zbraně, vzduchovky nebo poplašné pistole. Například držení a nošení loveckých brokových zbraní dále upravovala vyhláška ministerstva zemědělství č. 7/1955 Úředního listu československého, o loveckých zbraních.²²

Co se týká otázek výroby a obchodování se střelnými zbraněmi a střelivem, to mohly pouze osoby oprávněné a jen ve stálých provozovnách. V rámci těchto úkonů mohly u vojenských zbraní tuto činnost provádět pouze na základě zvláštního povolení vydaného ministerstvem obrany po vzájemné dohodě s ministerstvy vnitra a průmyslu.

---

²¹ BRANDEJS, Bedřich. *Zbraně střelecké, lovecké, terčovní a obranné*. 1. vydání. Praha: ARS-ARM, 1997, s. 126. ISBN 80-902043-1-7.

²² Vyhláška ministerstev zemědělství a vnitra č. 7 ze dne 21. ledna 1955: o loveckých zbraních. In: *Úřední list*. 1955. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=27958&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Výjimku výroby zbraní a střeliva mohl povolit krajský národní výbor za účelem vyučovacích a studijních účelů. Plnou odpovědnost za provoz podniků, vyvíjejících, zkoušejících, vyrábějících či opravujících zbraně a střelivo, nesl jejich vedoucí. Vedoucí odpovídal za zabezpečení proti zneužití zbraní a také byl povinen vést záznamy o střelných zbraních a střelivu a ty na vyzvání příslušných orgánů předložit. Uvedené záznamy musely být archivovány po dobu minimálně pěti let.

Zákon č. 162/1949 Sb. právně upravoval a rozlišoval držení a nošení zbraně jako dvě separátní oprávnění. Tímto zákonem byla výkonná moc státní správy v oblasti zbraní a střeliva svěřena tehdejšímu okresnímu národnímu výboru. Dle vyhlášky č. 365/1953 Ú.I. k určitým změnám došlo. *„Z důvodu zvýšeného počtu trestných činů spáchaných se zbraní a vyšších účinků zbraní s drážkovanou hlavní oproti zbraním s hladkou hlavní bylo rozhodnuto svěřit péči o zbraně s drážkovanou hlavní orgánům bezpečnosti. Od té doby povolovací řízení a evidenční povinnost u zbraní s tímto typem hlavní zajišťovaly útvary Sboru národní bezpečnosti.“*²³

Střelnou zbraň a střelivo mohl držet jen ten, kdo k tomu obdržel povolení označené jako zbrojní list. Jedinou podmínkou k získání zbrojního listu bylo, že měl být vydáván osobám starším 18 let, pokud nepanovala obava z jejich zneužití. Osoby mladší 18 let mohly takové povolení vlastnit jen výjimečně a to v případech hodných zvláštního zřetele. Naopak žádné povolení nebylo potřeba k držení úderných, bodných a sečných zbraní u osob starších 18 let. K nošení jakékoliv zbraně bylo nutné povolení vždy, na rozdíl od držení zbraně. V tomto případě hovoříme o zbrojním pasu, který je nutný pro nošení zbraně.

K držení a nošení zbraní vydával povolení okresní národní výbor. Jak již bylo dříve zmíněno, povolení vydávala příslušná oddělení veřejné bezpečnosti podle místa trvalého pobytu žadatele. Držet a nosit nedovolené zbraně bylo zakázáno. Existovaly ovšem výjimky, o kterých rozhodoval krajský národní výbor. U vojenských zbraní vydával zbrojní list a zbrojní pas k jejich držení a nošení okresní národní výbor v dohodě s vojenskou správou.

Prováděcí vyhláškou č. 365/1953 Sb. a opětovně vyhláškou č. 124/1961 Sb., byl zaveden tzv. institut hromadných povolení. To znamenalo, že určitým úřadům, podnikům a jiným organizacím, mohlo oddělení veřejné bezpečnosti vydat hromadné povolení, zejména k zajištění ochrany podniku, bezpečnosti zaměstnanců pověřených zvláštními úkoly či v jiných zvlášť závažných případech. Povolení bylo vydáno na

---

²³ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o střelných zbraních a střelivu a předpisy související*. Praha: C. H. Beck, 1996, s. 7. ISBN 80-7179-079-6.

jméno podniku a umožňovalo držet střelné zbraně a střelivo určitého druhu a množství dle jejich skutečné potřeby. Tato ustanovení byla právem později velmi kritizována, jak uvedu v následujícím textu diplomové práce. Z pohledu dnešní doby je absurdní, že by o přidělení zbraně a střeliva na dobu skutečného výkonu služby, rozhodoval vedoucí podniku.

Odejmutí povolení byl oprávněn orgán příslušný k jeho vydání, pokud zde panovala dodatečná obava z jeho zneužití a nebo to vyžadoval veřejný zájem. Okresní národní výbor měl pravomoce povolení předběžně i odejmout a to v případě nebezpečí z prodlení. K odnětí povolení mohlo dojít prakticky kdykoliv a jakýmkoliv příslušným orgánem, což dovolovalo odvolání se na nespécifikovaný pojem veřejného zájmu. Jestliže oprávnění k držení zbraní zaniklo, byly osoby, jichž se to týkalo, nuceny zbraně odevzdat buď okresnímu národnímu výboru a nebo na místo jím určené. Případně mohly tyto osoby zbraně převést na osobu s platným oprávněním k jejich držení či navrhnout, aby byly učiněny neupotřebitelnými na jejich náklady. Pokud k tomu nedošlo, byly zbraně automaticky učiněny neupotřebitelnými a nebo prodány. Jestliže šlo o vojenské zbraně, odevzdával je okresní národní výbor vojenské zprávě.

U loveckých zbraní stanovila vyhláška č. 7/1955 Ú.l. o loveckých zbraních (kromě loveckých zbraní s drážkovaným vývrtem hlavně), že pokud byl osobě odejmut lovecký lístek nebo osvědčení přísežného lesníka, byl povinen odevzdat svou loveckou zbraň proti potvrzení na prodejně zbraní v okrese a obdržené potvrzení neprodleně zaslat či odevzdat okresnímu národnímu výboru. Podle vyhlášky č. 124/1961 Sb. pak musel občan, jemuž bylo odňato povolení, odevzdat zbraň do 14 dnů oddělení veřejné bezpečnosti. Následně pak mohlo dojít k jejímu převedení, prodeji nebo taky, po jejím znehodnocení, k odevzdání do sběrných surovin.²⁴ Totéž platí u střelné zbraně, střeliva a povolení u zemřelého občana musely být tyto položky odevzdány bezprostředně nejbližšímu oddělení veřejné bezpečnosti a to rodinným příslušníkem či osobou, které příslušelo obstarání pohřbu, případně taková osoba, u níž byly zbraně v době úmrtí uloženy.

Upravení podmínek dovozu a vývozu střelných zbraní bylo stanoveno v prováděcí vyhlášce č. 127/1961 Sb., především její novely označené jako vyhláška ministerstva vnitra č. 96/1970 Sb.²⁵ Zahraniční příslušník, cestující do Československé socialistické republiky k přechodnému pobytu nebo pouze projíždějící územím, byl

---

²⁴ DÍTĚ, Tibor. Znehodnotenie zbrane – nadobudnutie a držba. *Střelecká revue*. 1988, roč. 19, č. 10, s. 22

²⁵ Vyhláška ministerstva vnitra Československé socialistické republiky č. 96 ze dne 20. října 1970: o doplnění vyhlášky č. 124/1961 Sb., o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1970, částka 30. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=31723&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

oprávněn držet střelnou zbraň a střelivo pouze tehdy, jestliže k tomu obdržel povolení příslušného zastupitelského úřadu. V případě dovozu zbraní byl stejný úřad příslušný i pro vydání zbrojního průvodního listu tomuto příslušníkovi. Jestliže dovoz zbraní ze zahraničí zajišťoval náš státní občan, případně osoba s trvalým pobytem v naší republice, mohlo k uvedenému úkonu dojít jen se souhlasem okresního oddělení veřejné bezpečnosti podle místa trvalého pobytu dotyčného. Zahraniční příslušník potřeboval k nabytí zbraně na našem území povolení vydávané správou veřejné bezpečnosti. Naopak vývoz střelné zbraně, která byla zakoupena u nás, byl umožněn pouze na základě zbrojního průvodního listu. Ten byl vydáván veřejnou bezpečností příslušnou dle místa prodejny, kde byla zbraň zakoupena. Až na výjimky byl postup vývozu zbraní následující, vlastník osobně zbraň nevyvážel, ale ta byla zaslána na příslušnou adresu v zahraničí přímo prodejnou, kde k nákupu zbraně došlo. Tím se zřejmě chtělo zamezit styku cizí osoby se zbraní ještě na našem území.

Střílení ze střelných zbraní bylo povoleno v případech důvodné potřeby. Cvičná střelba byla povolena jen a pouze na střelnicích k tomu schválených. Takové střelnice se zřizovaly se souhlasem veřejné bezpečnosti, kromě střelnic závodních. Výjimečná právní úprava platila pro zřízení a provoz střelnic ozbrojených sborů. Pokud jakákoliv střelnice nesplňovala bezpečnostní kritéria, mělo oddělení veřejné bezpečnosti pravomoce zastavit její provoz až do odstranění příslušné závady.

Trochu jako nesmysl se mě jeví zakotvení dozoru okresního národního výboru. Je pochopitelné, že uvedený úřad mohl kdykoliv za účelem dozoru přistoupit k provedení kontroly místností, kde provozovaly oprávněné osoby činnosti jako opravy střelných zbraní, jejich výrobu či obchod s nimi. Nicméně díky ustanovením charakterizujícím dobu účinnosti tohoto zákona je možnost tohoto úřadu, a tím nemám na mysli orgánu soudního nebo případně orgánu se soudním povolením, provádět v případě důvodného podezření i prohlídky obytných a jiných místností. V tomto právním předpisu a jeho následujících ustanoveních je sice ukotveno, že při takových prohlídkách je nutno dodržovat určité předpisy například o osobní a domovní svobodě nebo o ochraně listovního tajemství, ovšem tyto předpisy bylo možno účelově vykládat tak, aby mohl být postižen každý, na němž měl tehdejší systém určitý zájem.

Stejně účelově můžeme chápat vymezená mimořádná ustanovení v § 19 tohoto zákona. Na jeho obranu musím uznat, že podobné ustanovení bylo již zakotveno v § 42 císařského patentu a taky v zákoně z roku 1938, i když tento byl neúčinný, tj. byl obsažen ve všech předchozích hlavních předpisech. V zákoně č. 162/1949 Sb. šlo

však spíše o možné zneužití této normy v obavách prosazování demokratických zásad opozicí, než o zachování bezpečnosti a pořádku v zemi.

Zvláštními předpisy bylo upraveno držení zbraní a střeliva, jejich výroba a oprava státem a národními podniky, držba a nošení zbraní příslušníky Sboru národní bezpečnosti v činné službě, vojáky, jestliže jde o zbraně a střelivo, které bylo součástí výzbroje nebo výstroje Sboru národní bezpečnosti a vojska.

Na závěr této kapitoly bych rád předem upozornil, že se zejména v následující kapitole budu zabývat otázkami vztahujícími se k zákonu č. 162/1949 Sb., převážně v rámci účelného srovnání se zákonem č. 147/1983 Sb.

4.3 Charakteristika zákona č. 147/1983 Sb.

Nový právní předpis, vztahující se k problematice střelných zbraní a střeliva, byl publikován dne 14. prosince 1983 v § 31 Sbírky zákonů. Jednalo se o zákon vydaný Federálním shromážděním ČSSR pod číslem 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu.²⁶ Uvedený zákon nabyl účinnosti dne 1. dubna 1984. Přijetím tohoto zákona byl automaticky zrušen předchozí platný zákon č. 162/1949 Sb. o zbraních a střelivu a také další předpisy potřebné k jeho provedení. Jednalo se o nařízení ministra vnitra č. 290/1949 Sb., stanovující začátek účinnosti zákona, dále o vyhlášku ministerstva vnitra a zemědělství č. 7/1955 Ú.I. o loveckých zbraních a nakonec vyhlášku, která prošla novelizací č. 124/1961 Sb. o střelných zbraních a střelivu.

Důvodem vzniku nového zákona byla zejména poměrně dlouhá doba platnosti předchozího zákona, ale taky hlavně měnící se podmínky společnosti v oblasti ekonomické a politické. Důvodová zpráva k tomuto zákonu uvádí, že jeho základem a smyslem je podrobnější a přesnější výklad, dokonalejší úprava a pravidla bezpečnější evidence veškerých zbraní, jež vlastnily organizace a další osoby, které nebyly součástí ozbrojených sborů a sil. Jako předcházející zákony socialistického režimu, zachoval princip držení a nošení zbraně pouze osobám vlastnícím příslušné povolení vydané určeným orgánem státní zprávy. Regulace počtu zbraní a především jejich evidence se odvozovala z předchozích zkušeností země a převážně zkušeností zemí, ve kterých byla výroba, obchod, držení a nošení zbraní částečně omezeno nebo úplně neomezeno.

---

²⁶ Zákon č. 147 ze dne 14. prosince 1983: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1983. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzhazv6mjug4>

Nutnost vydání nového zákona byla zapříčiněna i velmi rychlým rozvojem vědy a techniky. Pokrokové myšlenky a nové patenty pochopitelně zasáhly významným způsobem i do oblasti zbraní a střeliva. Vyvinuly se nové druhy zbraní založené na revolučních fyzikálních a technických principech, u nichž docházelo následně k sériovým výrobám. *„Došlo také ke značnému rozšíření používání zbraní ke cvičným, sportovním a branným účelům, což mělo za následek vznik řady nových vztahů, které dosud právně upraveny nebyly.“*²⁷ S ohledem na to, že se změny zákona týkaly velké části jeho ustanovení, byla vydána úplná novela tohoto zákona, jelikož částečná novela by jej učinila velmi složitým a nepřehledným.

Pro přehled bych rád uvedl, že v době implementace zákona č. 162/1949 Sb., bylo v držení a loveckých listech zapsáno okolo 400 tisíc ks brokových loveckých zbraní a zhruba 95 tisíc kulových, zejména loveckých zbraní na území tehdejšího státu. Dále asi 80 tisíc zbrojních průkazů bylo vydáno pro povolení užívání krátkých kulových zbraní, revolverů a pistolí. K tomuto výčtu zbraní se ročně prodávalo asi 7 milionů ks střeliva. *„To vše spolu s liberálním přístupem státních orgánů k povolovacímu řízení na úseku zbraní a střeliva vedlo v první polovině 90. let ke značnému zvýšení počtu legálně držovaných zbraní.“*²⁸

Přejdeme-li ke srovnání s předchozím platným zákonem o zbraních a střelivu, je nový zákon dosti obsáhlejší, podrobnější a kompletnější. Celkový obsah, který čítal 65 paragrafů, byl kromě úvodních ustanovení rozdělen celkem do šesti částí. Úvodní ustanovení obsahovaly zejména účelovost zákona a vymezení jednotlivých druhů zbraní podléhajících určité evidenci. První část zákona vymezuje druhy zbraní kulových, brokových, vojenských, poplašných aj., a práv s nimi spojených, druhá část se zabývá střelnými zbraněmi, třetí část převážně střelivu, čtvrtá upravuje zřizování střelnic, pátá se týká dozoru a dodržování předpisů a konečně šestá část vysvětluje společné a závěrečné ustanovení. Ustanovení § 62 daly pravomoce federálnímu ministru vnitra po dohodě s ústředními orgány, k vydání obecně závazného předpisu, jež by detailněji upravil určité otázky související s právem této oblasti. Tím se stala vyhláška č. 10/1984 Sb. vydaná dne 9. ledna 1984, která nabyla účinnosti dne 1. dubna 1984.

Účel zákona č. 147/1983 Sb. vymezoval § 1, který byl důležitý zejména při jeho výkladu a aplikaci. Hlavním účelem bylo stanovení podmínek pro držení a nošení zbraní a střeliva, manipulace s nimi, nabývání vlastnictví k nim takovým způsobem, aby

---

²⁷ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o střelných zbraních a střelivu a předpisy související*. Praha: C. H. Beck, 1996, s. 8. ISBN 80-7179-079-6.

²⁸ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996, s. 5. ISBN 80-901924-2-4.

nemohly být zneužity proti společenskému, státnímu a zejména socialistickému zřízení, dále proti majetku, životu a zdraví občanů a veřejnému pořádku. Kontinuitu s předchozí právní úpravou zajišťovalo vymezení přechodným ustanovením. Například pokud někdo držel nebo nosil kulovou, loveckou, vojenskou nebo historickou zbraň nebo střelivo k 1. dubnu 1984, k jejímuž držení nebylo třeba povolení, byl povinen si do šesti měsíců od tohoto data o povolení požádat. Pokud to tak neučinil, došlo k odebrání zbraně. Podle tohoto zákona podléhaly povolovacímu řízení a evidenci zbraně kulové, vojenské, historické, lovecké brokové a střelivo do uvedených zbraní. Dále taky startovací, poplašné a jiné expanzní zařízení a přístroje. Povolovací řízení se týkalo nejen zbraní jako celku, ale i jejich součástí. „Všechny tyto změny se uskutečnily v podmínkách, vymezených zákonem č. 147/1983 Sb. o zbraních a střelivu, novelizovaným zákonem č. 49/1990 Sb.“²⁹

Do nové úpravy zákona nebylo převzato dělení střelných zbraní na zbraně s drážkovým vývrtem hlavně a hladkým vývrtem hlavně, jako tomu bylo zejména v předchozích vyhláškách č. 7/1955 Ú.l., a č. 124/1961 Sb. Místo zbraní s hladkým vývrtem hlavně, byl zaveden název lovecké brokové zbraně, které byly označeny jako palné zbraně pro lovecké účely užívající brokových nebo kulových nábojů. Vojenské zbraně byly označeny za zbraně pro vojenské nebo bezpečnostní účely a velice široká definice tohoto druhu zbraní zahrnovala nejen střelné a palné zbraně, nýbrž také všechny ostatní druhy zbraní určené k těmto účelům. Toto ustanovení se ovšem nevztahovalo na vojenské zbraně používané ozbrojenými silami státu a Sboru národní bezpečnosti. Tento zákon poprvé vymezoval pojem historické zbraně.

Pojem nedovolené zbraně, jejichž definici zaznamenávaly i předchozí platné předpisy, nepřinesl do nového zákona nic zásadně nového. Jen skupina stávajícího členění byla rozšířena o zbraně upravené k vystřelování chemických či toxických látek, vyjma zbraní narkotizačních, zbraní s tlumiči zvuku nebo založené na bázi elektroindukce. Mezi střelivo v novém zákoně nepatřily střely do plynových zbraní a nábojnice s výmetnou náplní bez střely neboli nábojky.

Právní úprava v předchozím platném zákoně č. 162/1949 Sb., rozlišovala dvě oprávnění a to zbrojní list a zbrojní pas, tedy separátně držení a nošení zbraně. Nový zákon č. 147/1983 Sb. vycházel z jiného pojetí. Držení a nošení zbraně neoznačoval jako rozdílnou činnost a tak opravňoval držitele zbrojního průkazu k oběma těmto dispozicím. Pozdější praxe ovšem ukázala, že bylo třeba se v nadcházející úpravě

---

²⁹ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996, s. 5. ISBN 80-901924-2-4.

k uvedeným rozlišením vrátit. Držení a nošení kulové zbraně bylo povoleno jen tomu, komu vydala správa Sboru národní bezpečnosti na různých úrovních povolení k držení a nošení kulové zbraně, tedy zbrojní průkaz.³⁰ Ten mohl být vydán pouze osobě starší 18 let, duševně a fyzicky zdravé, bezúhonné, jež byla odborně způsobilá k užívání zbraně a tato osoba poskytovala záruku, že zbraň nezneužije. U tohoto rozhodnutí nebyla vhodná fakultativnost, jednoznačné a přesné bylo pouze určení věku. Další podmínky byly určovány dle zájmů příslušných orgánů. Z následné rozhodovací praxe orgánů státní správy vyplývá, že hodnocení pojmů bylo nejednotné a neucelené, podobně jako v předchozím právním předpisu, kde nebyly jednotlivé pojmy podrobně specifikovány. I v tomto zákoně byl vymezen odkaz na veřejný zájem, který byl účelový a velmi nevhodný. V krajních případech mohl příslušný orgán zbrojní průkaz dokonce odejmout.

Označení historické zbraně bylo v novém zákoně novým termínem. Držení a nošení těchto zbraní určovalo jakousi diferenciaci. Obecným platným pravidlem bylo, že k držení a nošení historických zbraní nebylo třeba povolení. Výjimkou byly historické revolvery a pistole nabíjené zezadu, v nichž bylo možné použití nábojů. U startovacích, poplašných a jiných expanzních zařízení a přístrojů, ve kterých bylo možné užití střeliva, případně měly výšlekový otvor v ose hlavně, bylo potřeba vlastnictví zbrojního průkazu. Nedovolené zbraně a jejich držba a nošení byly v zákoně č. 147/1983 Sb. vysloveně zakázány, vyjma státních organizací a spolků v zákoně určených. Dalším rozdílným pojmem v novém zákoně byla právní úprava držení a nošení chladných zákeřných zbraní, které nový zákon nijak neurčoval. Předchozí zákon alespoň stanovil, že k držení a nošení tzv. chladných zbraní, tedy bodných, sečných a úderných, není třeba povolení, zatímco nový zákon se touto skupinou zbraní vůbec nezabýval. Protože tento druh zbraní nebyl zahrnut mezi zbraně a střelivo podléhající povolovacímu řízení a zákonné evidenci, nebyla nutná žádná povolení pro jejich držení a nošení. Stejně podmínky platily i pro mechanické střelné zbraně jako kuše, luky, praky aj.

Je důležité zmínit se také o tom, že na kulovou zbraň, jež podléhala ověření dle vyhlášky Úřadu pro normalizaci a měření č. 33/1968 Sb., bylo možné vydat zbrojní průkaz jen tehdy, jestliže byla zbraň označena československou ověřovací značkou, případně cizozemskou rovnocennou značkou. Vydáním zbrojního průkazu a potřebnými náležitostmi se zabývala prováděcí vyhláška č. 10/1984 Sb. Žádost o zbrojní průkaz obsahovala nejen velmi osobní data žadatele, ale také důvod, pro který

---

³⁰ MVCR. *Zbrojní průkaz (pro fyzickou osobu)*. [online]. © 2010 [cit. 2014-02-16]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/rady-a-sluzby-dokumenty-zbrojni-prukaz-pro-fyzickou-osobu.aspx>

se o zbrojní průkaz žádalo. Podle určující vyhlášky č. 264/1990 Sb.³¹ její přílohy tvořily lékařský posudek duševní a fyzické způsobilosti, lovecký lístek u žádosti o vydání na kulovou zbraň určenou k loveckým účelům, nebo doklad dosažené výkonnostní třídy pro žádost o vydání ke sportovním účelům. V souvislosti s výkonem povolání musel žadatel připojit potvrzení zaměstnavatele nebo národního výboru a nebo povolit k nahlédnutí platné koncese. Zbrojní průkaz byl vydáván na dobu tří let a jeho platnost mohla být prodloužena vždy o tři roky. Ztráta, zničení či odcizení zbrojního průkazu musely být neprodleně nahlášený okresní správě Sboru národní bezpečnosti.

Vývoj, výrobu, opravy a další úpravy kulových zbraní mohly činit pouze organizace určené ústředním orgánem po vzájemné dohodě s ministerstvem vnitra ČSR nebo SSR. Nabytím účinnosti nového zákona přestala platit úprava, podle které mohl krajský národní výbor výjimečně povolit výrobu zbraní a střeliva i jiným organizacím a osobám pro vyučovací a studijní účely. Jedinou výjimkou, která byla převzata z předchozí právní úpravy v oblasti vývoje, výroby, oprav a úprav zbraní a střeliva občany a organizacemi k tomu neurčenými, byla možnost výroby loveckých brokových nábojů držitelem loveckého lístku. Organizace, které vyvíjeli, vyráběli, opravovali, upravovali nebo znehodnocovali zbraně a střelivo, musely vést evidenci zbraní v záznamní knize zbraní a střeliva. Záznamní knihy musely být trvale archivovány.

Vyvážení, dovážení a převážení zbraní a střeliva určovaly kromě zákona č. 147/1983 Sb. a vyhlášky č. 10/1984 Sb., i obecné celní předpisy neboli normy obchodních a neobchodních vývozů a dovozů věcí. Regulace zákona se vztahovala na dovoz kulových a loveckých brokových zbraní a taky speciálních expanzních přístrojů. Uvedené zbraně a zařízení bylo možno vyvézt, dovézt nebo provézt pouze na základě povolení, jež vydávala krajská správa Státní národní bezpečnosti, československý zastupitelský úřad v cizině a orgány pasové kontroly, jestliže bylo požádáno o povolení až při přechodu státních hranic. Doplnující ustanovení o nákupních povoleních, zbrojních průvodních listech pro vývoz, dovoz a průvoz zbraní obsahovala podrobněji vyhláška č. 10/1984 Sb.³²

Zřízení a provozování střelnice pro střelbu zbraní bylo možné pouze se souhlasem okresní správy Státní národní bezpečnosti. Zrušení střelnice bylo nutné

---

³¹ Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 264 ze dne 25. června 1990: kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 10/1984 Sb., kterou se vydávají podrobnější předpisy o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1990, částka 42. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani.aspx/?Id=38611&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

³² Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 10 ze dne 9. ledna 1984: kterou se vydávají podrobnější předpisy o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1984, částka 2. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzha2f6mjq>

oznámit stejnému úřadu. Kromě žádosti o zřízení a provozování střelnice bylo třeba rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby, stavební dokumentace, posudek soudního znalce z oboru střeliva a výbušnin o splnění zajištění bezpečnosti při střelbě nebo provozní řád. Osoby mladší 18 let mohly střílet z určených zbraní pouze v rámci organizované střelecké výchovy pod neustálým dohledem odborného instruktora. Zastavení provozu nebo dokonce zrušení střelnice mohly útvary Státní národní bezpečnosti, pokud bylo zjištěno, že provozem střelnice byl narušen veřejný pořádek nebo zdraví a bezpečnost majetku a osob. Jako nevhodnou bych označil decentralizovanou evidenci zbraní a evidenci držitelů zbraní a střeliva. Dle § 2 zákona bylo stanoveno, že evidence povinně vedly orgány státní správy, které byly oprávněny k vydávání povolení držení a nošení zbraní a národní výbory vydávající lovecké lístky. Dozor nad dodržováním zákona byl svěřen taktéž uvedeným orgánům. Tyto orgány mohly požadovat předložení zbraní a střeliva a dokladů k nim, dále kontrolovaly evidenci zbraní a střeliva, zabezpečení proti odcizení a zneužití. Určovaly organizacím, aby v určité lhůtě odstranily závady a nedostatky zjištěné kontrolou, a pokud tak neučinily, mohlo dojít k odebrání zbraní a střeliva do úschovy. Mohly taky zbraně odebírat a zajišťovat. Stojí ještě za zmínku, že existence zbrojního průkazu opravňuje k nákupu, držení a nošení příslušného střeliva, a že cvičnou střelbu z palné zbraně lze provozovat pouze na schválené střelnici.³³

Zákon č. 147/1983 Sb. neobsahoval speciální sankce z porušení povinností držitelů a uživatelů zbraní. Ti byli postihováni při porušení zákona tresty vyplývajícími z všeobecných trestněprávních norem, zejména podle trestního zákona č. 140/1961 Sb., dále dle zákona o přečinech č. 150/1969 Sb. nebo zákona č. 60/1961 Sb. o úkolech národních výborů při zajišťování pořádku.

---

³³ FAKTOR, Zdeněk. *Zbraně pro sebeobranu*. 2. doplněné vydání. Praha: Magnet-Press, 1995, s. 145. ISBN 80-85434-76-8.

5 VŠEOBECNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA PO ROCE 1989

Úplně nová etapa našeho státu začala po listopadové revoluci roku 1989, proto bych rád stručně uvedl změny právních předpisů, pokud nějaké nastaly. Kromě spousty ústavních předpisů, jež reagovaly na tuto zásadní změnu režimu, bych rád upozornil v této právní oblasti na ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se provedla Listina základních práv a svobod.³⁴ Podle § 61 odst. 1 tohoto zákona, musely být zákony a ostatní právní předpisy uvedeny do souladu s Listinou základních práv a svobod a to nejpozději do 31. prosince 1991. Nutno podotknout, že platný zákon č. 147/1983 Sb. o zbraních a střelivu, který především v § 1 vymezoval hlavní účel sloužit socialistickému zřízení, nebyl v dostatečném rozsahu po roce 1989 novelizován. Novela tohoto zákona, mající reagovat na změnu společnosti a politických podmínek, jejichž obsah byl označen termínem demokratizace společnosti a bezprostřední odraz změn ve struktuře a chování hospodářského života jdoucí ruku v ruce se vznikem a rozšířením soukromého podnikání, byla publikovaná pod číslem 49/1990 ve Sbírce zákonů. Jak jsem se již zmínil, byla tato novela nedostatečná a v podstatě jediná. V tomto celém přechodném období trvajícím do roku 1995, vycházela struktura a myšlenky právní úpravy zmiňované oblasti ze zákona, jež byl založen a vytvořen v období platnosti třídních principů a vedoucích úloh jediné politické strany. Na takových principech založený zákon byl pak rozvíjen tak, aby chránil a sloužil vládní třídě a implementoval se v aparátu a duchu touto třídou vybudovaných. Taková novela byla jistě jen dočasná, ovšem v tomto případě vcelku dost dlouhá.

Musím konstatovat, že ani podle novely č. 49/1990 Sb., jež byla publikována dne 1. března 1990 a nabyla účinnosti dnem vyhlášení, neměl žádající o vydání zbrojního průkazu žádný právní nárok na pozitivní vyřízení své žádosti. Právní úprava v této sféře téměř nic nezměnila, pouze místo orgánů Státní národní bezpečnosti rozhodovaly okresní velitelství policejních sborů. Účinností tohoto zákona pozbyly platnosti zbrojní průkazy vydané před 1. březnem 1990. Zbrojní průkazy na kulové zbraně určené k loveckým či sportovním účelům tvořily výjimku. Jejich držitelé museli tyto zbraně předložit do 31. března 1990 ke kontrole s podmínkou, že při nesplnění této povinnosti pozbyly zbrojní průkazy platnost. Ti držitelé, kteří vlastnili povolení na ostatní kulové zbraně, je museli odevzdat příslušnému orgánu do úschovy a mohli do 30. dubna 1990 požádat o vydání nového zbrojního průkazu. Pokud jim nebyl průkaz

---

³⁴ Ústavní zákon č. 23 ze dne 9. ledna 1991: kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky. In: *Sbírka zákonů*. 1991. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzheyv6mrt>

vydán, měli dvouměsíční lhůtu na změnu stavu k užívání zbraně. Další ustanovení novely se týkaly rozhodování o vydávání nových zbrojních průkazů a postupu hromadných povolení pro držbu a nošení kulových zbraní. „*Demokratický vývoj v naší zemi po roce 1989 změnil nejen vztah občanů ke zbraním, ale i úlohu zbraní ve společnosti.*“³⁵

Novela zákona č. 49/1990 Sb. se především zabývala § 7 tohoto zákona. Zásadní bylo, že z něj byla vypuštěna dřívější podmínka pro získání zbrojního průkazu a to ustanovení o přezkoumání jestli vydání průkazu nebrání veřejný zájem. Ostatní podmínky pro vydání zbrojního průkazu zůstaly shodné s předchozí právní úpravou. Dále bylo v novele výslovně stanoveno, že zbrojní průkaz se může vydat jen na zbraně určené k loveckým a sportovním účelům, případně na zbraně užívané v souvislosti s výkonem povolání nebo jiných případech hodných zvláštního zřetele k ochraně majetku a osob. Na základě prováděcí vyhlášky byla považována za zbraň sloužící k loveckým účelům taková zbraň, jejíž držba a nošení bylo držiteli povoleno k výkonu práva myslivosti jen v případě vlastnictví platného loveckého lístku. V případě sportovní zbraně byla držba a nošení povoleno ke sportovní činnosti ve střelbě vlastníkovu určité výkonnostní třídy nebo jiné sportovní disciplíně, v níž byla střelba alespoň součástí. V souvislosti s výkonem povolání nebo zaměstnání byly používané zbraně označeny jako speciální expanzní zařízení a zbraně, jejichž držba a nošení bylo povoleno takovým osobám, jež měly být dle právních předpisů při výkonu povolání ozbrojeny a nebo byly při výkonu povolání oprávněny k jejich užití.

Kromě dalších změn, které novela stanovovala, můžeme považovat za důležité doplnění textu § 61 zákona o zbraních, která přinesla možnost podat opravný prostředek k soudu v případě, že příslušný orgán rozhodl o nevydání či odnětí zbrojního průkazu. Do této doby šlo pouze o správní řízení v rámci vydání zbrojního průkazu. Správní řízení znamenalo administrativní jednání, ve kterém by v odvolacím řízení rozhodoval určitý nadřízený orgán, konkrétněji příslušný odbor republikového ministerstva vnitra. Na základě tohoto ustanovení se mohla osoba, které nebylo v prvním stupni jednání vyhověno, s odvoláním obrátit na soud. V takovém případě se jednalo o občanskoprávní soudní řízení u soudu určenému v místě bydliště podle § 244 až 250 občanského soudního řádu. O tomto opravném prostředku byl oprávněn rozhodovat krajský soud. Jednalo se bezesporu o více demokratický přístup než doposud, poněvadž soudy rozhodovaly veřejně a dotyčná osoba mohla svobodně

---

³⁵ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996, s. 5. ISBN 80-901924-2-4.

uvést veškeré důvody pro kladné rozhodnutí o vydání zbrojního průkazu. Možnými iniciátory vzniku této novely byly soukromí podnikatelé v souvislosti s požadavkem získání právního nároku na ochranu jejich majetku a osob.

Na základě ústavního zákona č. 542/1992 Sb., o zániku federace, platil zákon č. 147/1983 Sb. v novelizované podobě a v nově vzniklé České republice po kratší dobu i na Slovensku a to i po zániku České a Slovenské federativní republiky. Právní řád federace zajistil kromě Ústavy České republiky převážně ústavní zákon č. 4/1993 Sb. o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské federativní republiky.³⁶ Ten určoval, že zákony, ústavní zákony a jiné právní předpisy platné v den vzniku federace, zůstávají v platnosti na území České republiky. Zákon o zbraních a střelivu a jeho ustanovení nebyly jakkoliv podmíněny existencí federace a příslušností nově vzniklé České republiky k ní, a protože neexistovala zákonná republiková úprava této oblasti, byl do právní řádu České republiky převzat tento zákon ve stejném znění jako za společné federace.

---

³⁶ Ústavní zákon České národní rady č. 4 ze dne 15. prosince 1992: o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky. In: *Sbírka zákonů*. 1993. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzhezv6na>

6 CHARAKTERISTIKA A ROZBOR ZÁKONA Č. 288/1995 SB.

„Předchozí uvedený zbrojní zákon, který byl koncipován pro socialistické společenské vztahy, již neodpovídal současnému stupni vývoje naší společnosti a jejím potřebám. Proto byl po mnohaletých přípravách a neúspěšných schvalovacích řízeních na různých stupních výkonné a zákonodárné moci schválen Parlamentem České republiky dne 3. listopadu 1995 nový zákon č. 288/1995 Sb. o střelných zbraních a střelivu, který byl uveřejněn ve Sbírce zákonů v částce 75, ročníku 1995.“³⁷ Ve srovnání s předchozí právní úpravou nový zákon č. 288/1995 Sb. sjednocuje podmínky vydávání povolení k držení a nošení zbraní a střeliva všech kategorií. Přitom se na tomto úseku výkon státní správy určuje pouze jedinému orgánu a to Policii České republiky, stejně jako je tomu tak ve velké škále ostatních evropských zemí, například v Německu nebo Rakousku. Dle nové úpravy zákona o zbraních a střelivu se i nadále používá jednotný doklad, který opravňuje k držení a nošení zbraní a střeliva. Jedná se v první řadě o zbrojní průkaz, vydávaný fyzickým osobám a v následujícím sledu o zbrojní oprávnění pro fyzické či právnické osoby, které svěžují, v souvislosti s jejich podnikatelskými aktivitami, střelné zbraně určitým osobám v pracovním vztahu nebo jiném vztahu. „Nový zákon včetně prováděcích předpisů vytváří dostatečný legislativní rámec, v němž se každý řádný občan po splnění stanovených podmínek, může stát držitelem zbrojního průkazu za účelem ochrany osob a majetku, k výkonu zaměstnání, ke sportu, lovu či sběratelství zbraní a střeliva.“³⁸ Tímto předpisem se konečně odstraňují stávající nedostatky v evidenci zbraní a střeliva, zapříčiněné místy jejich vedení a zrušením institutu hromadných povolení se utváří přesné podmínky používání zbraní pouze osobami, které splňují všechny potřebné požadavky.

Podobně, jako je tomu i v jiných zemích, se v tomto právním předpise ukotvuje institut držení a nošení zbraní a střeliva s taxativním vymezením účelů, kdy je možnost zbraně držet nebo nosit, čímž se vyplňují mezery předchozí právní úpravy. Zákon nedovoluje držení a nošení každé konkrétní zbraně separátně, nýbrž zbrojní průkaz je vydáván ve stylu osvědčení, že dotyčný má oprávnění nabývat vlastnictví ke zbraním určitého druhu a střeliva k těmto zbraním a užívat je ke konkrétnímu účelu. Uvedeným řešením se velmi zjednodušuje proces nabývání zbraní pro občana, protože úplně

---

³⁷ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996, s. 5. ISBN 80-901924-2-4.

³⁸ JANSÁ, Viktor. *Zákon o střelných zbraních: Zákon č. 288/1995 Sb. a související předpisy*. 1. vydání. Praha: Eurounion, 1996, s. 10. ISBN 80-85858-31-2

odpadá stávající řízení o vydání nákupních povolení. Bezespornou výhodou nového zákona je, že přesněji určuje podmínky pro vydání zbrojního průkazu.

Dalším výhodným zjednodušením předchozího postupu, který byl uplatněn u loveckých brokových zbraní, že osoba nemusela zapisovat své zbraně do zbrojního průkazu či oprávnění. Každá jednotlivá zbraň musela mít svůj doklad, tzv. průkaz zbraně, jejichž držitelům se uložila povinnost registrace své zbraně u příslušného orgánu. Tento zákon nově upravuje postih fyzických i právnických osob, které drží nebo nosí zbraň v souvislosti s výkonem jejich podnikatelských aktivit.

Přechodná ustanovení řešila přechod ze staré právní normy na novou právní úpravu. Povolení k držení a nošení zbraně, jež bylo vydáno před účinností aktuálního zákona, pozbývá platnosti po uplynutí doby její platnosti, nejdéle ovšem do tří let od účinnosti zákona, tedy do 28. února 1999. Ten, kdo chce i nadále být držitelem povolení, musí nejpozději dva měsíce před skončením platnosti povolení k držení a nošení zbraně a střeliva požádat o vydání nového. Držitelé musí žádost podat ve stanovené lhůtě na příslušném správním úřadě, toho času pouze na okresním policejním ředitelství a to i v případě vydání zbrojního průkazu na lovecké brokové zbraně. Důvodem bylo, že nová úprava stanovovala jako povolení k držení a nošení zbraně tohoto typu již jen zbrojní průkaz a ne pouze lovecký lístek. Povolení k držení a nošení zbraní a střeliva, jež bylo vydáno před účinností tohoto zákona osobě mladší 21 let, toto právo neztratí pro nedostatečný věk. Dle nové úpravy zákona mohl být zbrojní průkaz vydán ve většině případů pouze osobám starším 21 let. Pro některé skupiny zbrojních průkazů přinesla některé změny věkových limitů a návrat k hranici 18 let novela č. 13/1998 Sb.³⁹

Jestliže zanikla platnost dosavadního povolení, zejména v důsledku uplynutí doby jeho platnosti, museli být zbraně zapsané v tomto povolení zaregistrovány na správním úřadě nejpozději do pěti dnů ode dne zániku platnosti. Po registraci zbraně byl vydán vlastníkově průkaz zbraně a to na každou jednotlivou zbraň. Ustanovení o přechovávání zbraní, jejichž držení a nošení bylo podle předchozích předpisů zakázané, tento zákon dovoľoval. Jednalo se o tzv. nedovolené zbraně, vymezené v § 34 zákona č. 147/1983 Sb. Podle nového právního předpisu lze takové zakázané zbraně držet a nosit na základě zvláštního povolení.

Určitou zvláštností roku 1996 bylo vyhlášení zbrojní amnestie trvající od 1. března do 31. prosince roku 1996. Tato amnestie umožňovala zbavit se beztrestně

---

³⁹ Zákon č. 13 ze dne 7. ledna 1998: kterým se mění a doplňuje zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 1998. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=onrf6mjzhe4f6mjtfuya&conversationId=521542>

neregistrované zbraně a znamenala v podstatě zánik trestnosti z nedovoleného ozbrojování u osob, které bez patřičného povolení přechovávaly zbraně podléhající registraci a v určené době tyto zbraně dobrovolně předaly okresnímu policejnímu ředitelství. Pokud u odevzdaných zbraní nebyl zpochybněn vlastnický vztah a zbraň nepocházela z trestné činnosti, jež se zjišťovala balistickou expertízou, mohla být zbraň vrácena osobě, která ji odevzdala. Tato osoba mohla požádat do dvou měsíců o vydání potřebného povolení k držení a nošení zbraně, zbraň odprodat, převést na oprávněného držitele nebo požádat o povolení k jejímu znehodnocení. Ze statistik vychází, že nejvíce bylo odevzdáno perkusních revolverů.

Střelná zbraň je v novém zákoně č. 288/1995 Sb. specifikována jako zbraň, u které je její funkce určena okamžitým uvolnění energie při výstřelu, konstrukčně vyrobená pro požadovaný účinek na určenou vzdálenost. Označení zbraň, v tomto zákoně nejčastější pojem, je třeba významově chápat jako zbraň střelnou, odlišně definovanou od trestního zákona, jež vysvětluje pojmem zbraň cokoliv, čím lze provést útok proti tělu důraznějším. Což znamená libovolný předmět způsobit k tomu, aby jím byl proveden útok proti tělu. Střelné zbraně se rozdělují podle druhu využívané energie na palné, plynové a mechanické. „*Zákon upravuje podmínky především k nabývání, držení, nošení a používání zbraní podléhajících registraci, kterými jsou převážně střelné zbraně palné povahy.*“⁴⁰ Palnou zbraní je taková zbraň, jejíž použití je odvozeno okamžitým uvolněním chemické energie a mezi tyto typy zbraní jsou řazeny zbraně kulové, brokové, kombinované a expanzní. Plynové zbraně jsou takové, u kterých je střela uvedena do pohybu stlačením plynu nebo vzduchu, například vzduchovka nebo paintbalová zbraň. Ovšem tzv. plynovky musíme odlišit od pojmu plynových zbraní, plynovka se řadí mezi zbraně expanzní. Mechanické zbraně využívají k uvedení střely do pohybu energie mechanické. Mezi tyto zbraně patří kuše, luky nebo praky. Chladné zbraně a jejich držení a nošení není právně regulováno v jakékoliv jejich podobě.

V rámci oblasti uplatnění dělíme střelné zbraně na sportovní, lovecké, obranné a vojenské. Sportovní zbraně definuje zákon velmi obecně tak, že jde o zbraně určené ke sportovním účelům podle národních a mezinárodních pravidel a řádů. Pro lovecké účely lze používat palné lovecké zbraně, které jsou v souladu s ustanoveními zákona o myslivosti jeho předváděcím předpisem.⁴¹

---

⁴⁰ NĚMEC, Zdeněk a Vlastimil HUSÁK. *230 otázek a odpovědí pro uchazeče o zbrojní průkaz*. 1. vydání. Praha: Prospektrum, 1996, s. 8-9. ISBN 80-7175-045-X.

⁴¹ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996. s. 12. ISBN 80-901924-2-4.

Střelivo je podle tohoto zákona hromadným označením střel, nábojů a nábojek určených do zbraní. Náboj je základní jednotkou střeliva, u palných zbraní tvořený nábojnicí, zápalkou, střelou a výmetnou náplní. Náboje se dělí na kulové, tedy s jednou střelou, brokové, tj. s hromadnou střelou a speciální zvláštní náboje se střelou obsahující biologickou nebo chemickou látku, pyrotechnickou slož s více střelami či pevnými předměty ve výmetné náplni. Prachové tablety a nábojky jsou takovým střelivem, neobsahujícím střelu ve svém složení. Jsou zde řazeny především akustické a plynové nábojky. Podobně jako zbraně i střelivo lze z hlediska účelu dělit na sportovní, lovecké, obranné, vojenské a signální.⁴² Musím uvést ještě jedno členění zbraní a to na zbraně dovolené, které podléhají nebo nepodléhají registraci, a zbraně zakázané. Obecně platí, že každá zbraň musí být zaregistrována. Výjimkou jsou zbraně nepodléhající registraci a zbraně zakázané. Tyto zbraně jsou vyjmuty z registračního režimu dle zákona č. 288/1995 Sb. Taxativní výčet druhů zbraní, které nepodléhají registraci a mohou být předmětem volného držení, jsou uvedeny v § 17 tohoto zákona. Úplně novým dokladem zavedeným zákonem o střelných zbraních je průkaz zbraně. Jedná se o technický identifikační průkaz jakékoliv registrované zbraně. Náležitosti technického identifikačního průkazu jsou uvedeny v § 9 zákona. Lidově řečeno se jedná o průkaz, kterým oprávněný držitel zbraně prokazuje legální vlastnictví při kontrole, nemusí to být ovšem přímo její vlastník. Osobou, jež může nabývat vlastnictví ke zbraním, které nepodléhají registraci a střelivu k těmto zbraním, je míněna osoba starší 18 let a způsobilá k právním úkonům. To neplatí u zbraní mechanických s napínací silou menší než 200 N, jež může vlastnit kdokoliv bez omezení. V nové úpravě zákona se také objevují pojmy zakázané zbraně a střelivo, místo původního termínu nedovolené zbraně a střelivo. „*Podstatnější změnou je ale rozšíření této skupiny o celou řadu dalších druhů zakázané výzbroje, kde se vycházelo z obdobných ustanovení v zákonech o zbraních v některých západoevropských zemích a z norem Evropského společenství.*“⁴³

Zákon č. 288/1995 Sb. rozlišuje pojem držení a nošení zbraně. Držením zbraně a střeliva je myšleno mít tyto předměty u sebe nebo je přechovávat jiným způsobem ve stavu, který vylučuje jejich okamžité použití, tedy pokud zbraň není nabita náboji v komoře, zásobníku, nábojové schránce či nábojových komorách válce u revolveru a zásobníky jsou prázdné. Jako vyšší stupeň je označováno nošení zbraně a střeliva,

---

⁴² KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996, s. 195. ISBN 80-901924-2-4.

⁴³ NĚMEC, Zdeněk a Vlastimil HUSÁK. *Zákon o střelných zbraních a střelivu*. 1. vydání. Praha: Prospektrum, 1996, s. 39. ISBN 80-7175-038-7.

kteře opravňuje držitele zároveň i zbraň a střelivo držet. Za jejich nošení je považováno mít je u sebe nebo je uchovávat ve stavu připraveném k jejich okamžitému použití. Pro fyzické osoby je rozlišování obou druhů definic velmi důležité. Ve zbrojních průkazech nejsou zapisovány konkrétní druhy zbraní, které jsou ve vlastnictví držitele. Musí ovšem tyto zbraně odpovídat příslušné skupině oprávnění ve zbrojním průkazu a to umožňuje dotyčné osobě držení a nošení zbraně, aniž by byla jejím vlastníkem. Proto se často přirovnávají zbrojní průkazy k řidičským průkazům. Zbrojní průkaz vydává okresní policejní ředitelství dle místa pobytu žadatele. Podmínkami pro vydání zbrojního průkazu jsou následující položky, a to dosažení předepsaného věku, způsobilost k právním úkonům, odborná a zdravotní způsobilost, spolehlivost, bezúhonnost a místo pobytu v České republice. „*Doklad o zdravotní způsobilosti při podání žádosti nesmí být starší tří měsíců.*“⁴⁴ Jak vidíte, podmínky pro vydání zbrojního průkazu se zásadně změnilly proti předchozímu právnímu předpisu a jsou podstatně náročnější. Zbrojní průkaz je vydáván fyzickým osobám na dobu pěti let. Platnost zbrojního průkazu lze opakovaně prodloužit na základě písemné žádosti.

Dovoz, vývoz a průvoz zbraní a střeliva dle zákona č. 288/1995 Sb. je přísněji koncipován, avšak je jednodušší. Týká se pouze zbraní, které podléhají registraci. Oprávněním k trvalému dovozu, vývozu či převozu zbraní a střeliva jsou zbrojní průvodní listy, které vydávají okresní policejní ředitelství, služby cizinecké a pohraniční policie na hranicích nebo zastupitelský úřad ČR v zahraničí. Uvedené listy jsou vydávány na dobu, po kterou se bude zbraň nacházet na území ČR nebo než bude řádně zaregistrována, nejdéle však tři měsíce. Novým prvkem při vývozu zbraní je systém při vydávání průvodních listů. Jejich vydání je podmíněno předchozím souhlasem státu pro nabyvatele zbraně podle místa pobytu. Souhlas poskytuje orgán, který je pověřený vydáváním povolení k držení zbraní osobám dle konkrétní národní úpravy a tento orgán v podstatě supluje stát. Další novelizované ustanovení určuje, že při vývozu zbraní mimo státní zřízení musí jít o zbraň, která zůstane trvale v zahraničí. Novelizace přináší i novou specifikaci náležitostí u písemné žádosti o zbrojní průvodní list. Při průvozu zbraní lze velmi zjednodušeným způsobem vydat na hraničním přechodu zbrojní průvodní list i fyzickým osobám, jenž vlastní evropský zbrojní pas. „*Je to doklad opravňující jeho držitele k držení určitých střelných zbraní na území členských zemí Evropského společenství podle stanovených podmínek.*“⁴⁵ Tento

---

⁴⁴ VANĚK, Ondřej. *Co musí znát uchazeč o zbrojní průkaz*. 1. vydání. Praha: Radix, 1996, s. 9. ISBN 80-86031-05-5.

⁴⁵ CHLUDIL, Ivan, Antonín KREML a Miloslav ŠIKÝŘ. *Střelné zbraně a zákon*. 1. vydání. Praha: ARS-ARM, 1996, s. 9. ISBN 80-902043-0-9.

doklad opravňuje držitele k vykonání cesty do členského státu se zbraní či zbraněmi určených kategorií stanovených směrnicí Rady ES z roku 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní. Nevýhodou bezesporu je, že uvedený doklad nenahrazuje zbrojní průkaz. Je povinností každého držitele evropského zbrojního pasu, pokud se zbraněmi cestuje, znát předpisy státu, do kterého směřuje, i když se jedná o stát Evropského společenství, poněvadž i přes snahu sjednocení právní úpravy na úseku zbraní a střeliva platí v jednotlivých státech Evropského společenství různé interní předpisy. Platnost evropského zbrojního pasu je pět let, deset let je stanovena doba platnosti u sportovních, loveckých a jednoramenných dlouhých palných zbraní s hladkou hlavní.

Další neméně podstatnou úpravou, která reaguje na změnu společenských a ekonomických poměrů v České republice, jsou ustanovení pro provozování koncesovaných živností, které souvisí se zbraněmi a střelivem. Jedná se o podmínky vydání koncesní listiny živnostníkovi činnému v této oblasti a o podmínky provozování střelnic k podnikatelským účelům. Podle živnostenského zákona je nutný souhlas příslušného orgánu státní správy pro vydání požadované koncesní listiny. V tomto případě se jedná o ministerstvo průmyslu a obchodu, ministerstvo vnitra a u vojenských zbraní ministerstvo obrany. K provozu střelnic pro střelbu ze zbraní podléhajících registraci, je třeba získat oprávnění se souhlasem okresního policejního ředitelství. Musím upozornit na to, že podnikající osoba v oboru zbraní a střeliva neboli právnická i fyzická osoba oprávnění podnikat v této oblasti, musí vést vedle záznamní knihy zbraní a střeliva taky zvláštní evidenci zbraní, jež jsou předmětem jeho podnikatelské činnosti a tuto dokumentaci nejméně po dobu třiceti let archivovat. Podrobnější informace obsahuje vyhláška č. 50/1996 Sb., kde se hovoří o evidenční knize zbraní.⁴⁶

Novinkou v zákoně je rovněž označení institutu státního dozoru nad dodržováním zákona a předpisů vydaných k jeho provedení, vykonávaný Policií České republiky a ministerstvem vnitra a institut vrchního dozoru ministerstva vnitra. Dle zákona č. 552/1991 Sb. o státní kontrole a ve znění pozdějších předpisů,⁴⁷ se provádí uvedený výkon dozoru. Tento právní předpis určuje postup při provádění kontroly a řeší vztahy mezi kontrolními orgány a kontrolovanými osobami a subjekty. Na základě tohoto zákona může kontrolní orgán za nesplnění uložené povinnosti i opakovaně ukládat pořádkové pokuty držitelům zbrojních průkazů nebo oprávnění. Podle tohoto

---

⁴⁶ Vyhláška Ministerstva vnitra č. 50 ze dne 26. února 1996: o provedení některých ustanovení zákona o střelných zbraních. In: *Sbírka zákonů*. 1996, částka 14. Dostupné z: <http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?CP=1996s050&DR=SB>

⁴⁷ Zákon České národní rady č. 552 ze dne 6. prosince 1991: o státní kontrole. In: *Sbírka zákonů*. 1991. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzheyv6njvgi>

zákona dále může orgán vykonávající dozor ukládat peněžní pokuty nebo nařídít propadnutí či zabrání věci. Tato ustanovení se týkají ovšem pouze fyzických a právnických osob v souvislosti s jejich podnikatelskou činností v tomto oboru. Za porušení povinností fyzickými osobami v oblasti střelných zbraní a střeliva jsou sankce stanoveny v zákoně č. 200/1990 Sb. o přestupcích.⁴⁸

Jako výrazně pozitivní můžeme hodnotit zásadní změny v úpravě pravomocí státní správy v této oblasti na úseku evidence. Veškerá evidence zbraní a střeliva, jakéhokoliv druhu a jakýchkoliv uživatelů, je převedena podle tohoto zákona od různých veřejnoprávních subjektů pod jediný, a tím je Policie České republiky. Tento orgán vede kromě již výše uvedeného i další evidence předmětné oblasti, jako evidenci držitelů zbrojních průkazů a oprávnění, průkazů zbraní, zkušebních komisařů, provezených a vyvezených zbraní a taky zbrojních průvodních listů pro trvalý vývoz a dovoz. Údaje z těchto evidencí poskytuje zmiňovaný státní orgán nebo ministerstvo vnitra a to i orgánům cizích států, na základně mezinárodních smluv.

Jestliže správní orgán vyhoví žadateli o zbrojní průkaz, registraci zbraně nebo zbrojní oprávnění, není třeba vyhotovovat písemné rozhodnutí s odůvodněním. V tomto případě zásadně platí, že se použije správní řád na řízení podle tohoto právního předpisu. Rozhodnutí správního úřadu musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

---

⁴⁸ Zákon České národní rady č. 200 ze dne 17. května 1990: o přestupcích. In: *Sbírka zákonů*. 1990, částka 35. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1990-200>

7 PRÁVNÍ ÚPRAVA NA ÚSEKU ZBRANÍ A STŘELIVA DO ROKU 2002

Jak již bylo v předchozím textu práce uvedeno, převzatá legislativa na úseku zbraní a střeliva ze socialistické éry naší republiky byla nevhodná pro nový směr a vývoj našeho státu, i když byla částečně novelizována, ovšem pro další periodikum naprosto nedokonalá. Na výše uvedené začala upozorňovat celá řada odborníků a uvědomovali si to i samotní zákonodárci. Na základě tohoto faktu se v dubnu roku 1990 sešla Legislativní rada federální vlády a v podstatě okamžitě po projednání schválila nový rámcový přehled předpisů, jež vyžadovaly inovaci právní úpravy. V novém rámcovém přehledu se samozřejmě počítalo i s novým zákonem o zbraních a střelivu. Predikce zněla, že uvedené zásady budou připraveny do poloviny roku 1991 a do konce roku bude připraveno plnohodnotné znění k projednání Federálním shromážděním. Vzhledem k neočekávaným průtahům při projednávání tohoto předpisu vládním shromážděním, kde měly určitý vliv i politické změny v našem státě, byl tento zákon přijat se značným zpožděním oproti původním předpokladům. Kromě podnětů z veřejnosti, se na přípravě nového znění zákona podílela i široká škála odborníků z dané oblasti. Vytvořila se pracovní skupina Československé společnosti pro kriminalistiku, která spolupracovala se zájmovými organizacemi sdružujícími majitele a uživatele zbraní, jako Československý střelecký svaz nebo Slovenský polovnický svaz aj., k vytvoření tohoto právního předpisu.

Laická i odborná veřejnost reagovala celou řadou podnětných názorů. Určitá skupina odborníků tvrdila, že je zbytečné vlastními silami vytvářet nový zákon o zbraních a střelivu z důvodu, že měla vyjít v platnosti jednotná právní norma utvářená v západní Evropě, která by měla být převzata v maximální možné míře i u nás. Většina zainteresovaných osob se vzácně shodla na tom, že nový právní předpis nemůže být pouze novelizací starého zákona vycházejícího ze stále platného znění zákona, ale naprosto novým dokumentem, jehož základní koncepce by měla vycházet z Listiny základních práv a svobod a který se může začlenit mezi normy odpovídající duchu demokratického právního státu.

Nutností vytvořit novou úpravu na úseku zbraní a střeliva bylo i členství ČSFR a následně ČR v určitých mezinárodních organizacích, jež by se shodovala s jejich právními ideami a stanovisky. Hovořím hlavně o dvou předpisech, jež se týkají mezinárodních předpisů o zbraních a střelivu, přijatých Radou Evropy. Prvním

předpisem je Evropská konvence o kontrole, nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými občany, která byla předložena evropským státům dne 28. června 1978 s doporučením připojení k uvedenému předpisu. Konvence obsahovala určitý závazek k evidenci střelných zbraní, převážně se týkající transferu mezi státy. Vzhledem ke komplikovanosti tohoto spisu se toto doporučení setkalo v Evropě s odmítavými stanovisky. Druhým spisem, v mnohém ohledu lépe zpracovaným, bylo doporučení č. R (84) 23, jež bylo přijato dne 7. prosince 1984 výborem ministrů Rady Evropy. Nazývalo se Sladění národních zákonodárství ve vztahu k palným zbraním a jeho cílem bylo především omezení vzrůstajících zločinů spáchaných zbraní. Mělo doporučující charakter určený vládám členských zemí, kupříkladu zavedení kvalitnější evidence zbraní, vymezení zakázaných zbraní, zvýšení kontroly jejich výroby a prodeje atp. Při projednávání formy a zpracování nového zákona bylo přihlíženo, dle usnesení vlády České republiky, k požadavku kompatibility s normami Evropského společenství. Přesněji řečeno se jednalo o směrnici Rady ES o kontrole, nabývání a držení zbraní (91/477/ES), ze dne 18. června 1991, jejíž určité části a principy byly v upravené podobě převzaty do návrhu zákona o střelných zbraních a střelivu. Mluvíme například o předchozím souhlasu státu, do něhož má být zbraň dovezena ze zahraničí nebo stanovami určující nabytí zbraně cizím státním příslušníkem na našem území a o využívání evropského zbrojního pasu při přechodu státních hranic se zbraní a střelivem. Dále byla částečně převzata terminologie uvedené směrnice, pokud jde o zakázané zbraně a střelivo.⁴⁹

Základem návrhu zákona byla právní úprava a víceletá kontinuita předmětné oblasti na území našeho státu. Podle krajních názorů, které vymezovaly úpravu zákona o střelných zbraních a střelivu, dvou stran, na jedné straně stojící nepřiměřeně přísný režim (nizozemský model) a na straně druhé nepřiměřeně volný liberální režim (americký model), bylo přijato vhodné kompromisní řešení, blízké se spíše liberálnímu pojetí zákona. Z důvodové zprávy vyplývalo, že navrhovaný zákon, včetně prováděcích předpisů, má vytvořit potřebný legislativní záměr, v němž se každý řádný občan po splnění stanovených podmínek může stát držitelem zbrojního průkazu.⁵⁰

Nově vypracovaný zákon o střelných zbraních a střelivu, jenž byl schválen dne 3. listopadu 1995 Parlamentem ČR, byl označen číslem 288/1995 Sb., v částce 75 a nabyl účinnosti dne 1. března 1996. Čtyřměsíční doba legisvakance byla minimální

---

⁴⁹ Důvodová zpráva k zákonu č. 288/1995 Sb., ze dne 1. 8. 1995: o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1995. Dostupné z: <http://www.psp.cz/eknih/1996ps/tisky/t016700.htm>

⁵⁰ Důvodová zpráva k zákonu č. 288/1995 Sb., ze dne 1. 8. 1995: o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1995. Dostupné z: <http://www.psp.cz/eknih/1996ps/tisky/t016700.htm>

potřebnou k provedení příprav na aplikaci do praxe. Na základě nového zákona a jeho zrušovacích ustanovení, zanikl předchozí zákon č. 147/1983 Sb. o zbraních a střelivu po všech novelizacích, dále zanikla novelizovaná vyhláška ministerstva vnitra č. 10/1984 Sb. a taky výnos ministerstva vnitra ze dne 6. ledna 1986, jež vydával vzorové směrnice pro hromadné zbrojní průkazy.

Po krátké době své účinnosti byl i zákon č. 288/1995 Sb. novelizován. Bylo tak učiněno na základě zákona č. 13/1998 Sb.,⁵¹ jež byl vyhlášen dne 4. února 1998 a ve stejný den nabyl i účinnosti. Novelizace měla za cíl objasnit aplikační problémy tohoto zákona. Velká část této novelizace byla reakcí na zrušení předchozího předpisu č. 30/1968 Sb. o státním zkušebnictví a jeho nahrazením zákonem č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky.⁵²

Výše uvedené části jsou ty, jež jsem chtěl popsat dříve, než přejdu k rozboru zákona č. 119/2002 Sb. a jeho novelizací v následující kapitole této diplomové práce, který je platným právním předpisem až do současnosti, byť u něj došlo postupem času k určitým potřebným inovacím.

---

⁵¹ Zákon č. 13 ze dne 7. ledna 1998: kterým se mění a doplňuje zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 1998. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=onrf6mjzhe4f6mjtfuya&conversationId=521542>

⁵² Zákon č. 22 ze dne 24. ledna 1997: o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. In: *Sbírka zákonů*. 1997, částka 6. Dostupné z: <http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=1997s022>

8 ROZBOR ZÁKONA O ZBRANÍCH Č. 119/2002 SB. A JEHO NOVELIZACÍ

8.1 Všeobecná charakteristika zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních

Posledním, stále platným zákonem zabývajícím se uvedenou tematikou je nový zákon o zbraních č. 119/2002 Sb.,⁵³ který nahradil po šesti letech účinnosti předchozí zákon č. 288/1995 Sb. V následující části práce se snažím o základní charakteristiku nového právního předpisu. „V souvislosti s předpokládaným vstupem České republiky do Evropské unie je nutné odstranit nekompatibilitu zákona o střelných zbraních se Směrnicemi evropských společenství. Tyto směrnice jsou minimálními normami, což znamená, že je členské státy musí implementovat do svých národních předpisů, mohou však přijmout přísnější právní úpravu.“⁵⁴ Dalším důvodem, s odvoláním na ostatní mezinárodní závazky, bylo vytvoření účinného právního nástroje, který umožňuje potřebnou regulaci státu v oblasti zbraní a střeliva, převážně s ohledem na zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti, dále pak povinnost státu zaručit lidem základní práva a svobody a také s ohledem na veřejný zájem.

Podle důvodové zprávy k výše uvedenému, byla potvrzena nekompatibilita právního řádu České republiky s právním řádem Evropského společenství v oblasti střelných zbraní a střeliva, což bylo potvrzeno screeningem neboli monitoringem, uskutečněným v rámci oblasti volného pohybu zboží v Bruselu roku 1998. Při tomto aktu byly porovnávány právní normy, které jsou povinnými v rámci členských zemí Evropské unie a minimálním standardem na úseku zbraní a střeliva, se zákonem o střelných zbraních a střelivu v uvedené době platným v České republice. Srovnávanými normami byla směrnice Rady Evropských společenství č. 91/477/EHS,⁵⁵ o kontrole nabývání a držení zbraní ze dne 18. června 1991 a směrnice Rady

---

⁵³ Zákon č. 119 ze dne 8. března 2002: o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 2002, částka 52. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-119>

⁵⁴ HRAZDÍRA, Ivo, Libor KOVÁRNÍK a František NOVOTNÝ. *Použití zbraně a zákon*. 1. vydání. Praha: Eurounion, 2000, s. 220. ISBN 80-85858-83-5.

⁵⁵ Směrnice Rady č. 91/477/EHS ze dne 18. června 1991: o kontrole nabývání a držení zbraní. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 1991. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31991L0477:cs:HTML>

Evropských společenství č. 93/15/EHS,⁵⁶ o harmonizaci předpisů o uvádění do oběhu a dozoru nad výbušninami pro civilní použití ze dne 5. dubna 1993.

Jak již bylo v předchozím textu stanoveno, se v průběhu přípravy tohoto zákona střetávaly opět dvě koncepce přístupu k nabytí vlastnictví, držení a nošení zbraní a střeliva. Koncepce liberální, vycházející z faktu, že občan, který je bezúhonným, by měl z logiky věci mít přístup ke zbraním co nejsnazší a koncepce restriktivní, jež poukazovala, že hromadné vlastnictví zbraní může mít za následek ohrožení veřejného pořádku a taky na to, že právní úprava Evropského společenství potřebuje přísnější regulaci nabytí a držení střelných zbraní a střeliva. Nově vzniklý právní předpis je určitým kompromisem mezi uvedenými koncepcemi a důsledně vychází z právního názoru, který byl vysloven rozhodnutím Ústavního soudu. V uvedeném rozhodnutí se plénum Ústavního soudu zabývalo důvodnými námitkami přísného nastavení podmínek bezúhonnosti v předchozím zákoně o zbraních č. 288/1995 Sb., kde vznikl střet základního práva občanů na ochranu a právem vlastnit majetek. Na tomto plénu bylo mj. řečeno: „... že *vlastnit a držet střelnou zbraň není základním lidským právem (a to zajisté ani právem vlastnit ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod), přece jenom je na místě uvést, že zájem na základních právech třetích osob, a to takových jako právo na život, zdraví či ochranu majetku, je evidentní a s právem na vlastnictví a držení zbraně nesouměřitelný.*“⁵⁷

V tomto odůvodnění Ústavní soud dále uvedl: „*K omezení základních práv či svobod, i když jejich ústavní úprava omezení nepředpokládá, může dojít v případě jejich kolize. V těchto situacích je nutné stanovit podmínky, za splnění kterých má prioritu jedno základní právo či svoboda, a za splnění kterých jiné. Základní jí v této souvislosti maxima, podle které základní právo či svobodu lze omezit pouze v zájmu jiného základního práva či svobody. V posuzované věci se v kolizi ocitá základní právo plynoucí z čl. 10 odst. 1 Listiny (promítající se kromě jiného v ustanovení § 69 a § 70 tr. Zák.) a základní právo na život (č. 6 odst. 1 a 2 Listiny), případně další základní práva, jejichž omezení lze docílit použitím střelných zbraní (čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 1, čl. 13 a jistě i další). Při posuzování možnosti omezení základního práva či svobody ve prospěch jiného základního práva, resp. Svobody, lze stanovit tyto podmínky, za jejichž*

---

⁵⁶ Směrnice Rady č. 93/15/EHS ze dne 5. dubna 1993: o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 1993. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:13:12:31993L0015:CS:PDF>

⁵⁷ Rozhodnutí pléna Ústavního soudu č. 16/98 ze dne 17. února 1999. In: *Sbírka rozhodnutí*. 1999. Dostupné z: <http://kraken.slv.cz/PI.US16/98>

*splnění má prioritu jedno základní právo či svoboda.*⁵⁸ Z uvedeného odůvodnění vznikly tři podmínky. První podmínkou je vzájemné poměřování uvedených práv, druhou podmínkou je požadavek na šetření podstaty a smyslu omezovaného základního práva či svobody (čl. 4 odst. 4 Listiny). Jako třetí kritérium je míněno porovnání závažnosti obou základních práv stojících vzájemně v kolizi. Charakteristika v kolizi stojících práv je na straně jedné právo na lidskou důstojnost, osobní čest, ochranu svého jména a dobrou pověst, na straně druhé právo na život nebo další základní práva, které je možno omezit s cíleným užitím střelné zbraně. Porovnání závažnosti kolize základních práv je i využití institutů, které minimalizují zásah do jednoho z nich, podložený argumenty. Typy argumentů jsou následující. Argument empirický vyznačuje každým rokem prokazatelně narůstající počet úmyslných trestných činů spáchaných legálně drženou střelnou zbraní, dále argument systémový určuje stále se zvyšující růst razantních a závažných trestných činů a na závěr argument hodnotový, označující velmi důrazné útoky na život a majetek občanů. S posledním uvedeným argumentem je možno částečně polemizovat, s odkazem na empirický argument posledních let a tím jsou fakta, že případy použití legálně držené střelné zbraně k nutné sebeobraně převážně směřovaly vůči pachatelům, jež byli ozbrojeni nelegálně drženou střelnou zbraní, kterou u nás není vůbec obtížné získat.⁵⁹

Výše uvedené úvahy vzaly v potaz tvůrci nového zákona při jeho tvorbě, kdy nabytí krátkých kulových střelných zbraní sloužících spíše k osobní obraně, dlouhých zbraní sloužících ke sportovním nebo loveckým účelům, podmínili zákonem a to získáním patřičného povolení. Podle nové úpravy je nákup střelné zbraně komplikován tím, že prvně musí držitel zbrojního průkazu získat povolení k nákupu zbraně, prokázat důvod, proč chce nakoupit zbraň a až poté může zbraň legálně získat. Jde ovšem spíše o administrativní komplikaci, protože k získání povolení stačí uvedení důvodu k nákupu zbraně. Podle zákona zde není vytvořen žádný prostor pro volnou úvahu správního orgánu. Nicméně i taková komplikace může hrát určitou roli v tom, že odhodlání nákupu zbraně může zeslábnout. Uvedenou domněnku potvrzuje fakt, že například v některých státech USA, kde je situace v rámci zákona o střelných zbraních a střelivu velmi liberální, existuje tzv. čekací lhůta k nákupu střelné zbraně. Zde tato lhůta slouží k tomu, aby potenciální pachatel, který chce použít lehce získanou zbraň

---

⁵⁸ Rozhodnutí pléna Ústavního soudu č. 16/98 ze dne 17. února 1999. In: *Sbírka rozhodnutí*. 1999. Dostupné z: <http://kraken.slv.cz/Pl.US16/98>

⁵⁹ TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, s. XI-XII. ISBN 978-7357-461-1.

k trestnému užití, měl možnost si své počínání lépe promyslet a nejlépe úplně zavrhnout.

Na druhou stranu nebylo v novelizaci zákona bohužel využito právní cesty, která by snižovala nebezpečnost držení střelných zbraní například cestou vyšších nároků na držitele zbraní už při získávání zbrojního průkazu. Zbraň jako taková není nebezpečný prvek, nebezpečný je ten, kdo drží prst na spoušti. Praxe ukazuje zejména podle zkušeností majitelů střelnic a střeleckých instruktorů, že jednorázové prokázání odborné způsobilosti k získání zbrojního průkazu pro danou zkoušku je absolutně nedostačující k získání správných střeleckých návyků, hlavně k bezpečné manipulaci se zbraní. Podobně je tomu v segmentu zbraní při provozování myslivosti. I zde chybějí mnoha účastníkům společných honů či naháněk zažitá návyky pro bezpečnou manipulaci se zbraní. Neznalost těchto návyků vede často ke zbytečným zraněním či dokonce úmrtím.

Nová právní úprava zákona zpřesňuje výklad legislativy tak, že názvosloví a způsob členění zbraní v právním předpisu přivádí soulad se směrnicemi Evropské unie, dále stanovuje podmínky pro plnění předpisů podle Schengenské dohody o postupném odstraňování kontrol na hranicích ze dne 19. června 1990, jež byla podmínkou právního rámce Evropské unie a odstraňuje určité nedostatky stávajících předpisů, které ukázala předchozí praxe. V návaznosti na reformu státní správy a zrušením okresních úřadů byl zákon novelizován předpisem č. 320/2002 Sb., čímž povinnosti okresních úřadů ze zákona o zbraních přešly na obecní úřady obcí s rozšířenými působnostmi. Následovala novela zákona provedená zákonem č. 227/2003 Sb., která souvisela se změnou zákona č. 156/2002 Sb. o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, zaměřující se na zpřesnění postupů Policie České republiky v případě, pokud Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva vydá protokol, jímž shledá zbraň po technické stránce nezpůsobilou ke střelbě. Poslední zpracovanou novelou je zákon č. 227/2003 Sb., který řeší problematiku provádění pyrotechnických průzkumů.⁶⁰ Tento zákon rozšířil okruh působnosti zákona o zbraních i na tuto dosud neřešenou problematiku, která byla v minulosti vždy zabezpečována pouze silami a prostředky Armády České republiky a Policie České republiky. „*V současné době některé stavební úřady při povolování staveb v prostorech*

---

⁶⁰ Zákon č. 227 ze dne 26. června 2003: kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 119/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., a některé další zákony. In: *Sbírka zákonů*. 2003. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgazv6mrsg4>

s možným výskytem munice (např. bývalé vojenské újezdy jako Mladá, Ralsko a další) vzhledem k nebezpečnosti stavebního území ukládají stavebníkovi jako podmínku stavebního povolení provedení pyrotechnického průzkumu staveniště před zahájením stavebních prací. Tyto práce však musí provádět fyzické a právnické osoby ve zvláštním režimu, který upravuje tato novela.⁶¹

8.2 Novelizace zákona č. 119/2002 Sb. a jejich souvislost se vstupem ČR do EU

Jak je jistě patrné, velmi významné změny týkající se zákona č. 119/2002 Sb., nastaly v souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie. Datem této zásadní historické změny existence samostatné České republiky se stal 1. květen roku 2004. Tímto krokem vzešlo v platnost mnoho ustanovení. V této oblasti práva je to zejména skutečnost vydávání evropského zbrojního pasu Českou republikou od výše uvedeného data, jež umožňuje občanům České republiky cestovat do všech členských států se zbraněmi v tomto dokumentu uvedenými. Od počátku vydání nového zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních, byl tento zákon osmkrát novelizován. V následujícím textu se pokusím popsat jednotlivé novelizace původních zákonů, které byly nahrazeny novými právními předpisy.

První novelizací byla změna trestního zákona č. 140/1961 Sb., který byl nahrazen zákonem č. 537/2004 Sb.,⁶² jenž zavedl nové skutkové podstaty trestných činů do trestního zákona. Nově označené skutkové podstaty trestných činů jsou „Teroristický útok“ a „Účast na zločinném spolčení“. Tyto skutkové podstaty závažných trestných činů proti základním stavebním kamenům republiky, byly implementovány do § 22 zákona o zbraních, týkající se bezúhonnosti osoby, která žádá o vydání zbrojního průkazu. Uvedeným zákonem došlo také ke změně § 51 odst. 2 a ke zrušení

⁶¹ TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, s. XII-XIII. ISBN 978-7357-461-1.

⁶² Zákon č. 537 ze dne 29. července 2004: kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. In: *Sbírka zákonů*. 2004, částka 184. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-29-cervence-2004-kterym-se-meni-zakon-c-1401961-sb-trestni-zakon-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakon-c-1192002-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-a-o-zmene-zakona-c-1562000-sb-o-overovani-strelnych-zbrani-streliva-a-pyrotechnickych-predmetu-a-o-zmene-zakona-c-2881995-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-zakon-o-strelnych-zbranich-ve-zneni-zakona-c-131998-sb-a-zakona-c-3681992-sb-o-spravnych-poplaccich-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakona>

povinnosti osob, jenž dováží, vyváží nebo provází zbraně a střelivo přes hranice České republiky do Evropské unie, hlásit uvedené skutečnosti celnímu úřadu. Vstupem České republiky do Evropské unie totiž celní úřady zanikly a to dne 1. května 2004. Další novelizací byla změna zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku, který byl novelizován zákonem č. 359/2005 Sb.,⁶³ týkající se oblasti manipulace s nalezenými střelnými zbraněmi, střelivem a výbušninami. Podstatou zákona bylo vyjmutí uvedených nebezpečných aspektů z působností obcí, na jejichž území k nálezům došlo a svěření jich do příslušnosti Ministerstvu vnitra na základě zákona č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Zároveň došlo tímto zákonem ke změně zákona o zbraních, přesněji změnou § 68, jenž se týká nálezů zbraní, munice a výbušnin a taky podrobněji uvádí postup útvarů Policie České republiky na tomto úseku.

Velmi diskutovanou změnou zákona o zbraních byla změna provedená tzv. přílepkem k zákonu č. 310/2006 Sb. o nakládání s bezpečnostním materiálem.⁶⁴ Uvedeným přílepkem došlo u dlouhé opakovací zbraně s drážkovaným vývrtem s délkou hlavně menší nebo rovna 600 mm např. lovecké kulovnice k zařazení do skupiny C a tím byl eliminován předchozí problém zapisování těchto zbraní do Evropského zbrojního průkazu a taky bylo umožněno tímto předpisem cestování s uvedenými zbraněmi v rámci účelů práva myslivosti v zemích Evropské unie na základě pozvání uživatele honitby bez předchozího souhlasu. Tímto předpisem došlo k novelizaci § 39 a ke zmírnění předchozích tvrdých opatření zákona vůči držitelům zbrojní licence k výrobě zbraní a střeliva, zejména v oblasti, kde zákon požadoval, aby zaměstnanec, který při výrobě zbraní a střeliva prováděl jen dílčí úkony, musel nutně být držitelem zbrojního průkazu, což osobně považuji za velmi striktní a v uvedeném případě ne zcela oprávněné. Toto rozhodnutí se ovšem netýkalo osob, které provádějí zkušební střelbu. Úpravou § 58 bylo umožněno příslušnému útvaru Policie České republiky držitelům zbrojní licence k výrobě zbraní a munice, povolovat i jiný způsob zabezpečení zbraní a střeliva proti ztrátě, zneužití či odcizení. Následná praxe ukázala značené zlepšení aplikační praxe na tomto úseku díky těmto novelizacím.

Změna zákona o zbraních provedená zákonem č. 444/2005 Sb., kterým se změnil zákon o územních finančních orgánech, reagovala na změnu působnosti

---

⁶³ Zákon č. 359 ze dne 19. srpna 2005: kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony. In: *Sbírka zákonů*. 2005, částka 124. Dostupné z: <http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?CP=2005s359&DR=SB>

⁶⁴ Zákon č. 310 ze dne 23. května 2006: o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem). In: *Sbírka zákonů*. 2006, částka 96. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-310>

územních finančních orgánů při vymáhání pokut. Tímto zákonem byla působnost k vymáhání pokut za přestupky a jiné správní delikty předána do působnosti celních úřadů. Tato změna si vyžádala i změnu § 76 zákona o zbraních, kdy v případě, že nedojde k dobrovolnému zaplacení pokuty za správní delikt zjištěný na úseku zbraní a střeliva, předá útvar Policie ČR, který pokutu uložil, věc k vymáhání celnímu úřadu příslušnému podle sídla držitele zbrojní licence.⁶⁵

Definicí pojmu historická zbraň, jejíž změna byla poslanecky iniciována, došlo ke schválení ustanovení posunující historické zbraně, které byly vyrobené původně do 31. prosince 1870 na termín 31. prosince 1890. Uvedená schválená definice není v souladu s definicí dle prováděcí úmluvy ze dne 19. června 1990, vztahující se k Schengenské dohodě ze dne 14. června 1985, ke které naše republika přistoupila dne 22. prosince 2007 v plném znění. Uvedená nesrovnalost by mohla mít nepříjemné následky a zapříčinit problémy občanům České republiky, kteří převážejí historickou zbraň vyrobenou v období mezi léty 1870 a 1890. Další novelizací zákona o zbraních zákonem č. 170/2007 Sb.,⁶⁶ došlo v souvislosti se vstupem České republiky do Schengenského prostoru k úpravě § 46 odst. 3 a § 51 odst. 2, které se týkají oprávnění orgánů Policie České republiky vydávat povolení k převozu zbraní a střeliva přes území ČR. Takové oprávnění má od okamžiku nabytí účinnosti tohoto právního předpisu pouze útvar Policie České republiky na vnější státní hranici, čímž je myšleno letiště s mezinárodním provozem do zemí, které nepatří do Schengenského prostoru.

Jako drobné změny zákona o zbraních č. 119/2002 Sb. můžeme označit změnu provedenou zákonem č. 124/2008 Sb., konkrétněji § 22 odst. 4, jímž došlo ke změně zákona o Rejstříku trestů. Příslušné útvary Policie České republiky a pracovní skupina, která spravuje Rejstřík trestů, si mohou potřebné doklady předávat v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup, samozřejmě vysoce chráněným ochrannými prvky a omezeními. Tento postup velmi výrazně urychlil a zjednodušil práci při žádostech o opisy z evidence Rejstříku trestů, které slouží k prokázání bezúhonnosti osob žádajících o vydání zbrojního průkazu či vydání nového po skončení původní platnosti. Druhá drobná novelizace v této oblasti následovala provedením zákona č. 189/2008 Sb., jež měnil zákon č. 18/2004 Sb. o uznávání odborné kvalifikace státních příslušníků členských států Evropské unie. Změny zákona se týkaly převážně institutu uznání odborné kvalifikace k provádění pyrotechnického

---

⁶⁵ TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, s. XIV. ISBN 978-7357-461-1.

⁶⁶ Zákon č. 170 ze dne 7. června 2007: kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do schengenského prostoru. In: *Sbírka zákonů*. 2007. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqga3v6mjxga>

průzkumu a výkonu činnosti týkajícího se přezkušování odborné způsobilosti žadatelů o zbrojný průkaz zkušebním komisařem.

Podstatnější změny týkající se zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních, vznikly v souvislosti s přijetím nového zákona o Policii České republiky. Zákon č. 274/2008 Sb., který doplňuje určité pravidla a předpisy zákona o Policii České republiky. „*Tímto zákonem byly vymezeny základní úkoly Policie ČR, přičemž věcná působnost policie, je upravena obecněji, aby se nesystémově nesměšovaly velmi široké úkoly (např. trestní řízení, ochrana bezpečnosti osob a majetku) s konkrétnějšími činnostmi (boj s terorismem, ochrana jaderných zařízení), tak jak tomu bylo v předchozí právní úpravě.*“⁶⁷ Poslední přijatou novelou od vzniku nového zákona o zbraních, je zákon č. 484/2008 Sb.,⁶⁸ který můžeme označit jako nejvýraznější od doby jeho přijetí. Je úzce provázán s vládním úkolem spojeným s Národním akčním plánem boje proti terorismu. Tato novela nabyla účinnosti dne 1. února 2009 a jejím cílem bylo zajistit změny v zákoně, jež přispějí k lepšímu dohledu Policie České republiky a státnímu dozoru ve formě kontrolní činnosti a tím zajistí dodržování tohoto zákona.

8.3 Rozdělení zbraní a střeliva podle zákona č. 119/2002 Sb. a předchozích

V této kapitole bych se rád věnoval částečně novelizovanému rozdělení zbraní a střeliva do kategorií, kde bych chtěl podrobněji začlenit typy zbraní a střeliva do příslušných sekcí a poukázat na novelizace v konkrétních bodech proti předchozí právní úpravě. Rozdělení zbraní a střeliva je uvedeno v § 3 zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních. Zmíněné rozdělení zbraní a střeliva podle míry ohrožující bezpečnost je vytvořeno v souladu se směrnicí Rady Evropských společenství č. 91/447/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní ze dne 18. června 1991 a směrnicí Rady Evropských

---

⁶⁷ VIČAR, Radim. *Právo bezpečnosti a obrany ČR*. 2. vydání. Brno: Univerzita obrany, 2010, s. 73. ISBN 978-80-7231-765-3.

⁶⁸ Zákon č. 484 ze dne 12. prosince 2008: kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 2008, částka 155. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-12-prosince-2008-kterym-se-meni-zakon-c-1192002-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-a-o-zmene-zakona-c-1562000-sb-o-overovani-strelnych-zbrani-streliva-a-pyrotechnickych-predmetu-a-o-zmene-zakona-c-2881995-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-zakon-o-strelnych-zbranich-ve-zneni-zakona-c-131998-sb-a-zakona-c-3681992-sb-o-spravnich-poplatich-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakona-c-4551991-sb-o-zivnostenskem-podnikani-zivnostensky-zakon-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-16950.html>

společenství č. 93/15/EHS o harmonizaci předpisů o uvádění do oběhu a dozoru nad výbušninami pro civilní použití ze dne 5. dubna 1993. Nejenom veškeré zbraně, střelivo a vojenská munice, ale taky doplňky střelných zbraní jsou přehledně rozděleny do čtyř kategorií, které Vám v následujícím textu popíšu. Jednou ze základních změn kategorizace je vznik kategorie zbraní podléhajících povolení. Kategorie zbraní jsou jednotlivě vymezeny podle konstrukce, odlišností, účinku a roku výroby u historických zbraní. Dále byly proti předchozí právní úpravě přesunuty určité typy méně nebezpečných zbraní z přísnější kategorie do mírnější kategorie. Kompetence rozhodování o zařazení typu zbraně do dané kategorie byla nově svěřena Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva. Zmíněný úřad byl zřízen zákonem č. 156/2000 Sb. o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, jako správní úřad podřízený Ministerstvu průmyslu a obchodu.⁶⁹ Jak již bylo uvedeno, zbraně a střelivo se dělí do čtyř kategorií, do kategorie A patří zakázané zbraně, zakázané střelivo a zakázané doplňky zbraní, kategorie B určuje zbraně podléhající povolení, kategorie C obsahuje zbraně podléhající ohlášení a konečně kategorie D, kam patří ostatní zbraně.

Zbraněmi a střelivem kategorie A se zabývá § 4 zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních. Jedná se o nejrozšířenější skupinu zbraní a střeliva. Do této kategorie patří zakázané zbraně, zakázané střelivo a zakázané doplňky zbraní, které v dalším pojetí shrneme do zkratky zakázané zbraně. Tyto zbraně byly stanoveny do celkem sedmi skupin zbraní. Vojenské zbraně, určené k vedení pozemní, námořní nebo letecké války, jež jsou součástí subjektů uvedených v § 1 odst. 2 písm. a) tohoto zákona. Původní zákon definoval vojenskou zbraň jako používanou v armádách nebo bezpečnostních sborech. Nynější definice zní, že musí jít o zbraň určenou k vedení války. Novelou zákona č. 484/2008 Sb. je zákon rozšířen na všechny střelné zbraně, mechanické i plynové, pokud splňují výše uvedený předpoklad. Nově bylo taky zařazeno touto novelou do sekce vojenských zbraní odpalovací zařízení různých ručních raketových systémů, například raketnice, tarasnice, pancéřovky apod. Další skupinou jsou samočinné zbraně, u kterých se opětovné nabití a napnutí bicího mechanismu děje v důsledku předchozího výstřelu a u nichž umožňuje konstrukce více výstřelů na jedno stisknutí spouště. Zde můžeme zařadit samopaly, kulometry, automatické pistole a pušky aj. Třetí skupinou jsou zákeřné zbraně, ty jsou vyrobené či upravené tak, že mají vzhled předmětů denně používaných a lze utajit jejich účel.

---

⁶⁹ Zákon č. 156 ze dne 18. května 2000: o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o zacházení s některými pyrotechnickými výrobky. In: *Sbírka zákonů*. 2000. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgayf6mjvgy>

Jedná se o zbraně technicky upravené, jako střílejší pera, deštníky, vycházkové hole, balistické nože atd. Následuje skupina zbraní nevyrobených z kovů, jejichž problém spočívá zejména v jejich identifikaci při kontrolách převážně na letištích či vstupech do chráněných objektů. Pátou skupinou jsou plynové a expanzní zbraně. Plynová zbraň je taková, u které je funkce odvozena okamžitým uvolněním energie stlačeného vzduchu či jiného plynu. Jedná se převážně o vzduchovky, větrovky nebo plynovky. Z historického hlediska zde můžeme zařadit i parní děla, která byla prakticky okamžitě nahrazena zbraněmi palnými. „*Expanzní zbraně jsou palné zbraně, jejichž konstrukce neumožňuje použití náboje kulového nebo náboje s hromadnou střelou.*“⁷⁰ Podle vyhlášky č. 370/2002 Sb. o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva, musí tato zbraň odpovídat dovolenému výrobnímu provedení, které spočívá ve vestavění zábrany v hlavni, kde dojde ke zničení hlavně při pokusu o odstranění této zábrany. Dále podle uvedené vyhlášky jsou zbraně plynové a expanzní samočinné zařazeny do kategorie A, zbraně plynové a expanzní do kategorií C a D. Předposlední skupinou jsou střelná nástrahová zařízení, která jsou pro svůj zákeřný charakter zařazena do kategorie zakázaných zbraní a lze je přirovnat k maskované pasti. Tato zařízení jsou bez ohledu na jejich účel použití přísně zakázána. Poslední kategorií zakázaných zbraní jsou zbraně s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu. Důvodem k zařazení je fakt, že použitím zbraně s tlumičem hluku dochází k utlumení balistického třesku, který značí použití zbraně, a tím i potlačení použití zbraně pro okolí. I samostatný tlumič hluku zbraně je zakázaným doplňkem. Do této skupiny jsou zařazeny i laserové zaměřovače. Samotný laserový zaměřovač je taky zakázaným doplňkem zbraně. Usnesením vlády č. 441/1993 Sb. přistoupila Česká republika k Bernské konferenci, která zakazuje použití zdroje umělého osvětlení a zařízení k osvětlení cíle při lovu. Mezi zakázané střelivo kategorie A patří čtyři skupiny střeliva. Cílem tohoto ustanovení je zabezpečení ochrany osob a obyvatelstva, které zasahují v rámci státního a veřejného zájmu proti použití nebezpečných, vysoce účinných druhů střeliva. Do první skupiny patří střelivo pro zbraně se střelami přesně definované konstrukce. První skupinu tvoří průbojná střela, výbušná střela a zápalná střela. Střelou se rozumí předmět vystřelený ze střelné zbraně a určený k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu. „*Průbojná střela je střela, jejíž jádro nebo celá střela je tvořena tvrdým materiálem.*“⁷¹ Průbojného účinku je zpravidla dosaženo použitím tzv. jádra, které je

---

⁷⁰ PITRO, Michal, Ivo MUSIL a Ivan SEIFERT. *Zbrojní průkaz snadno a rychle: Zkouška odborné způsobilosti*. 1. vydání. Praha: JS Partner, 2012, s. 4. ISBN 978-80-87036-59-4.

⁷¹ KOVÁRNÍK, Libor a Miroslav ROUČ. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007, s. 166. ISBN 978-80-7380-030-7.

vyrobena z kovu vyšší tvrdosti (karbidu wolframu nebo jiných těžkých a vysoce pevných kovů). Výbušná střela je speciální střela, ve které je uložena výbušná slož, jenž je při dopadu na cíl různými způsoby iniciována a následně exploduje. Výbuchem pak dochází k závažným poraněním spojeným s nadměrným utrpením, pokud je použita na živý organismus. „*Zápalnou střelou je střela, ve které je uložena zápalná slož a která při dopadu na cíl způsobuje zapálení cíle (pokud je z hořlavých materiálů) a následný požár. Také použití této střely pro civilní použití je zakázáno. Je třeba dodat, že zakázané střelivo je též střelivo se střelou, která je zkonstruována kombinací některých popsaných zakázaných druhů, např. průbojně-zápalná apod.*“⁷² Druhou skupinou střeliva je šoková střela nebo střela určená ke zvýšení ranivého účinku. Toto střelivo patří mezi zakázané střelivo. Jedná se o střelivo ve tvaru kužele, které je na vrcholu opatřeno otevřenou válcovou dutinou a plášť je na okrajích podélně nařiznut. Cílem této střely je razantní zvýšení ranivého účinku střely při styku se živou tkání. Tento druh nábojů používají u policejních složek, na něž se uvedený zákon nevztahuje. Třetí skupinou je střelivo, které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení a skýtá skupinu nábojů, které vzniknou oddělením dovoleného výrobního provedení nábojů kladně vymezených v § 2 vyhlášky č. 370/2002 Sb.⁷³ o dovoleném výrobním provedení střeliva, od množiny veškerého střeliva. V předešlé právní úpravě bylo zařazeno do zakázaného střeliva i střelivo se zvýšeným průbojným účinkem, což nyní neplatí. Poslední skupinou této sekce je munice, která je podle zákona č. 484/2002 Sb. nově definována jako množina ručních a jiných granátů, tarasnic, dělostřeleckého střeliva, pum, torpéd, trhavin, min a ostatních určených v zákoně.

Jako zakázané doplňky zbraní kategorie A jsou stanoveny tři skupiny doplňků. První skupinou jsou tlumiče hluku výstřelu, jež se upevňují na hlaveň zbraně, a jedná se o technické zařízení sloužící k utlumení balistického třesku, čímž vzniká prostor skrytého použití zbraně bez možnosti zaznamenání okolním prostředím o výstřelu. Následnou skupinou jsou zaměřovače zbraní konstruované na principu noktovizorů, což jsou zařízení umožňující vidění v noci nebo za špatných povětrnostních podmínek. Podle principu činnosti se dělí na aktivní, polopasivní a pasivní. Posledním typem zakázaných doplňků jsou laserové zaměřovače, jejichž základem je kvantový generátor viditelného světla, což způsobuje intenzivní osvit cíle svazkem viditelných paprsků soustředěných do jednoho místa.

⁷² TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, s. 14. ISBN 978-7357-461-1.

⁷³ Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 370 ze dne 26. července 2002: o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva. In: *Sbírka zákonů*. 2002. Dostupné z: <http://www.zbrojniprukaz-testy.cz/index.php/narizeni-vlady-c-370-2002-sb>

Zbraně kategorie B jsou vymezeny v § 5 zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních a jedná se o zbraně podléhající zvláštnímu režimu povolení. Jedná se o skupinu osmi typů zbraní, které nejsou považovány za zbraně zakázané. První skupinou jsou krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně, mezi něž spadají krátké zbraně, což jsou palné zbraně s délkou hlavně nepřesahující 300 mm nebo s celkovou délkou nepřesahující 600 mm, dále zbraně s opakovací funkcí, u níž je konstrukce opětovného nabití řešena ručně ovládním závěru nebo mechanickým otočením válce revolveru a zbraně samonabíjecí, u kterých je opětovné nabití řešeno předchozím výstřelem. Do uvedené skupiny patří téměř všechny typy revolverů a pistolí. Další skupinou jsou jednoranové či víceranové zbraně, což jsou zbraně bez zásobníku a jejich nabití se provádí ručně vložením náboje do nábojové komory, hlavně nebo nábojiště. Následuje skupina dlouhých samonabíjecích zbraní, které jsou definovány jako palné zbraně, které nejsou krátké a jejich základem je konstrukce zásobníku nebo zásobové schránky. Dlouhé opakovací a samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je maximálně 600 mm, jsou novelizovány zákonem č. 310/2006 Sb., která byla nutná v rámci vstupu České republiky do Evropské unie od 1. května 2004. Problém byl v tom, že původní definice zahrnovala do této kategorie i zbraně s drážkovaným vývrtem a tyto zbraně nemohly být zapsány do Evropského zbrojního pasu, poněvadž to neumožňovala směrnice EU 91/477/EHS a proto musel být vytvořen soulad mezi těmito ustanoveními. Další skupinou jsou samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní. U této skupiny je cílem regulace a vymezení napodobenin samočinných zbraní apod., jejich nabývání, držení a nošení. Poslední položkou této kategorie jsou signální zbraně, které zákon vymezuje jako jednoúčelové zařízení krátkého typu zbraně s účelem použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm. *„Změna velikosti ráže byla zavedena novelizací č. 484/2008 Sb., z důvodů zpřísnění regulace držení signálních zbraní.“⁷⁴*

Další kategorií zbraní je kategorie C, uvedené v § 6 zákona č. 119/2002 Sb., za něž můžeme označit zbraně podléhající ohlášení jejich nabytí a registraci. Tato kategorie rozděluje zbraně do čtyř skupin, jenž nemusí podléhat povolení nebo nejsou zbraněmi zakázanými. První skupinou jsou jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž definice již byla uvedena v předchozím textu. Rozdíl je v tom, že se jedná o zbraně určené pro střelivo s okrajovým zápalem a jejich celková délka minimálně 280 mm a více. Do této skupiny můžeme zařadit například

---

⁷⁴ PITRO, Michal, Ivo MUSIL a Ivan SEIFERT. *Zbrojní průkaz snadno a rychle: Zkouška odborné způsobilosti*. 1. vydání. Praha: JS Partner, 2012, s. 5. ISBN 978-80-87036-59-4.

malorážky. Další skupinou zbraní kategorie C jsou jednoranové, víceranové, opakovací nebo samonabíjecí zbraně, které nepodléhají povolení a jsou zařazeny do sekce dlouhých střelných zbraní pro střelivo se středovým zápalem. Následující skupinu tvoří plynové zbraně, u kterých je kinetická energie střely na ústí hlavně vyšší než 16 J. Jak již bylo naznačeno, jedná se o skupinu zbraní, jejichž funkce je odvozena okamžitým uvolněním stlačeného vzduchu, ovšem musí splňovat podmínku, že kinetická energie střely musí být vyšší než 16 J. Jedná se o vzduchovky, větrovky a plynovky splňující tuto podmínku. Zajímavostí je, že jsou vyjmuty paintbalové zbraně, jež jsou zařazeny do skupiny D. Poslední skupinou kategorie C jsou dvouranové nebo opakovací zbraně, konstrukčně založené na perkusních zámkových systémech, do níž jsou zařazeny veškeré originály i repliky perkusních revolverů. Rozdíl v zařazení těchto zbraní přinesla novela č. 484/2008 Sb., která upřesnila předchozí právní předpis a zařadila perkusní revolvéry do této kategorie automaticky.

Poslední kategorie zbraní a to kategorie D, je obsažena v § 7 zákona č. 119/2002 Sb., která obsahuje zbraně mající nejméně přísný postup nabývání vlastnictví, držení a nošení. Hlavní skupinou této kategorie jsou historické zbraně. Jedná se o zbraně, které byly vyrobeny nebo jejich hlavní části do 31. prosince 1890. Uvedená definice byla do zákona přijata tzv. přílepkem k zákonu č. 310/2006 Sb. o nakládání s bezpečnostním materiálem, o níž jsem se již zmiňoval v předešlém textu diplomové práce. Je na místě podotknout, že Česká republika přistoupila k Schengenské dohodě, ve které je uveden hraniční rok výroby historických zbraní 1870, což znamená nekompatibilitu české právní normy a předpisu Schengenské dohody. To může učinit situaci, kdy sběratel historických zbraní při převozu do země, která je členskou zemí schengenského prostoru, může být na hranicích zadržen a obviněn z porušení zákona. Další skupinou jsou v zásadě převodovky, zbraně nabíjené zepředu, jejichž technickým znakem je konstrukce zámků. Tyto zbraně jsou založeny na způsobu křesadlových, doutnákových, kolečkových či perkusních zámkových systémů. „*Nekvalifikované nabíjení předovek může vést i k jejich havárii při výstřelu, v lepším případě k poškození zbraně a ztrátě její funkčnosti.*“⁷⁵ Následují palné zbraně určené pro střelu náboji typu Flobert, jedná se o skupinu s energií střely do 7,5 J. Tyto zbraně vyvolaly spor výkladu směrnice Rady ES č. 91/447/EHS, která nezařazuje žádné palné zbraně do skupiny s volným režimem nabývání vlastnictví, držení a nošení. Další je skupina plynových zbraní na vzduchovou kartuš, které jsou zvláštním

---

⁷⁵ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996, s. 103. ISBN 80-901924-2-4.

druhem vzduchovek, u nichž kartuš se stlačeným vzduchem nahrazuje úlohu pístu než je tomu u klasických vzduchovek. Uvedená skupina byla do zákona doplněna jako pozměňovací návrh. O důvodech samotného vymezení lze jen spekulovat. Plynové zbraně, u kterých kinetická energie střely na ústí hlavně nedosahuje 16 J, zahrnuje i paintbalové zbraně s energií střely na ústí hlavně vyšší než 16 J viz § 6 odst. c) zákona č. 119/2002 Sb. Neodmyslitelnou součástí kategorie D jsou expanzní zbraně a expanzní přístroje. Expanzní zbraně jsou střelné zbraně, u nichž jejich konstrukční řešení vylučuje použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou. Nejrozšířenějším typem expanzních zbraní jsou plynovky, určené pro použití nábojů s dráždivým plynem. Zbraň byla zařazena do kategorie obranných. Expanzní přístroje jsou zařízení, kde je primárním zdrojem energie výbušná látka obsažená ve střelivu a určená k pohonu mechanických částí. Jedná se například o jateční přístroje či přístroje pro nastřelovací hřeby. Mechanické zbraně s napínací silou větší než 150 N jsou další skupinou a jejich funkce je odvozena okamžitým uvolněním nahromaděné mechanické energie. Jedná se o luky, kuše, samostřily, praky aj. Jde vývojově o nejstarší zbraně lidstva. Následuje skupina znehodnocené zbraně, jimiž jsou ty, jež byly znehodnoceny postupem podle právního předpisu. Tento postup stanovuje vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 371/200S Sb. Jako řez zbraně označujeme úpravu střelné zbraně postupem podle právního předpisu, při níž se odkryje část vnitřní konstrukce zbraně. Každá zbraň znehodnocená řezem zbraně, musí být označena a opatřena potvrzením o znehodnocení. Skupina neaktivní střelivo a munice je novým pojmem zákona. Vzešla v platnost novelizací č. 484/2008 Sb. Neaktivní střelivo a munice nesmí obsahovat trhavinu, třaskavinu, střelivinu a jiné aktivní muniční elementy. Do uvedené skupiny patří delaborované střelivo a munice, znehodnocené střelivo a munice, řez střeliva a munice a makety střeliva a munice. Poslední skupinou výčtu kategorie D jsou zbraně neuvedené v kategoriích A až C.⁷⁶ To je základním pravidlem pro zařazování zbraní do všech uvedených kategorií.

8.4 Rozbor podstatných částí zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních

Jako hlavní cíl vzniku nového zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních, bylo odstranění určitých nedostatků předchozí právní úpravy a ucelená úprava zmiňované

---

⁷⁶ KOVÁRNÍK, Libor a Miroslav ROUČ. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007, s. 150. ISBN 978-80-7380-030-7.

oblasti s konkrétními právními akty Evropské unie, zejména po právoplatném vstupu České republiky do Evropské unie. Jak bylo několikrát v textu zmíněno, jedná se o směrnici Rady Evropských společenství č. 91/477/EHS a č. 93/15/EHS. Těmto směrnici je právní úprava tohoto zákona přizpůsobena v co největší možné míře. Pojetí právní úpravy zbraní a střeliva je zde bráno jako ucelený prvek veřejného práva, umožňující příslušnou regulaci této oblasti státem převážně s ohledem na zájem veřejnosti a zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti. V původním návrhu zákona bylo upraveno, aby zákon zajišťoval právní úpravu všech druhů zbraní včetně zbraní chladných (bodných, úderných a sečných) podobně jako i v jiných zemích Evropské unie, například v Německu, Holandsku aj. Tento návrh byl již v mezirezortním připomínkovém řízení rozporován a v důsledku toho se koncepce zákona upravila jen v oblasti střelných zbraní. Zákon upravuje, kromě nabývání vlastnictví, držení a nošení střelných zbraní a střeliva, taky oblast dovozu, vývozu a průvozu neboli tranzitu zbraní a střeliva na území České republiky a od vstupu naší republiky do Evropské unie se zabývá i ustanovením o Evropském zbrojním pasu. Navzdory tomu, že v právní úpravě zákona nejsou přímo upraveny části jako výroba, prodej, opravy, úpravy, výuka a výcvik střelby či znehodnocování zbraní, i uvedené oblasti jsou regulovány a upraveny vydáváním zbrojních licencí pro podnikající fyzické osoby a právnické osoby. Tento zákon stanovuje i určité požadavky obecné bezpečnosti v rámci zákona č. 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků.⁷⁷ Dále zajišťuje problematiku střelnic, kde jsou zbraně a střelivo nejvíce používány. Nově je upravena otázka informačních systémů, které provozují orgány státní správy v souvislosti k legálním držitelům zbraní a střeliva v rámci České republiky, s budoucím cílem rozšíření a kooperace fungování výměny informací se zeměmi Evropské unie. Rozsah uvedené právní úpravy je pouze na oblast střelných zbraní (palných, plynových a mechanických), určitých doplňků zbraní, celého sortimentu střeliva a vojenské munice. Otázky chladných zbraní se zákon netýká. Na základě novely zákona č. 228/2003 Sb.,⁷⁸ je zákon rozšířen i na provádění pyrotechnického průzkumu, jež je novým předpisem pro soukromé podnikatelské subjekty.

---

⁷⁷ Zákon č. 102 ze dne 22. února 2001: o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků). In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgayv6mjggi>

⁷⁸ Zákon č. 228 ze dne 4. července 2003: kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 2003. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgazv6mrsha>

Nabývání do vlastnictví, držení nebo nošení zbraní a střeliva může pouze taková osoba, která je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, pokud zákon nestanoví jinak. Výjimku tvoří dědění zbraně, kterou upravuje § 66 zákona č. 119/2002 Sb. o dědění zbraně a střeliva. Jedná se o úpravu postupu vlastníka zbraně, který zbraně nabyt na základě dědictví a není držitelem zbrojního průkazu či licence. Nabývání vlastnictví, držení nebo nošení zakázaných zbraní kategorie A podléhají všeobecnému zákazu. Zákonem č. 484/2008 Sb. bylo zpřesněno, že výjimku lze udělit pouze držiteli zbrojních průkazů za podmínky stanovené v tomto zákoně. Proti původnímu znění stávajícího zákona byl z ustanovení § 9 vypuštěn odstavec 4, který se týkal zápisu oprávnění držení a nošení zbraní kategorie A do zbrojního průkazu. Udělení výjimky nabytí vlastnictví nebo držení zbraně kategorie A, podléhající zvláštnímu režimu kontroly podle závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, musí být předem vysloven souhlas Ministerstva obrany. Mezinárodní smlouvou má zákon na mysli Smlouvu o konvenčních ozbrojených silách v Evropě, která byla podepsána dne 19. listopadu v Paříži a pro ČSFR vstoupila v platnost dne 9. listopadu 1992. Konvenční výzbrojí a technikou jsou myšleny bojové tanky, obrněná vozidla, bojové letouny a vrtulníky, dělostřelectvo, které podléhají početnímu omezení. Ručních zbraní se smlouva netýká. Nabývání vlastnictví zbraně kategorie B je možno jen na základě povolení, jestliže zákon nestanoví jinak. Zákonem je předepsáno, že nabývání vlastnictví a držení zbraně je samostatným institutem a nošení zbraně jiným. Při požádání žadatele lze obě povolení vydat jedním rozhodnutím. Nabývat do vlastnictví, držet a nosit střelivo do zbraně kategorie B, může držitel zbrojního průkazu v rámci povolených zbraní skupiny B. Prodejci střeliva zákon ukládá povinnost kontrolovat, mimo zbrojní průkaz i průkaz zbraně. Pokud by prodejce prodal střelivo jiné ráže než je uvedeno v průkazu zbraně, dopouští se porušení povinností držitelem zbrojní licence dle § 39 odst. 4. Držitel zbrojní licence střelivo nenosí, protože jde o podnikatele v oboru zbraní a střeliva. Pokud chce střelivo i nosit, musí vlastnit zbrojní průkaz. Povolení se vydává na základě žádosti na předepsaném tiskopise držitelem zbrojního průkazu a zbrojní licence. Žádost o povolení se podává na příslušném útvaru Policie České republiky. Povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B, vydává příslušný policejní útvar na základě uvedení řádného důvodu. Kromě sběratelské činnosti a muzejnictví, jsou důvody shodné s důvody pro nošení, což mohou být sportovní, lovecké nebo kulturní zájmové činnosti. Oprávnění nosit zbraň kategorie B je možno pouze držiteli zbrojního průkazu. Uvedené oprávnění zaznamenává do zbrojního průkazu příslušný útvar policie. Povolení zaniká, jestliže zanikla platnost zbrojního

průkazu a zbrojní licence. Novelou zákona č. 484/2002 Sb. bylo ustanoveno omezení platnosti vydaného povolení na dobu 12 měsíců od data vydání. Pokud nebylo povolení využito, jeho platnost zaniká. Povolení odjímá obligatorně příslušný útvar policie. Nabývání vlastnictví zbraně kategorie C a střelivo do ní může držitel zbrojního průkazu A, B, C nebo E, bez omezení počtu zbraní a odůvodňování potřeby. Nabývat zbraň kategorie C do vlastnictví a držení, může i držitel zbrojní licence a to bez jakéhokoliv omezení. Nabytí zbraní této kategorie musí ovšem držitel zbrojního průkazu a zbrojní licence oznámit příslušnému útvaru policie na předepsaném tiskopise. Vzor tohoto tiskopisu se nazývá Oznámení o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví a je uveden ve vyhlášce MV č. 384/2002 Sb.⁷⁹ o provedení některých ustanovení zákona o zbraních v příloze č. 21. Nabývání zbraní kategorie D je stanoveno pouze jedinou podmínkou pro nabytí vlastnictví a držení a pro nošení zbraně fyzickou osobou, kterou je věková hranice dovršení 18 let. Fyzická osoba může být jakákoliv fyzická osoba bez rozdílu místa pobytu, tedy i cizí státní občan. Osoba se musí prokázat dokladem, nejčastěji občanským průkazem. Podmínky pro střelbu ze zbraní kategorie D, tedy historických zbraní, jednoranových a dvouranových převodovek lze provádět na schválených střelnicích. Výjimku tvoří rekonstrukce historických bitev, divadelní představení a jiné kulturní akce, kde je možno střílet i v prostorech, které nejsou podle tohoto zákona schválenými střelnicemi. Pořadatelská služba musí zajistit, aby v dráze letu střely nebyly přítomny osoby, které by mohly být zraněny třeba ucpávkou, jež je nezbytná k tomu, aby k výstřelu nedošlo. O uvedené skutečnosti dokonce existuje reálný příklad těžkého zranění chlapce, který byl zraněn ucpávkou při výstřelu repliky historického kanónu.

Zbrojní průkaz a jeho právní úprava zůstává nezměněna proti předchozí právní úpravě, proto se jím budu zabývat pouze okrajově. K získání zbrojního průkazu slouží jako předpoklad pro výkon určité činnosti oprávnění, které slouží i jako doklad k získání potřebné kvalifikace. Toto oprávnění zajišťuje možnost nabývání vlastnictví ke zbraním a střelivu. Novým aspektem je oprávnění k provádění pyrotechnického výzkumu podle zákona č. 228/2003 Sb. a to pouze u držitelů zbrojního průkazu skupiny F. *„Zbrojní průkaz může být vydán pouze fyzické osobě a platnost činí pět let.“*⁸⁰ Rozdílem proti předchozímu předpisu je úprava ustanovení umožňující vydat zbrojní průkaz na dobu kratší platnosti z důvodu zdravotní způsobilosti. Dalším rozdílem je zredukování počtu

---

⁷⁹ Vyhláška Ministerstva vnitra č. 384 ze dne 6. srpna 2002: o provedení některých ustanovení zákona o zbraních. In: *Sbírka zákonů*. 2002. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgazf6mzygq>

⁸⁰ KOVÁRNÍK, Libor a Miroslav ROUČ. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007, s. 153. ISBN 978-80-7380-030-7.

skupin zbrojního průkazu z osmi na pět. Nejvýznamnější změna je zrušení skupiny H, určené k výkonu podnikání fyzických osob v oboru zbraní a střeliva, což nyní zajišťuje zbrojní licence jak pro fyzické, tak pro právnické osoby. Jak jsem již v tomto odstavci zmínil, vznikla nová skupina F k provádění pyrotechnického výzkumu. Zbrojní průkaz vydává příslušný útvar policie. Věková hranice pro vydání zbrojního průkazu je 21 let pro skupiny A, D, E nebo F, čímž je myšlen účel sběratelství, výkonu zaměstnání či účel ochrany života, zdraví a majetku, a taky výkonu pyrotechnické činnosti. Sportovní střelci nebo lovci mohou získat zbrojní průkaz skupiny B nebo C již dovršením věku 18 let. Vydání nového zbrojního průkazu žádá držitel zbrojního průkazu nejméně 2 měsíce před uplynutím doby předchozí platnosti a to stejným způsobem jako u vydání prvního zbrojního průkazu u příslušného orgánu policie. Novou povinností držitele zbrojního průkazu je zabezpečit zbrojní průkaz a průkaz zbraně proti zneužití, odcizení nebo ztrátě.

Zbrojní licence v zásadě nahradila zbrojní oprávnění předchozího předpisu pro právnické osoby a fyzické osoby podnikající v oboru zbraní a střeliva. Podle předchozího právního předpisu byly podnikatelé v tomto oboru držiteli zbrojního průkazu skupiny H, která tímto vlastně zanikla. Zbrojní licence je nově koncipována jako veřejná listina a její zneužití se trestá podle zákona. Rozsah činností, k nimž zbrojní licence opravňuje, je rozdělena do 11 skupin určených k podnikatelským i nepodnikatelským činnostem a to následovně:

- skupina A – vývoj, výroba zbraní nebo střeliva,
- skupina B – opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní a střeliva,
- skupina C – nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva,
- skupina D – půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva,
- skupina E – ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- skupina F – výuka nebo výcvik ve střelbě,
- skupina G – zajišťování ostrahy majetku a osob,
- skupina H – uskutečňování sportovní, kulturní nebo sbírkové činnosti,
- skupina I – provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti,
- skupina J – zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu a
- skupina K – provozování pyrotechnického výzkumu.⁸¹

---

⁸¹ KOVÁRNÍK, Libor. *Zákon o střelných zbraních a střelivu: (zák. č. 119/2002 Sb.)*. 1. vydání. Praha: Eurounion, 2002, s. 177. ISBN 80-7317-014-0.

Žadatel může žádat o licenci v celém rozsahu nebo v částečném rozsahu. Taky o zbrojní licenci, stejně jako o zbrojní průkaz, musí žádat v tiskopise uvedeném ve vyhlášce č. 384/2002 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o zbraních a to v příloze č. 12. Kromě osobních údajů, musí žadatel uvést adresy míst určených pro výrobu, přechovávání, skladování, ničení nebo používání zbraní, neboli místa provozoven, kde bude podnikatelská činnost vykonávána. Osoba zbrojře, zajišťující plnění povinností a dohled nad držitelem zbrojní licence, zůstala zachována. Vydání licence se provádí podle správního řádu ve správním řízení. Pro vydání licence je nutná koncesní listina, jejíž vydání závisí na odborné způsobilosti, dosažení věku 21 let a pro vývoj střeliva nutné vysokoškolské vzdělání z oblasti technických věd a technologií ve studijním oboru teorie a technologie výbušnin. Platnost licence není časově omezena.

Registraci zbraně podléhají skupiny zbraní A, B nebo C. Provádí se na základě předložení o nabytí vlastnictví zbraně a fyzického předložení zbraně. Proces registrace zbraně je samostatným správním řízením a jeho výsledkem je vydání dokladu o registraci nebo rozhodnutí o jejím neprovedení. Zbraně kategorie A, B, C musí být zaregistrovány, zatímco zbraně kategorie D nepodléhají registraci a skupina E u zbraní již neexistuje, uvedené se ovšem nevztahuje na zakázané střelivo, dokladem o registraci je průkaz zbraně, který je veřejnou listinou.⁸² Registraci zbraně provádí příslušný úřad policie. Jakékoliv nabytí zbraně kategorie A, B a C musí být oznámeno na téžže útvaru. Lhůta oznámení je stanovena na 10 dní od nabytí vlastnictví například kupní smlouvou, darovací smlouvou aj.

Vývoz, dovoz a tranzit neboli průvoz zbraní a střeliva mimo území České republiky bylo převzato z předchozí právní úpravy, neboť se osvědčilo jako správné. Základní podmínkou trvalého vývozu zbraní a střeliva mimo území České republiky do jiné země, je povolení k vývozu zbraně a střeliva. Jako předpoklad vydání požadovaného povolení je souhlas země, kam má být zbraň či střelivo vyvezena. Povolení vydávají většinou policejní orgány zemí. Nutností je zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraní a střeliva, jenž je vydáván fyzickým osobám jako držitelům zbrojních průkazů, fyzickým osobám jako podnikatelům a právnickým osobám vlastnícím zbrojní licenci. Zbrojní průvodní list se vydává ve dvou výtiscích, část A je určena pro nabyvatele zbraně po dobu, než zbraň opustí Českou republiku, část B slouží jako doklad prodávajícímu, jenž tento doklad spolu s průkazem zbraně odevzdá

---

⁸² PITRO, Michal, Ivo MUSIL a Ivan SEIFERT. *Zbrojní průkaz snadno a rychle: Zkouška odborné způsobilosti*. 1. vydání. Praha: JS Partner, 2012, s. 7. ISBN 978-80-87036-59-4.

příslušnému útvaru policie. Zbraň musí poté opustit Českou republiku do 5 dnů. Trvalý dovoz zbraní byl taky převzat z předchozí právní úpravy a nedoznal významných změn. Povolení dovozu se nazývá zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraní a střeliva. Dovezené zbraně kategorie A, B nebo C a střelivo do nich podléhají registraci a střelivo zvláštnímu režimu. Držitel zbrojního průvodního listu pro dovoz má povinnost dovezené zbraně do 10 dnů od překročení hranice státu hlásit příslušnému policejnímu útvaru a fyzicky je předložit ke kontrole a současně zbraně či střelivo rovnou zaregistrovat. Tranzitem zbraní a střeliva se rozumí zbraně kategorie A, B a C nebo střelivo do této zbraně dočasně dovezené do České republiky, kde je oprávněn držitel je držet nebo nosit a zpětně z České republiky vyvézt či ji pouze našim územím provézt, aniž by zde byla nošena. Uvedené varianty lze provést opět pouze na základě povolení, jenž se nazývá zbrojní průvodní list pro tranzit zbraní a střeliva, které vydává příslušný policejní útvar. Zbrojní průvodní list nemusí mít držitelé Evropského zbrojního pasu.

Evropský zbrojní pas je stejně jako zbrojní pas nebo zbrojní licence veřejnou listinou. „*Je to mezinárodní doklad, který platí jen na území ES, nikoliv na území celé Evropy, jak by napovídala jeho název.*“⁸³ Účinnost Evropského zbrojního pasu byla odložena kde dni vstupu České republiky do Evropské unie. Tímto dnem, tedy od 1. května 2004, začaly útvary Policie České republiky vydávat Evropský zbrojní pas i občanům České republiky. Jedná se o doklad nadnárodního charakteru, jenž je vydáván držitelům zbrojních průkazů v členských státech Evropské unie. Na principu dohody o volném pohybu osob na území členských států Evropské unie, opravňuje tento doklad jeho vlastníka přepravovat zbraně v něm uvedené. Podle platné směrnice Rady Evropských společenství č. 91/447/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní, se Evropský zbrojní pas využívá jen pro sportovní a lovecké účely s takovou podmínkou, že může jeho držitel prokázat účel cesty. Většinou se jedná o pozvání na určitou sportovní nebo loveckou akci. Do tohoto dokladu může být zapsána pouze taková zbraň, u níž je držitel oprávněným majitelem. Platnost Evropského zbrojního pasu je pět let, stejně jako platnost zbrojního průkazu. Doklad může být prodloužen o stejnou dobu. Platnost dokladu zaniká uplynutím doby jeho platnosti nebo dojde-li ke ztrátě, odcizení nebo poškození. Držitel je povinen jej odevzdat do 10 dnů po uplynutí doby platnosti na příslušném útvaru policie, který jej vydal.

---

⁸³ NĚMEC, Zdeněk a Vlastimil HUSÁK. *230 otázek a odpovědí pro uchazeče o zbrojní průkaz*. 1. vydání. Praha: PROSPEKTRUM, 1996, s. 21. ISBN 80-7175-045-X.

Provozování střelnic, ve kterých je možno střílet ze zbraní, jež reguluje zákon o zbraních, zůstal nezměněn i v nové právní úpravě z důvodu zájmu státu o jejich bezproblémový provoz. Rozdíl proti předchozí právní úpravě je ovšem ten, že původně se provoz střelnic označoval jako určitý druh podnikání, kdežto aktuální právní úprava se stanovuje na všechny střelnice a to i takové, které provozují myslivecká sdružení, sportovní střelecké kluby či jiné organizace. Jedinou drobnou úpravou byla určitá povinnost správce střelnice uvedená v § 55, ale jinak nebyla do tohoto ustanovení novelizacemi přijata žádná změna. Nutno zmínit, že z tohoto ustanovení jsou vyjmuty střelnice Policie ČR, Armády ČR, ostatních bezpečnostních sborů a střelnice provozované Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva. Střelnici jakéhokoliv typu lze provozovat jen na základě povolení. Žádost o toto povolení se podává na příslušném útvaru policie, v jehož územní příslušnosti se objekt nachází. Provozovatel střelnice nemusí vlastnit zbrojní licenci, tudíž nemusí ustanovit zbrojíře, místo něhož ustanoví fyzickou osobu, která bude odpovědná za bezpečný a bezproblémový provoz na střelnici a tím je správce střelnice. Správcem střelnice může být fyzická osoba starší 21 let, která je držitelem zbrojního průkazu B, C, D nebo E po dobu nejméně 3 let. Orgán státního dozoru má možnost pozastavit provoz střelnice ve dvou zákonem stanovených případech, a to v případě, kdy provoz na střelnici prokazatelně ohrožuje život a zdraví osob a taky v případě, že provoz střelnice ohrožuje životní prostředí a majetek. Novelou č. 484/2002 Sb., byly ustanoveny další dvě povinnosti, zajištění dodržování provozního řádu a zabezpečení ostrahy střelnice a taky povinné ustanovení o oznámení zranění nebo usmrcení osoby útvaru policie a to neprodleně.⁸⁴ Uvedeným rozbohem zákona č. 119/2002 Sb. bych rád zakončil kapitolu týkající se tohoto aktuálně platného právního předpisu.

---

⁸⁴ TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, s. 133-138. ISBN 978-7357-461-1.

9 ZÁKLADNÍ PŘEHLED PRÁVNÍ ÚPRAVY NA ÚSEKU ZBRANÍ A STŘELIVA V ZAHRANIČÍ

V této kapitole a zároveň závěrečné, se snažím porovnat právní předpisy na úseku zbraní a střeliva se zahraničními státy, konkrétně Německa, Švýcarska, Rakouska a Lichtenštejska. V kapitole se zabývám výkladem právních předpisů v těchto zemích, právní úpravě zakázaných zbraní a předmětů, podmínkami dovozu, vývozu a tranzitu zbraní a střeliva, ideami výkladu práva jednotlivých států. Tato kapitola může posloužit tomu, aby nedocházelo k nepříjemným následkům z důvodu neznalosti zákona, například ve formě vysokých pokut v rámci přestupkových řízení, které jsou pro občana České republiky v těchto zemích mnohonásobně vyšší, než je tomu z opačného hlediska.

9.1 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva ve Spolkové republice

Německo

Základní pramenem práva, jenž upravuje právo a povinnosti v rámci oblasti zbraní a střeliva v Německu je spolkový zákon o zbraních z 11. října 2002, v originále nazvaný Waffengesetz. Tento zákon určuje přesný výklad pojmů zbraní, střeliva, střelných zbraní a pojmy nabývání, držení a nošení zbraní, podmínkami zabezpečení zbraní, přepravou zbraní a tresty za porušení právních předpisů. Jako další významné právní předpisy můžeme označit například nařízení upravující poplatky ve vztahu zákona o zbraních, v originále *Konstenerordnung zum Waffengesetz*, a všeobecné nařízení k zákonu o zbraních, v původním znění *Allgemeine Waffengesetz Verordnung*. Uvedený zákon doznal několika zásadních změn od uvedení v platnost. Provádění ustanovení zákona je převážně v kompetenci jednotlivých spolkových zemí. V zásadních otázkách jako nabývání, držení a nošení zbraní, výroby, zpracování a i střelby ze zbraní, jsou příslušné zemské úřady jednotlivých zemí. U těchto úřadů je možno zjistit informace o zákazu nošení určitých typů zbraní. Udělování výjimek pro zakázané předměty a zbraně je podle zákona v kompetenci Spolkového kriminálního úřadu BKA.⁸⁵ Tento úřad rozhoduje i v otázce pochybností o zařazení zbraně do

---

⁸⁵HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 11-12. ISBN 978-80-87212-33-2.

patříčné kategorie a tato rozhodnutí se uveřejňují ve Spolkovém věstníku. V otázkách ověřování zbraní a udělování zkušebních značek je příslušný Spolkový fyzikálně-technický ústav.

Za účelem splnění mezinárodních závazků Německa v sekci označování a policejního sledování střelných zbraní, vstoupila v účinnost nová ustanovení zákona o zbraních a to dne 1. dubna 2008. Na rozdíl od České republiky přijalo Německo velmi přísné ustanovení o zákazu nošení napodobenin střelných zbraní a některých typů nožů. Střelné zbraně musejí být také nově označeny i údaji o státu, kde byly vyrobeny či kam byly vyvezeny z důvodu lepšího vysledování případného původu zbraní. Byl stanoven přísný zákaz nošení napodobenin střelných zbraní na veřejnosti. Policista by mohl napodobeninu považovat za pravou zbraň a zasáhnout. Napodobeniny musí být převáženy jen v uzavřeném obalu.

Plynové či poplašné zbraně, v České republice označované jako expanzní zbraně, nejsou zákazem dotčeny, nicméně je nutné k jejich držení a nošení vlastnit tzv. malý zbrojní průkaz. Nošení sečných a úderných zbraní, nožů s jednoručním ovladatelným mechanismem a pevnou čepelí delší než 12 cm, je zakázáno. Mezi mladistvými pachateli jsou uvedené zbraně velice prestižní a rozšířené. V návaznosti na mladistvé pachatele musím zmínit zpřísnění podmínek pro zabezpečení zbraní za účelem neoprávněného přístupu k nim, které vešlo v platnost v roce 2009. Motorem tohoto zpřísnění byl případ tragické události, kdy dne 11. března 2009 ve Winnendenské škole zastřelil sedmnáctiletý mladík otcovou samonabíjecí pistolí patnáct žáků a kantorů a posléze spáchal sebevraždu. Zbraň byla legálně držena otcem mladíka, ovšem nebyla uložena v předepsané skříni pro uchovávání zbraní a střeliva. Po této a podobných událostech, je od poslední novelizace uložena žadateli povinnost prokázat budoucí řádné zabezpečení zbraně či zbraní, které chce nabýt.

Na základě ustanovení směrnice Evropského společenství 2008/51/EC⁸⁶ má být, stejně jako v České republice, zaveden u členských států EU elektronický registr zbraní, v němž se budou uchovávat data po dobu minimálně 20 let a to do roku 2014. Vybudování registru si Německo stanovilo do konce roku 2012. Podobně jako v České republice přišla se změnou zákona dne 24. července 2009 zbraňová amnestie, na jejímž základě mohli občané beztrestně odevzdávat nedovoleně držené zbraně a střelivo na příslušných policejních úřadech do konce roku 2009. Podmínkou garance beztrestnosti bylo, že uvedenou zbraní nebyl spáchán žádný trestný čin.

---

⁸⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008: kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 2008. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0051:cs:NOT>

V následujícím textu bych rád objasnil základní právní předpisy vztahující se k uvedené oblasti. Nabytí a držení zbraní může ten, kdo ji má ve své skutečné moci a na legálnosti nabytí nebo právnímu titulu nabytí nezáleží. Legální nabytí a držení zbraně je možno na základě vystavení karty držení zbraně, případně zápisu zbraně do již vlastněné karty. Zápisem konkrétní zbraně do karty držení zbraně je vázáno oprávnění k nabytí a držení střeliva. Přeprava zbraně je možná pouze v uzavřeném obalu a separátně od střeliva. Nosit zbraň může ten, kdo nad ní vykonává skutečnou moc a je držitelem platného zbrojního průkazu. Pro nabytí zbraní s ostrými náboji, jejich nošení a skladování je nutné mít platnou kartu držení zbraně. Pro volné nošení střelné zbraně je nutno vlastnit zbrojní průkaz a pro zbraně plněné plynem je nutné vlastnit alespoň tzv. malý zbrojní průkaz. Vývoz, dovoz a tranzit střelných zbraní a střeliva je podobný jako v České republice a to díky členství v Evropské unii obou států. Je požadováno německé povolení k přepravě, povolení členského státu k vývozu z jeho země a doložit oprávnění příjemce v Německu k nabytí a držení zbraně. Přepravce je nucen vlastnit německé oprávnění pro nabývání a držení přepravovaných zbraní a střeliva.

9.2 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva ve Švýcarské konfederaci

Základním právním předpisem, který upravuje oblast zbraní a střeliva ve Švýcarsku, je spolkový zákon o zbraních, doplňcích zbraní a střelivu, v originále znějící jako Bundesgesetz über Waffen, Waffenzubehör und Munition ze dne 20. června 1997. Navíc bylo k zákonu vydáno doprovodné nařízení o zbraních, doplňcích a střelivu ze dne 2. července 2008. Toto doprovodné nařízení obsahuje bližší definice pojmů uvedených v zákoně a nebo výši správních poplatků, které jsou požadovány. Podle uvedeného zákona se dělí zbraně ve Švýcarsku na podléhající povolovacímu režimu, podléhající ohlašovacímu režimu a na zakázané zbraně. Z působnosti zákona jsou vyjmuty, podobně jako v České republice, celní a policejní složky a vojenské složky.

Pojem zbraně vysvětluje švýcarská legislativa jako předměty určené k tomu, aby rozstříknutím nebo rozprášením nějaké látky natrvalo poškodily zdraví člověka.⁸⁷ V sekci nožů se za zbraň považují takové nože, jejichž čepel se dá otevřít jednoručně automatickým systémem a jsou delší v otevřeném stavu více než 12 cm, dále nože

---

⁸⁷ HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejnska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 46. ISBN 978-80-87212-33-2.

s čepelí, jenž je delší než 5 cm, nože motýlkového typu, dýky se symetrickou čepelí kratší než 30 cm a vrhací nože. Následně jsou mezi zbraně zařazeny předměty určené ke zranění lidí jako boxery, obušky, praky nebo také vrhací hvězdice. Z netypických zbraní jsou to zařízení vyvolávající elektrošok, jež můžou trvale poškodit zdraví člověka či ochromit jeho schopnost obrany. V neposlední řadě jsou to zbraně na stlačený vzduch a plyn s kinetickou energií nejméně 7,5 J, napodobeniny zbraní, airsoftové zbraně, zbraně pro poplašné náboje či napodobeniny zbraní. Na druhou stranu nejsou za zbraně považovány a ze zákona vyjmuty zbraně jako nůž s pevnou čepelí, otvírací nůž obsluhovaný oběma rukama, jednoručně obsluhovaný otvírací nůž bez automatického mechanismu, samurajské meče, dýky s asymetrickou čepelí a pepřové spreje. Z mého pohledu je zákon vcelku benevolentní, když nezařazuje uvedenou skupinu mezi zbraně jako takové. Za zakázané pomocné předměty jsou považovány kuše, luky a praky bez opěrky ruky. Za doplňky zbraní označuje švýcarský zákon tlumiče hluku výstřelu, laserová zařízení a zařízení pro noční vidění a nebo vrhače granátů, jenž tvoří součást střelné zbraně. Nebezpečnými předměty označujeme kladivo, šroubovák, sekeru, baseballovou pálku, nůžky a nebo taky řetěz od jízdního kola. Zajímavostí je, že nebezpečným předmětem není považován kapesní nůž.

Nošení zbraně či její přeprava na veřejnosti, je podmíněna vlastnictvím povolení k nošení zbraně od příslušného kantonálního úřadu. Pro obdržení tohoto povolení platí stejné požadavky jako pro povolení opravňující nabytí zbraně. Podmínkou je, že žadatel musí doložit, že zbraň potřebuje ke své ochraně, ochraně ostatních osob nebo věcí před opravdovým reálným nebezpečím. Povolení vystavuje již zmíněný kantonální úřad dle místa pobytu osoby. Platnost povolení je pět let, platí po celém území Švýcarska a žadatel musí vykonat příslušnou zkoušku. Nabývání zbraní je uvedeno v článku 8 tohoto zákona, kde je popsáno, že žadatel musí získat povolení k nabývání zbraní. Povolení vydává opět kantonální úřad příslušný dle místa pobytu, povolení je platné 6 měsíců a zmocňuje k nabytí jediné zbraně či hlavní části zbraně. Nabytí zbraní podléhajících ohlašovacímu režimu je vykonáváno zpravidla pomocí písemné smlouvy, u zbraní podléhajících povolovacímu režimu je nutné povolení pro nabytí zbraně vydané kantonálním úřadem a u zakázaných zbraní je nutné získat výjimku. Přeprava zbraní není omezena vlastnictvím patřičného povolení, podmínkou je, že zbraň i střelivo musí být přepravovány odděleně a zbraň nesmí mít ani náboje v zásobníku. Dovoz zbraní do Švýcarska je umožněn vydáním jednorázového povolení pro dovoz zbraní a střeliva, které vydává centrální pracoviště, je platné 6 měsíců a musí být podáno společně s kopií povolení pro obchodování. Všeobecné povolení pro dovoz

zbraní a střeliva je platné 12 měsíců. Dle ustanovení celního zákona je nutné dovážené zbraně nahlásit příslušným úřadům. Vývoz střelných zbraní ze země je závislý na cílové destinaci, zda patří do Schengenského prostoru či nikoliv. Pokud chceme vyvézt střelnou zbraň či střelivo do členského státu Schengenského prostoru, musíme požádat centrální pracoviště o vydání průvodního listu pro vývoz. Vývoz zbraní mimo Schengenský prostor a jiných zbraní je umožněn na základě předpisů o válečném materiálu nebo o kontrole zboží, který je povolen Státním sekretariátem pro hospodářství (SECO).⁸⁸

9.3 Právní úprava z oblasti zbraní a střeliva v Rakouské republice

V Rakousku je oblast zbraní a střeliva upravena spolkovým zákonem o zbraních Bundesgesetz über die Waffenzulassung, z roku 1996. Důležitá upozornění jsou dále rozvedena prováděcím nařízením spolkového ministra vnitra. Obecná definice zbraní určuje za zbraně předměty, které jsou svojí povahou určeny k tomu, aby svým působením odstranily nebo snížily schopnost člověka k obraně či útoku a jsou používány při lovu či sportovní střelbě k vystřelování střel. V Rakousku mají zbraně, podobně jako v České republice, rozděleny do kategorií. V kategorii A jsou obsaženy zakázané zbraně a zbraně považované za válečný materiál, v kategorii B zbraně podléhající povolovacímu řízení, zbraně podléhající ohlašovacímu režimu jsou začleněny do kategorie C a ostatní zbraně do kategorie D. Za zakázané zbraně jsou považovány maskované zbraně, střelné zbraně jenž lze jiným způsobem složit, zasunout do sebe, zkrátit nebo rozložit, brokovnice, opakovací brokovnice typu Pumpguns, zbraně s tlumičem i svítilnou a úderné zbraně typu boxer, obušek aj.

Nabývání a držení střelných zbraní podléhajících povolovacímu režimu opravňuje karta držení zbraně. Tato karta ovšem neopravňuje k nošení zbraní. Je vydávána úřady okresní samosprávy, případně příslušným policejním ředitelstvím spolkové policie podle místa žadatelova pobytu. Pro vydání karty je nutný věk dovršených 21 let a prokázání oprávněného důvodu. K nošení zbraně potřebuje žadatel vlastnit zbrojní pas, který je veřejnou listinou. Vydávání zbrojního pasu je určeno stejnými úřady jako karta držení zbraně a předpokladem k vydání je dovršení 21 let věku, spolehlivost a prokázání oprávněného důvodu. Pro vývoz střelné zbraně či

---

⁸⁸ HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejnska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 45-56. ISBN 978-80-87212-33-2.

střeliva ze spolkového území do jiného členského státu EU vystaví příslušný úřad na žádost povolení k vývozu.⁸⁹ Vývoz může být povolen pouze tehdy, pokud předloží držitel zbraně či střeliva předchozí souhlas státu konečného určení. S dovozem zbraně je to podobné. Pokud je dovážena zbraň nebo střelivo z členského státu EU na území Rakouska, vystaví příslušný úřad na základě předchozí žádosti souhlas s dovozem zbraně. Povolení k vývozu či dovozu zbraně a střeliva musí doprovázet zbraň až na místo určení a musí být předloženo na výzvu ke kontrole orgánům veřejného dozoru. V případě dovozu či vývozu zbraně mimo země EU mohou být potřebné dokumenty vydány pouze tehdy, pokud neexistují žádné skutečnosti, které by naznačovaly narušení veřejného pořádku a ohrožení veřejné bezpečnosti držitelem zbraní či střeliva. Zbraně podléhající povolovacímu režimu a střelivo pro krátké stříelné zbraně mohou být dovezeny na spolkové území pouze na základě zbrojního pasu, karty držení zbraně či potvrzení dle § 39 odst. 2. Příslušné úřady určené k provádění toho zákona jsou již zmiňované orgány okresní správy a ředitelství spolkové policie.⁹⁰

9.4 Právní úprava v oblasti zbraní a střeliva v Lichtenštejnském knížectví

V Lichtenštejnsku existuje poměrně nová právní úprava v oblasti zbraní a střeliva, zásadně modifikovaný zákon o zbraních Waffengesetz platný od 1. července 2009. Vzhledem k podobné geografické poloze a způsobu uvažování obyvatelstva, byl zákon velmi inspirován švýcarským právním předpisem. Nový zákon nahradil stávající z roku 1971 z důvodu nutné reakce na přidružení země k Schengenskému a Dublinskému systému. Změny zákona se týkaly mj. katalogizace zbraní, nabývání zbraní, převodu vlastnictví ke zbraním aj. Stejně jako ve švýcarském zákoně o zbraních je i v tom lichtenštejnském vydáno nařízení o zbraních, doplňcích zbraní a střelivu, které podrobněji vysvětluje pojmy obsažené v zákoně. Za zbraně jsou považovány podle zákona stříelné zbraně jako revolvery, pistole, pušky, brokovnice a kulovnice, dlouhé zbraně typu pump action a lever action, elektrošoková zařízení, spreje s dráždivými látkami, úderné zbraně typu boxer, obušek aj., zbraně na stlačený vzduch a plyn, napodobeniny zbraní, nože a dýky atp. Za zbraně se nepovažují běžné nože, pepřové spreje, otevírací nože obsluhované oběma rukama,

---

⁸⁹ HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejnska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 70. ISBN 978-80-87212-33-2.

⁹⁰ HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejnska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 72. ISBN 978-80-87212-33-2.

samurajské meče, dýky s asymetrickou čepelí a nože bez automatického mechanismu otvírání.

Nabývání a držení zbraní je dáno specifickými podmínkami určené pro rozdílné kategorie. V případě nabývání privilegovaných zbraní je potřebná písemná smlouva, u zbraní podléhajících povolovacímu režimu je nutné vlastnit povolení pro nabývání zbraní a v případě zakázaných zbraní je nutná povolená výjimka. Pro nabytí privilegované zbraně je nutné mít již zmíněnou kupní smlouvu, jejíž kopii je nutné neprodleně zaslat na příslušný policejní úřad. U zbraně podléhající povolovacímu režimu je třeba vyplněný formulář žádosti, výpis z lichtenštejnského rejstříku trestů a kopii platného cestovního dokladu či identifikační karty. U zakázaných zbraní je povoleno jejich nabytí na základě výjimky udělené zemskou policií a písemné odůvodnění.

Dovoz, vývoz a tranzit předmětů určených zákonem o zbraních se řídí stejnými podmínkami jako ve Švýcarsku a to na základě celní smlouvy založené mezi těmito zeměmi. Všechna povolení týkající se Lichtenštejnska jsou udělována švýcarskými spolkovými úřady, kromě evropského zbrojního pasu, jenž je vystavován místní policií. Nošení zbraně je nutné pro osoby, které chtějí nosit zbraň na místech přístupných veřejnosti. Musí ovšem věrohodně doložit, že zbraň potřebuje ke své ochraně, k ochraně jiných osob či majetku před reálnou hrozbou. Samozřejmostí je prokázání znalostí v oblasti manipulace se zbraní a znalosti potřebných právních norem. Při převozu musí být zbraň i střelivo od sebe odděleny.⁹¹

---

⁹¹ HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejnska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 80-87. ISBN 978-80-87212-33-2.

ZÁVĚR

Závěrem této diplomové práce bych rád řekl, že jakákoliv dobrá právní úprava se preventivně snaží zabránit problémům a negativním jevům, jenž mohou její aplikací vzniknout. Je jasné, že ne všechny situace se dají předvídat a z toho důvodu se musí ve většině případů reagovat na vzniklá negativa právní úpravy až s určitým časovým posunem. Výše uvedené v podstatě označuje známý uzavřený trojúhelník, *de lege ferenda, de lege lata a de lege applicata*.

Proto i v této oblasti práva a právních předpisů bylo a bude nutností postupem času, v zásadě podle praxe, provést potřebné změny. Jak je z této diplomové práce patrné, docházelo během doby k upravování norem a předpisů tak, jak si to vyžadovala aktuální situace, případně si to potřebovala doba nadcházející a hlavně, aby byla zachována bezpečnost a ochrana osob nebo majetku. Vzhledem k neustálému vývoji nových a modernějších zbraní se právní předpisy musí upravovat, aby nedocházelo k jejich zneužívání. Velkým přínosem považuji například i to, že zákon č. 288/1995 Sb., vycházel z predikce možného budoucího vstupu České republiky do Evropské unie a částečně využil ke svému vzniku směrnici Rady Evropské unie č. 91/447/CE. Všechny další zákony o zbraních a střelivu byly, jsou a budou připravovány s cílem sladění se současnými i budoucími předpisy Evropské unie.

Určité problémy hodné úvahy a diskuse se objevují i dnes. Jako příklad bych rád uvedl neustálé vytýkání novelizací od Asociace muzeí a galerií. Pozitivem v nové úpravě je pro muzea posunutí hranice určující historické zbraně až na rok 1890. Pro muzea je to určitě kladným prvkem, nicméně podle současné právní úpravy dochází ke kolizi mezi platným zákonem v České republice a směrnicí Evropské unie, kde je hranice označení historických zbraní vyrobených do roku 1870. Tím dochází k problému s cestováním do ostatních zemí Evropské unie na základě evropského zbrojního pasu, kde většina zemí přijala rok 1870 jako platný podle směrnic evropského zákona. V Česku je hranicí rok 1890 tzn. majitel zbraně vyrobené mezi lety 1870 – 1890 může při cestování s touto zbraní být finančně či jinak sankcionován.

Rozdílné názory a pestrá diskuze se objevuje taky ve spojení s držením a nošením mechanických zbraní. Platný zákon umožňuje volné držení a nošení těchto zbraní bez jakékoliv registrace. Je třeba brát v potaz, že vzdálenost účinného dostřelu u těchto typů zbraní, například kuší, dosahuje i několika stovek metrů. Z toho důvodu by mohlo dojít ke zneužití těchto zbraní pro trestnou činnost. V dnešní moderní době jsou navíc uvedené zbraně tak špičkově vykonstruovány a vybaveny nejmodernějšími

zaměřovacími systémy, že se mohou srovnávat i se střelnými či laserovými zbraněmi. V uvedené části bych rád ještě upozornil na jednu skutečnost a tou je vztah počtu střelných zbraní a úrovně kriminality. Spousta autorů různých publikací neustále opakuje stejný názor, že uvedený vztah je založen na přímé úměře, tedy čím větší počet střelných zbraní v rukou obyvatelstva, tím vyšší kriminalita. Uvedené teze bych rád označil za nepodložené. Ze statistických údajů Rady objektivních výzkumů vyplývá, že střelné zbraně nejsou zdaleka nejobvyklejším nástrojem, jímž se páchají trestné činy.

Díky kosmopolitnímu sjednocování zemí v Evropě, jejíž součástí jsou země mnoha odlišných kulturních zvyků, mnoha jazyků a dalších typických znaků se v minulosti vytvořil cíl učinit z Evropy soudržný celek, jenž by byl konkurence schopný na globální úrovni Spojeným státům americkým a aktuálně i Čínské lidové demokratické republice. Proto vznikla myšlenka vytvořit Evropskou unii, která by byla v globálním měřítku silným protivníkem uvedených států. Tato myšlenka se začala realizovat podpisem Maastrichtské smlouvy roku 1993. Od té doby již vzniklá Evropská unie připojuje postupně ostatní státy Evropy na základě určitých podmínek, aby vytvořila bezcelní tržní prostředí a ucelené hospodářství. Z tohoto důvodu je nutné postupně i v právní oblasti upravovat předpisy podle požadavků a směrnic Evropské unie i v členských státech. Vstup České republiky do Evropské unie změnil určitá pravidla i v zákoně, jenž se týká zbraní a střeliva a to tak, aby vytvořil soulad s uvedenými směrnicemi. Zanikly celnice na hranicích států a vzhledem k tomu, že je naše republika obklopena pouze státy patřící do Evropské unie, neexistuje tudíž žádná přísnější kontrola pohybu zbraní mezi naším státem a státy okolními. Jediná možnost odhalit nelegální koloběh zbraní je pouze náhodná kontrola policejních či celních zákonodárců. To se mě osobně jeví jako nedostačující prvek, protože může snadno docházet ke zneužívání zbraní a jejich nelegálnímu používání. Proto souhlasím s myšlenkou, která se již pomalu stává realitou, že veškeré vyrobené zbraně budou mít něco jako odemykací mechanismus, založený na otisku prstů. Stručněji řečeno tím, že zbraň bude mít skener otisků prstů, nebude docházet ke zneužití zbraně neoprávněným majitelem a v podstatě dojde k eliminaci použití kýmkoliv jiným, než je samotný majitel zbraně. Navíc bude používání zbraní kontrolováno a detekováno pomocí GPS signálu informujícím o lokaci, času a použití konkrétní zbraně. V tom vidím velký přínos odhalování trestných činů v budoucím světě zbraní a střeliva.

Je jasné, že právní úprava v oblasti zbraní a střeliva je velmi potřebná, aby nedocházelo ke zneužívání zbraní a existovaly určité vymezující mantinely označující

pravidla používání. Nicméně si myslím, že lze i v dnešní době uvedená pravidla lehce obejít. Zaráží mě možnost opatření si velkého množství zbraní pomocí internetu bez jakýchkoliv omezení a povolení. V dnešní době, kdy je internet téměř v každé domácnosti a stal se součástí našich aktuálních životů i budoucnosti, je možno, aby si i dítě předškolního věku zajistilo díky internetu jednoduchým způsobem dodání zbraně až do domu a dokonce kolují v této síti i informace k jednoduchému sestrojení zbraně nebo i funkční bomby. Je samozřejmé, že existují útvary, které se zabývají kriminalitou prodeje zbraní a střeliva a ostatních nebezpečných či zakázaných produktů na internetu, ale i tak je bezpočet případů, které skončily tragédií zapříčiněnou nelegálně drženy zbraněmi a střelivem. Kolikrát se dovídáme, že zejména ve Spojených státech amerických, kde je ve většině zemí povoleno používat svévolně zbraně na svém pozemku, došlo ke spoustě tragédií, kdy školák postřílel spoustu svých spolužáků, kantorů a na závěr zastřelil i sebe. I z toho důvodu se nechal slyšet aktuální prezident Spojených států amerických, že je pro zpřísnění a omezení benevolentních předpisů platících v těchto státech.

Závěrem bych ještě rád shrnul, že větší hrozbu vidím v dnešním moderním způsobu boje, který využívá spíše jaderné a chemické zbraně k rychlému potlačení odporu a taky zbraně s milimetrovou detekcí cíleného dopadu jako řízené střely, střely naváděné teplem, laserové zbraně aj. Obávám se toho, že může v budoucnu dojít k nepřekonatelným sporům určitých zemí, vlastníci zbraně hromadného ničení a vypukne jaderná válka. Klasické zbraně, jak je známe z našeho pohledu, jsou dle mého názoru minulostí. Na úplný závěr své diplomové práce musím konstatovat, že problematika dané právní úpravy v této oblasti zahrnuje široký rozsah, proto jsem se nemohl zabývat podrobněji všemi úseky. Snažil jsem se o výběr těch podstatných.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009. ISBN 978-80-7357-461-1.

KOVÁRNÍK, Libor. *Zákon o střelných zbraních a střelivu: (zák. č. 119/2002 Sb.)*. 1. vydání. Praha: Eurounion, 2002. ISBN 80-7317-014-0.

KOVÁRNÍK, Libor a Miroslav ROUČ. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 978-80-7380-030-7.

PITRO, Michal, Ivo MUSIL a Ivan SEIFERT. *Zbrojní průkaz snadno a rychle: Zkouška odborné způsobilosti*. 1. vydání. Praha: JS Partner, 2012. ISBN 978-80-87036-59-4.

VIČAR, Radim. *Právo bezpečnosti a obrany ČR*. 2. vydání. Brno: Univerzita obrany, 2010. ISBN 978-80-7231-765-3.

HRAZDÍRA, Ivo, Libor KOVÁRNÍK a František NOVOTNÝ. *Použití zbraně a zákon*. 1. vydání. Praha: Eurounion, 2000. ISBN 80-85858-83-5.

CHLUDIL, Ivan, Antonín KREML a Miloslav ŠIKÝŘ. *Střelné zbraně a zákon*. 1. vydání. Praha: ARS-ARM, 1996. ISBN 80-902043-0-9.

VANĚK, Ondřej. *Co musí znát uchazeč o zbrojní průkaz*. 1. vydání. Praha: Radix, 1996. ISBN 80-86031-05-5.

NĚMEC, Zdeněk a Vlastimil HUSÁK. *230 otázek a odpovědí pro uchazeče o zbrojní průkaz*. 1. vydání. Praha: PROSPEKTRUM, 1996. ISBN 80-7175-045-X.

JANSA, Viktor. *Zákon o střelných zbraních: Zákon č. 288/1995 Sb. a související předpisy*. 1. vydání. Praha: EUROUNION, 1996. ISBN 80-85858-31-2.

FAKTOR, Zdeněk. *Zbraně pro sebeobranu*. 2. doplněné vydání. Praha: Magnet-Press, 1995. ISBN 80-85434-76-8.

KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vydání. Brno: Knihař, 1996. ISBN 80-901924-2-4.

BRANDEJS, Bedřich. *Zbraně střelecké, lovecké, terčovní a obranné*. 1. vydání. Praha: ARS-ARM, 1997. ISBN 80-902043-1-7.

KROUPA, Jiří a Karel SCHELLE. *Historie a současnost českého a československého konstitucionalismu*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 1993. ISBN 80-210-0617-X.

KOVÁRNÍK, Libor a Miroslav ROUČ. *Zbraně a střelivo*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 9788073800307.

VYHNANOVSKÝ, František. *Zbraně a střelivo: komentované předpisy platné v zemi České a Moravskoslezské*. Praha: Československý Kompas, 1936.

HANUŠKA, David. *Cestování se zbraní na území Německa, Rakouska, Švýcarska a Lichtenštejnska*. 1. vydání. Praha: Leges, 2010. ISBN 978-80-87212-33-2.

ŠÍMA, Alexander. *Zákon o střelných zbraních a střelivu a předpisy související*. Praha: C. H. Beck, 1996. ISBN 80-7179-079-6.

DÍTĚ, Tibor. Znehodnotenie zbrane – nadobudnutie a držba. *Střelecká revue*. 1988, roč. 19, č. 10.

Seznam použitých internetových zdrojů

MVCR. *Zbrojní průkaz (pro fyzickou osobu)*. [online]. © 2010 [cit. 2014-02-16].

Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/rady-a-sluzby-dokumenty-zbrojni-prukaz-pro-fyzickou-osobu.aspx>

Seznam ostatních zdrojů

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008: kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 2008. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0051:cs:NOT>

Zákon č. 119 ze dne 8. března 2002: o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 2002, částka 52. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-119>

Vyhláška Ministerstva vnitra č. 384 ze dne 6. srpna 2002: o provedení některých ustanovení zákona o zbraních. In: *Sbírka zákonů*. 2002. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgazf6mzygg>

Zákon č. 228 ze dne 4. července 2003: kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 2003. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgazv6mrsha>

Zákon č. 102 ze dne 22. února 2001: o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků). In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgayv6mjqqi>

Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 370 ze dne 26. července 2002: o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva. In: *Sbírka zákonů*. 2002. Dostupné z: <http://www.zbrojniprukaz-testy.cz/index.php/narizeni-vlady-c-370-2002-sb>

Zákon č. 156 ze dne 18. května 2000: o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o zacházení s některými pyrotechnickými výrobky. In: *Sbírka zákonů*. 2000. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgayf6mjvgy>

Zákon č. 484 ze dne 12. prosince 2008: kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 2008, částka 155. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-12-prosince-2008-kterym-se-meni-zakon-c-1192002-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-a-o-zmene-zakona-c-1562000-sb-o-overovani-strelnych-zbrani-streliva-a-pyrotechnicky-predmetu-a-o-zmene-zakona-c-2881995-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-zakon-o-strelnych-zbranich-ve-zneni-zakona-c-131998-sb-a-zakona-c-3681992-sb-o-spravnych-poplaccich-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakona-c-4551991-sb-o-zivnostenskem-podnikani-zivnostensky-zakon-ve-zn>

Zákon č. 170 ze dne 7. června 2007: kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do schengenského prostoru. In: *Sbírka zákonů*. 2007. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqga3v6mjxga>

Zákon č. 310 ze dne 23. května 2006: o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem). In: *Sbírka zákonů*. 2006, částka 96. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-310>

Zákon č. 359 ze dne 19. srpna 2005: kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony. In: *Sbírka zákonů*. 2005, částka 124. Dostupné z: <http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?CP=2005s359&DR=SB>

Zákon č. 537 ze dne 29. července 2004: kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. In: *Sbírka zákonů*. 2004, částka 184. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-29-cervence-2004-kterym-se-meni-zakon-c-1401961-sb-trestni-zakon-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakon-c-1192002-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-a-o-zmene-zakona-c-1562000-sb-o-overovani-strelnych-zbrani-streliva-a-pyrotechnicky-predmetu-a-o-zmene-zakona-c-2881995-sb-o-strelnych-zbranich-a-strelivu-zakon-o-strelnych-zbranich-ve-zneni-zakona-c-131998-sb-a-zakona-c-3681992-sb-o-spravnych-poplaccich-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakona>

Zákon č. 227 ze dne 26. června 2003: kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 119/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., a některé další zákony. In: *Sbírka zákonů*. 2003. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mrqgazv6mrsg4>
Rozhodnutí pléna Ústavního soudu č. 16/98 ze dne 17. února 1999. In: *Sbírka rozhodnutí*. 1999. Dostupné z: <http://kraken.slv.cz/PI.US16/98>

Směrnice Rady č. 93/15/EHS ze dne 5. dubna 1993: o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 1993. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:13:12:31993L0015:CS:PDF>

Zákon č. 22 ze dne 24. ledna 1997: o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. In: *Sbírka zákonů*. 1997, částka 6. Dostupné z: <http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=1997s022>

Důvodová zpráva k zákonu č. 288/1995 Sb., ze dne 1. 8. 1995: o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1995. Dostupné z: <http://www.psp.cz/eknih/1996ps/tisky/t016700.htm>

Zákon České národní rady č. 200 ze dne 17. května 1990: o přestupcích. In: *Sbírka zákonů*. 1990, částka 35. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1990-200>

Zákon České národní rady č. 552 ze dne 6. prosince 1991: o státní kontrole. In: *Sbírka zákonů*. 1991. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzheyv6njvgi>

Vyhláška Ministerstva vnitra č. 50 ze dne 26. února 1996: o provedení některých ustanovení zákona o střelných zbraních. In: *Sbírka zákonů*. 1996, částka 14. Dostupné z: <http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?CP=1996s050&DR=SB>

Zákon č. 13 ze dne 7. ledna 1998: kterým se mění a doplňuje zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních). In: *Sbírka zákonů*. 1998. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=onrf6mjzhe4f6mjtfuya&conversationId=521542>

Ústavní zákon České národní rady č. 4 ze dne 15. prosince 1992: o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky. In: *Sbírka zákonů*. 1993. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzhezv6na>

Ústavní zákon č. 23 ze dne 9. ledna 1991: kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky. In: *Sbírka zákonů*. 1991. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzheyv6mrt>

Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 10 ze dne 9. ledna 1984: kterou se vydávají podrobnější předpisy o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1984, částka 2. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzha2f6mjg>

Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 264 ze dne 25. června 1990,; kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 10/1984 Sb., kterou se vydávají podrobnější předpisy o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1990, částka 42. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=38611&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Zákon č. 147 ze dne 14. prosince 1983: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1983. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzhazv6mjug4>

Vyhláška ministerstva vnitra Československé socialistické republiky č. 96 ze dne 20. října 1970: o doplnění vyhlášky č. 124/1961 Sb., o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1970, částka 30. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=31723&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Vyhláška ministerstev zemědělství a vnitra č. 7 ze dne 21. ledna 1955: o loveckých zbraních. In: *Úřední list*. 1955. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=27958&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Vyhláška ministerstva vnitra č. 124 ze dne 7. listopadu 1961: o střelných zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1961. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgyyv6mjsgq>

Zákon č. 162 ze dne 16. června 1949: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů*. 1949, částka 48. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=21601&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Ústavní dekret č. 11 vydaný dne 3. srpna 1944. In: *Úřední věstník československý*. 1944. Dostupné z: http://iuridictum.pecina.cz/index.php?title=%C3%9Austavn%C3%AD_dekret_%C4%8D._11/1944_%C3%9A%C5%99._v%C4%9Bst._%C4%8Dsl.&action=edit

Nařízení ministerstva vnitra, spravedlnosti, financí a policie č.39 ze dne 11. února 1860,; ve znění nařízení ministerstva vnitra, spravedlnosti, financí a železnic ze dne 1. října 1896, č. 182 ř.z., jímž se předchozí nařízení doplňuje. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1860, částka 39. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=58&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Zákon č. 50 ze dne 19. března 1923: na ochranu republiky. In: *Sbírka zákonů*. 1923, částka 3. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgizv6njqfzygmmjtfuya>

Patent císařský č. 223 ode dne 24. října 1852. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1852, částka LXVII. Dostupné z: <http://is.muni.cz/do/1499/el/estud/praf/ps09/dlibrary/web/rs.html>

Zákon č. 207 ze dne 17. prosince 1931: o zkoušení a označování ručních střelných zbraní a o označování nábojů. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1931, částka 96. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=5361&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Vyhláška ministerstva vnitra č. 365 ze dne 5. prosince 1953: kterou se vydávají podrobnější předpisy k provedení zákona o zbraních a střelivu. In: *Úřední list*. 1953, částka 150. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=27559&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

Zákon č. 81 ze dne 8. dubna 1938: o zbraních a střelivu. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1938, částka 26. Dostupné z:
http://depositum.cz/knihovny/ckd/tiskclanek.php?id=c_21744

3. Nařízení č. 63 ze dne 2. dubna 1853: o držení a nošení soukromých zbraní vojenskými osobami. In: *Říšská sbírka zákonů*. 1853. Dostupné z:
http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0796_02.htm
Vládní nařízení č. 186/1929: o některých přesunech působnosti zemských úřadů na úřady okresní. In: *Sbírka zákonů a nařízení*. 1929, 72/1929. Dostupné z:
<http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=4938&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A – Zbrojní průkaz	I
Příloha B – Zbrojní licence	II
Příloha C – Evropský zbrojní pas (UK)	III
Příloha D – Žádost o vydání zbrojního průkazu	IV
Příloha E – Žádost o vydání zbrojní licence	V
Příloha D – Žádost o vydání evropského zbrojního pasu.....	VI

PŘÍLOHY

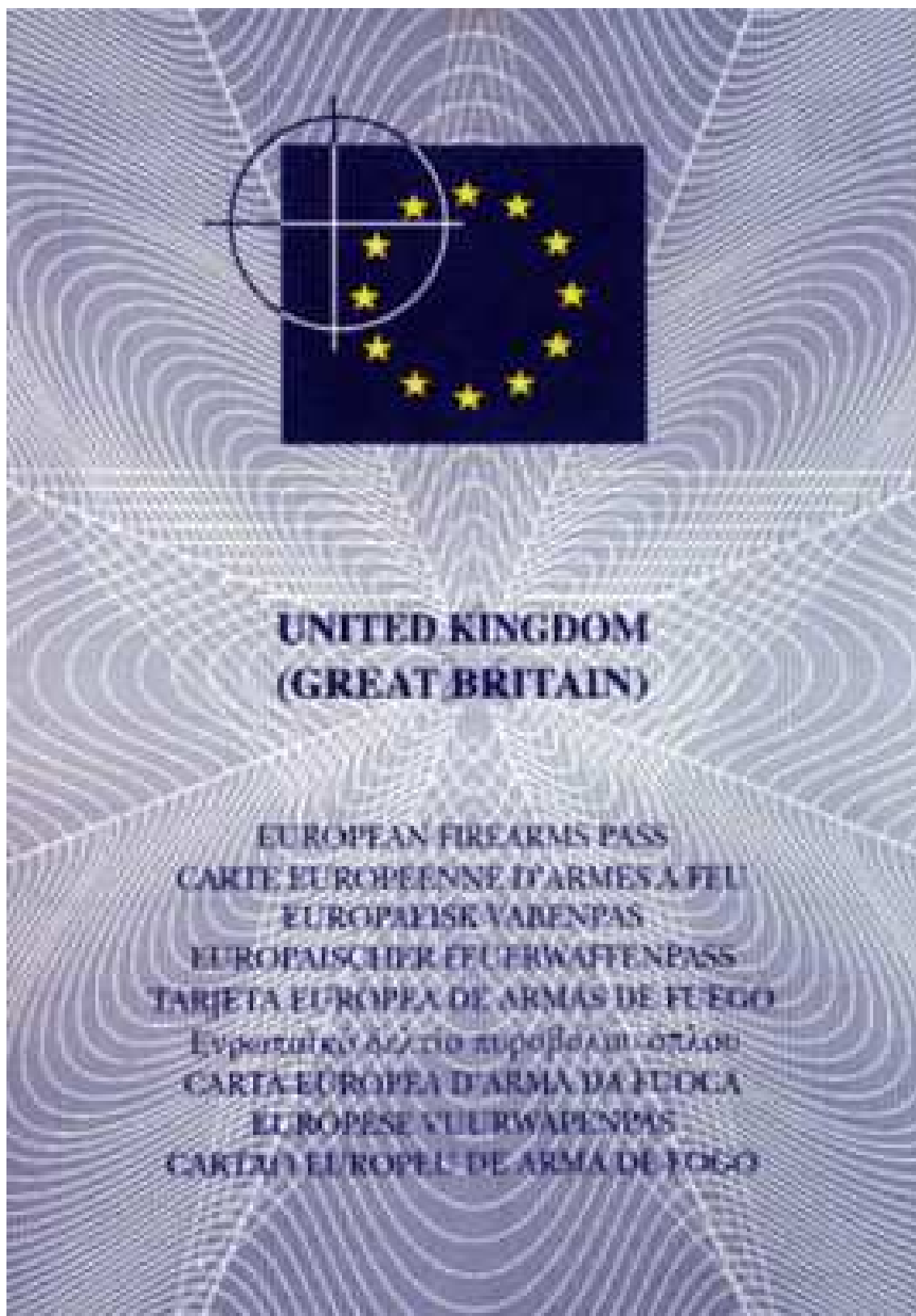
Příloha A – Zbrojní průkaz

Příloha B – Zbrojní licence

Příloha C – Evropský zbrojní pas (UK)

Příloha D – Žádost o vydání zbrojního průkazu

Ž Á D O S T

o vydání zbrojního průkazu - nového zbrojního průkazu po uplynutí doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu *)

Přílože 2 fotografie
o rozměru 35 x 45 mm.
Na jejich zadní stranu
se uvede příjmení.

Osobní údaje žadatele:

Jméno, popřípadě jména,
a příjmení

Rodné příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu**)

Žádám o zbrojní průkaz skupiny:

☐	A	-	ke sběratelským účelům
☐	B	-	ke sportovním účelům
☐	C	-	k loveckým účelům
☐	D	-	k výkonu zaměstnání a povolání
☐	E	-	k ochraně života, zdraví nebo majetku
☐	F	-	k provádění pyrotechnického průzkumu

Mám - nemám*) místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, příp. kterém

V posledních 10 letech před podáním žádosti jsem se více než 6 měsíců nepřetržitě zdržoval / nezdržoval*) mimo území České republiky, příp. ve kterém státě

V

dne

.....
podpis žadatele

Poznámka:

Do okénka u příslušné skupiny udělejte křížek

Žadatel přiloží k žádosti:

a) posudek o zdravotní způsobilost

b) doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, to neplatí při podání žádosti o vydání nového zbrojního průkazu po uplynutí doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu

c) 2 fotografie

Jde-li o žádost o vydání zbrojního průkazu skupiny C, je žadatel povinen také předložit platný lovecký lístek.

Žadatel, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, předloží též předchozí souhlas tohoto státu s vydáním zbrojního průkazu nebo prohlášení o tom, že tento není nezbytný, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

Žadatel, který se více než šest měsíců nepřetržitě zdržoval v posledních deseti letech před podáním žádosti mimo území ČR, předloží též doklad obdobný opisu z evidence rejstříku trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků

*) Nehodící se škrtně

**) podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Příloha E – Žádost o vydání zbrojní licence

Ž Á D O S T o vydání zbrojní licence

Identifikační údaje žadatele:

Jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby

Název nebo obchodní firma a právní forma právnické osoby⁹⁾

_____ - _____

Datum a místo narození fyzické osoby

- IČO*)

_____ - _____

Rodné příjmení fyzické osoby

Místo pobytu fyzické osoby**) -

Sídlo právnické osoby⁹⁾

_____ - _____

_____

Požadovaná skupina zbrojní licence:

_____

Místo výroby, přechovávání, skladování, používání nebo ničení zbraní nebo střeliva:

_____

Postup používaný při ničení pro ničení zbraně nebo střeliva a odstraňování zničené zbraně nebo střeliva:***)

_____

_____

Způsob zabezpečení zbraní nebo střeliva:

_____

_____

Důvod žádosti:

_____

_____

Osobní údaje zbrojáře:

Jméno, popřípadě jména,
a příjmení

_____

Rodné příjmení

_____

Datum a místo narození

_____

Místo pobytu**)

_____

Číslo zbrojního průkazu

_____

Osobní údaje odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby:

Jméno, popřípadě jména,
a příjmení

_____

Rodné příjmení

_____

Datum a místo narození

_____

Místo pobytu**)

_____

Jméno, popřípadě jména,
a příjmení

_____

Rodné příjmení

_____

Datum a místo narození

_____

Místo pobytu**)

_____

Příloha F – Žádost o vydání evropského zbrojního pasu

Ž Á D O S T

o vydání evropského zbrojního pasu

Přiložte 2 fotografie
o rozměru 35 x 45 mm.
Na jejich zadní stranu
se uvede příjmení.

Osobní údaje žadatele:

Jméno, popřípadě jména,
a příjmení

Rodné příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu**)

Číslo zbrojního průkazu

V

Dne

.....
podpis žadatele

Žádám o zapsání zbraní do evropského zbrojního pasu:

Údaje o zbraní:

druh	výrobce / vzor	ráže	výrobní číslo	kategorie

V

Dne

.....
podpis žadatele

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Ivo Vorálek

Obor: Evropská hospodářskosprávní studia

Forma studia: Kombinované studium

Název práce: Vývoj a současná právní úprava zákona o střelných zbraních

Rok: 2014

Počet stran textu bez příloh: 70

Celkový počet stran příloh: 6

Počet titulů českých použitých zdrojů: 19

Počet internetových zdrojů: 1

Počet ostatních zdrojů: 33

Vedoucí práce: JUDr. Aleš Zpěvák